

NOVI TEDNIK

Število 35 • leto XXXVII • cena 12 din

Celje, 1. septembra 1983

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Tabor ljudske fronte na Mrzlici

Zbor savinjskih in revirskih občanov

V nedeljo ob 11. uri se bodo na Mrzlici znova srečali delovni ljudje in občani Savinjske doline ter revirjev. Na taboru ljudske fronte bo govoril Peter Šprajc. V kulturnem sporedu pa bodo sodelovali pevski zbor Svobode iz Žalca, recitatorji kulturno-zabavnega društva Golding iz Prebolda, pihalni orkester ter zabavni ansambel Vokali iz Prebolda.

Na Mrzlico bodo vozili tudi avtobusi. Prvi avtobus bo ob sedmi uri vozil iz Griž, Liboj, Petrovč, Žalca in Prebolda, drugi iz Vranskega, preko Tabora, Gomilkega in Sentruperta, tretji pa iz Braslovč, Polzele, izpred tovarne nogavic in Sipa. Avtobusi bodo vozili do Podmeje, od koder bo na Mrzlico še kakšno uro hoda. Na Podmeji bo tudi dovolj parkiranih prostorov. Za tiste, ki težko hodijo peš in za praporščake bo organiziran prevoz s kombiji od Predmeje do Mrzlice.

Medobčinska sveta SZDL Celje in Trbovlje ter okrožni odbori OF iz obeh območij vabijo delovne ljudi in občane, mladino, planince in tabornike, gasilce in pripadnike drugih organizacij in društev, da se tabora ljudske fronte na Mrzlici množično udeležijo. Tako bomo znova dokazali, da je Mrzlica zares simbol narodnega prebujanja in simbol borbe za delavske pravice. Na Mrzlici je bilo mnogokrat precej množičnih manifestacij zasavskega in savinjskega proletariata med obema vojnoma. Tudi letošnje zborovanje organizirajo v spomin na redna predvojna srečanja delavstva in mladine Zasavja, Savinjske doline in drugih območij.

JANEZ VEDENIK

Velikanka obvisela na trneku

Šmartinsko jezero, ki mu celjski ribiči pravijo tudi Štajersko morje, skriva v sebi marsikakšno »godno« ribo. Proti koncu avgusta je imel prav veliko srečo Jože Žagar iz Lise. Ujel je 107 centimetrov dolgega soma, ki je tehtal 10 kilogramov.

S. U.

Na pomolu rokometna afera

Ob »primeru Božič« se znova razvne-majo strasti med obema glavnima rokometnima centroma v Sloveniji. Stran 2.

Iz življenja in dela delavcev zaposlenih pri zasebnih delodajalcih

Stran 7.

Sreča je v preprostih rečeh

Marjan Randič to dokazuje. Rad bi le, da bi mu kdo odkupil leta. Stran 13.

Pšenico posejati na 900 hektarih

Območni posvet o pripravah na jesensko setev v Celju je v bistvu pomenil zadnje usklajevanje med nosilci kmetijske pridelave po občinah in republiškim načrtom setve. Po tem načrtu naj bi na širšem celjskem območju s pšenico zasejali okrog 900 hektarov in se s prihodnjim pridelkom žetve približali 3000 tonam odkupljenega pšeničnega zrnja.

memben pridelovalec krušnih žit, vendar kaže pritrđiti logiki, da bo vsako leto tona pšenice bolj dragocena.

um

Gostoljubna Rogaška Slatina

Če se ne veste, kateri so trije najbolj gostoljubni turistični kraji v Jugoslaviji, vam pove-mo, da so to Bled, Portorož in Rogaška Slatina. Tako je namreč pokazala anketa med tujimi gosti, ki jo je izvedla Turistična zveza Jugoslavije. V naši Rogaški Slatini so torej turistični delavci, ki vedo, kako se gostom streže in ker dober glas seže v deveto vas, se rezultat ankete zna poznati v beri Zdravilišča Rogaška Slatina.

M. A.

obiščite
XVI. mednarodni

OBRTNI
SEJEM
CELJE

celjski
sejem
celje - golovec
16. - 25. september 1983

KRUHA NE NAPRAVI MOKA, TEMVEČ ROKA (slov. pregovor)

Srečanje borcev 2. grupe odredov

V moziški občini so se že pričele prireditve in slovesnosti v čast bližnjemu prazniku občine, ki ga bodo na osrednji slovesnosti proslavili v soboto, 10. septembra z akademijo v Rečici. To soboto bo v okviru praznovanja pomembna slovesnost na Črnicu, kjer bo tovariško srečanje borcev 2. grupe odredov, priložnost pa bodo izkoristili še za slavnostno otvoritev posodobljene ceste Nova Štifta-Smrečje. Tudi v nedeljo, 4. septembra bo slovesno, saj bodo namenu predali posodobljeno cesto Gneč.

Kmečki praznik v Lesičnem

Petič zapovrstjo je gasilsko društvo iz Lesičnega organiziralo kmečki praznik. Na prireditvi, ki je bila v soboto v Lesičnem, je sodelovalo osem ekip s Kozjanskega, vsaka s prikazom enega od starih kmečkih običajev. Organizator za prihodnje leto pa že razmišlja o osvežitvi te tradicionalne prireditve

Šolski zvonec je oznanil šolsko leto

Prvi oznanjevalci jeseni so tu. Ne, niso to ptice, ki se selijo na jug. To so naši šolarji, ki so si ravno danes oprtali velike pisane šolske torbe in krenili v novo šolsko leto. Najlepši je verjetno prvi šolski dan. Če ne zaradi drugega, zato ker se bo pouk končal nekoliko prej kot običajno. Saj veste, kako je to, najprej pridejo pred šolo - dosti bolj zgodaj kot bodo prišli jutri - na šolskih dvoriščih bodo poiskali svoje prijatelje in se najprej veselo pomenili o vseh najpomembnejših počitniških doživetjih. Teško bo učitelju ukrotiti te prve velike pomenke, saj niti ne vemo, koliko vsega se je zgodilo na morju, na domačem dvorišču, pri babici in teti... O, ja, cela šolska ura bi bila premalo, da se oživijo ti razburljivi dogodki. Toda zvonec je zvonec in če ta oznanj pričetek pouka, potem bo že treba dati mir, vsekakor pa ko učitelj vstopi v razred, kajti potem gre čisto zares... Veliko novega se danes prav gotovo ne bodo naučili. Jutri, pojutrišnjem in vsak dan posebej pa bo znanje iz knjig počasi lezlo v male glave. Tudi počitnice in prvi šolski dan bodo kmalu pozabili. Ko bodo lastovice že daleč na jugu, takrat bo tudi naš šolar vedel veliko več kot danes. Prve ocene bodo že v redovalnici, novi zvezki bodo že popisani in čitanka bo imela nekaj grdih oslovskih ušes, nova šolska torba pa bo tudi že prestala prve telovadne vaje. Pa nič zato, šolarji so povsod enaki, naj si živijo na severu ali jugu.

VVE

Vsega se s subjektivno, politično akcijo ne da narediti

To je med obiskom v žalski občini poudaril predsednik CK ZKS Andrej Marinc

Ohrabrujoči dosežki savinjskih hmeljarjev, žalskega gospodarstva in kmetijstva ter še posebej preboldskih tekstilcev, so zaznamovali obisk predsednika CK ZKS in člana predsedstva CK ZKS Štefana Korišca z dobro voljo in sproščenostjo. To je prišlo še najbolj do izraza med preboldskimi tekstilci, ki se letos lahko ponašajo z izvrstnimi izvoznimi in drugimi poslovnimi rezultati.

Obisk obeh vidnih predstavnikov najvišjega organa slovenske partije, ki ju je spremljal sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje dr. Emil Rojc, je najprej veljal pogovorom z vodstvom družbenopolitičnih organizacij v žalski občini, nato pa so si gostje ogledali še hmeljsko sušilnico v Šempetru, se pomudili na kmetiji letošnjega hmeljarskega starešine Ivana Vračiča na Prekopi in si z zanimanjem ogledali velik del proizvodnje v tekstilni tovarni Prebold.

Ugotavljali so, da je imela občina Zalec v preteklosti - to pa se močno pozna še sedaj - dokaj enostransko gospodarsko sestavo. Močno razvito je tekstilstvo, prevladovalo pa je kmetijstvo. Leto je bilo ves čas usmerjeno v blagovno proizvodnjo, kar je dobro, prav tako se je veliko naredilo pri zaokroževanju kmetijskih površin v Savinjski dolini. Očitki pa veljajo žalski občini prav gotovo za slabo urbanizacijo, ki je premalo upoštevala dragocenost kmetijske zemlje v občini. Vedeti je namreč treba, da intenzivna pridelava takš-

ne kulture, kot je hmelj, daje največje mogoče devizne neto učinke. Prav zato je pomen zemlje v Savinjski dolini toliko večji.

V prihodnje bi morali v žalski občini še bolj pospešiti združevanje kmetov v različnih skupnostih, strojnih, hmeljskih, melioracijskih, pospešiti združbe zemlje, saj je vendar vsakemu kmetu jasno, da na majhnih, razdrobljenih površinah ni mogoče racionalno uporabljati še tako sodobne kmetijske zemlje. To je v pogovoru z Andrejem Marincem še posebej poudaril hmeljarski starešina Ivan Vračič s Prekope.

Za dobre poslovne rezultate kolektiva tekstilne tovarne Prebold je našel Andrej Marinc samo pohvalne besede, češ, da se kolektiv zaveda svoje odgovornosti, da družbeno-ekonomsko zna razmišljati času primerno, da dela racionalno in storilno v svojem in širšem interesu, ter daje znaten poudarek izvozu na konvertibilna tržišča. Ekonomski interes in pritisk morata v kombinaciji s politično akcijo vplivati na poslovanje in gospodarjenje in le-to lahko zagotavlja razvoj na višji ravni.

V žalski občini kaže v prihodnje bolj spoštovati vidike varstva okolja. Regijska mlekarina še sedaj nima rešenih problemov odpadnih voda, slabo so te stvari rešene na farmi Podlog, ekološka vprašanja pa bo treba še zlasti temeljito reševati pri predvideni prašičji farmi. Populiti je treba še zadnje korenine lokalizmov na razdaljah Celje, Zalec in Velenje, saj so ti lokalizmi v ne tako daljni preteklosti že po-

stavili nekaj svojevrstnih spomenikov. Zaradi bližine pa bi bilo mogoče tudi pri delu mnogih upravnih in drugih organov teh občin doseči več sodelovanja. Končno začnemo živeti čas, v katerem morajo biti vsa naša dejanja in delo kar najbolj pametno organizirana.

MITJA UMNİK

KS Center nima počitnic

Ni veliko krajevnih skupnosti, ki bi se lahko pohvalile s priznanjem - Listino samoupravljalcev, ki jo podeljuje Zvezna konferenca SZDL. Za dosežke pri razvoju krajevne samouprave v letu 1981 jo je letošnje poletje dobila celjska krajevna skupnost Center. Pravi jo, da je njihova vloga še posebej pomembna, saj je na njihovem območju vrsta trgovin, gostinskih in obrtnih lokalov. Pri soodločanju o vprašanih s teh področij morajo upoštevati širši interes občanov. Priznanje dokazuje, da jim je uspelo uveljaviti mnenja in potrebe krajanov preko vseh samoupravnih struktur. Posebej aktivni so tudi na področju SLO in DS, za kar so prav tako prejeli priznanje.

V teh dneh je njihovo delo malo drugačno. Konec septembra naj bi namreč izšla brošura z razlago poimenovanj ulic in trgov. Pri tem jim pomaga Janko Orožen, delo pa bo koristilo tako krajanom kot šolam.

T. P.

Andrej Marinc med obiskom na kmetiji letošnjega hmeljarskega starešine Ivana Vračiča s Prekope

FOTO: T. TAČAR

Na pomolu rokometna afera

Dobre tri tedne pred začetkom prvenstva v 1. zvezni rokometni ligi se obeta nova afera! Nosilci te afere so znani: RK Kolinska Slovan iz Ljubljane, Rokometna zveza Slovenije, avtor vse zadeve pa je bivši celjski igralec Dušan Božič, največji oškodovanec in tisti, ki vodi težko bitko za resnico in poštenje pa Rokometni klub Aero Celje.

Znova se je torej zapletlo med vodilnima kluboma v Sloveniji, kar pa vsekakor škoduje celotnemu razvoju te dinamične igre. Žal je v to na veliko »vmesana« tudi Rokometna zveza Slovenije, ki je brezkrvna za vse, kar se nepravilnega v njenih vrstah dogaja.

Člani posebne komisije Dušan Jereb (predstavnik Aero Celje) Tine Brilej in Franko Komel so do potan-

kosti pregledali ves sporni »primer Dušan Božič« in ugotovili celo vrsto nepravilnosti, potvorb, laži, kaznivih dejanj. Tako Božič v Ljubljani »zaseda« delovno mesto, ki ga sploh v razpisu del in nalog ni, stanuje pa tudi ne na Zaloški cesti 137, ampak v hotelu Turist v Ljubljani. Vseh nepravilnosti na to mesto niti ne moremo spraviti, gre pa za pravi scenarij, ki bi ustrezal režiserjem najboljših kriminalističnih filmov.

V ponedeljek zvečer so se v Celju sestali člani Predsedstva in Izvršnega odbora RK Aero, prisotni pa so bili tudi predstavniki ZTKO, TKS in novinarji. Sodeloval je tudi predsednik Občinske konference SZDL Celje Drago Medved. Po burni, več kot tri ure trajajoči (včasih tudi nepotrebnih) razpravi so sprejeli celo vrsto sklepov, kako bodo ukrepali v naslednjih dneh. Pri tem ne izhajajo iz primera Božič (tega tudi v nobenem primeru ne želijo več videti v klubu), ampak iz tega, da je treba takšnim nepravilnostim in stalnemu jemanju »izdelanih« celjskih igralcev v ljubljanske vrste (to velja tudi za košarko in druge) narediti konec. Celjski rokometni delavci so se za sodelovanje (na razgovoru v Ljubljani so jim celo ponu-

dili za to pripravljen tekst s sporazumu pa so ga sprejeli s smehljanjem...), vendar sedanjo upravo in pod takimi pogoji z nizkimi ter kakovostnimi udarci, ne.

Zdaj Celjani pričakujejo pomoč in podporo tudi ostalih rokometnih sredin v Sloveniji (takšni primeri se dogajajo tudi drugje, nekaj celo v ženskem rokometu). Ali bodo uspeli? Po vseh argumentih in dokazilih bi morali, vendar... Ta zgodba se vleče že vrsto let in se skoraj vedno tudi približno enakomerno konča. V korist Ljubljancev namreč. Upajmo, da te kratke ne bo tako. Škoda pa je, da se vse to dogaja dobro tri tedne pred državnim prvenstvom, ko bosta v uvodni tekmi v Ljubljani 24. septembra zaigrala oba nosilca glavnih vlog sedanje afere: Kolinska Slovan in RK Aero Celje. Ne bo vse skupaj morda slaba usluga za slovenski rokomet? Veliko treznosti, strpnosti, pa tudi odločnosti bi bilo potrebno, da se bo ta NEPO-TREBNA afera Božič potopila tako, da ne bo vplivala na igro obeh ekip, medsebojni odnosov in nadaljnega razvoja rokometu.

TONE VRABEC

Se nerazviti odlepljajo nerazvitosti?

Ali se manj razviti v Sloveniji približujejo povprečnim stopnjam rasti družbenega razvoja v republiki ali ne? To je vprašanje, ki se vsiljuje ob skupščinskem gradivu »Doseženi rezultati in problemi pospeševanja manj razvitih območij v SR Sloveniji v letih 1981 in 1982 ter v prvih mesecih leta 1983.«

Republiški Izvršni svet je pripravil za delegate gradivo, ki bo že kar v prvih dneh septembra zagotovo doživelo živahne in kritične odmeve. Analiza stanja je zanimiva tudi za celjsko območje. Med šestimi manj razvitimi slovenskimi občinami, ki imajo tak status v tekočem srednjeročnem obdobju, sta tudi šentjurska in šmarska občina, poleg niju pa še geografsko območje Kozjanskega in obmejno območje občine Mozirje. Vendar pa je treba še dodati, da so na celjskem območju tudi v nekaterih drugih občinah in krajevnih skupnostih izrazite bele lise v razvitosti.

V delegatski razpravi bosta najbrž odločilni vprašanja, ali se nerazviti postopoma le odlepljajo od nerazvitosti in kako se vrsta omejitev v družbeno-gospodarski politiki odraža v odpravljanju nerazvitosti v sicer dobro razviti Sloveniji. Če posebej razčlenjamo položaj obeh občin celjskega območja, to je Šentjurska in Šmarja, potem zlasti za Šentjursko velja, da dosega skromne razvojne rezultate. Ali točneje - kljub nespornemu napredku se Šentjurska razvilitost le počasi odmika. Po deležu zaposlenega prebivalstva šentjurska občina ne dosega niti polovičnega slovenskega povprečja. Nominalni družbeni proizvod na prebivalca se je glede na slovensko povprečje sicer v zadnjih desetih letih zviševal, vendar pa podatki niso blesteči - tako sta za Šentjursko in Šmarjo v Sloveniji le še Ormož in Lenart. Leta 1970 je Šentjursko dosegel le 33,6% povprečnega sloven-

skega družbenega proizvoda, Šmarje pa 37,3%. In leta 1980? Šentjursko je pristal na 44,8%, Šmarje pa na 41,7% povprečnega družbenega proizvoda. Vendar pa je v letu 1981 negativni premik v rasti družbenega proizvoda v primeri s povprečjem v Sloveniji zabeležila šmarska občina. Čeprav so na primer manj razvita območja v Sloveniji dosegla v letu 1981 in 1982 ugodne stopnje rasti zaposlenih, to pa ne velja za Šentjursko. Predlani so imeli celo padec v rasti zaposlovanja, in sicer - 0,2% lani pa minimalno rast 0,1%. Pri tem ne smemo prezreti, da je tudi problematika brezposelnosti v šentjurski in šmarski občini težja. V manj razvitih občinah je nadalje več delavcev na začasnem delu v tujini, hkrati pa tudi več tistih, ki se želijo vrniti.

Zelo zanimiv je podatek, ki zasluži nekaj več premišljanja. V Sloveniji je bilo leta 1971 20,4% kmečkih prebivalcev, deset let pozneje pa le še 9,4%. V šestih manj razvitih občinah, to je Lenartu, Lendavi, Ormožu, Ljutomeru, Šentjursko in Šmarju, pa je bilo leta 1971 še 49,80% kmečkih prebivalcev. Leta 1981 jih je bilo le 25,40%. Ali so manj razvite občine začele iskati vzroke hitrejšega razvoja le v industriji, v tovarnah, v dnevni migraciji v razvitejšee občine? Ali pa bi morale gledati na naravne možnosti in glede na prednostno mesto, ki jo je v vseh planih dobilo kmetijstvo, bolj razvijati vse različne kmetijske dejavnosti? Odgovor je sicer manj preprost kot se zdi. Nekatere občine vidijo svojo perspektivo bolj v razvoju industrije, druge pa menijo, da kmetijstvo ne daje dovolj sredstev za razvoj. Takšni logiki ugovarjajo nekatere povsem kmetijske občine v Jugoslaviji in svetu, kjer si prav z intenzivno kmetijsko proizvodnjo omogočajo izjemno gospodarsko in siceršnjo razvitost. Prav zato bi bilo nujno, da bi v manj razvitih občinah uresniči-

li naloge in program usposabljanja zemljišč za družbeno organizirano kmetijsko proizvodnjo. Gre predvsem za izvedbo melioracij, komasacij in za odkup zemljišč. Po ugotovitvah analitikov bodo naloge na področju kmetijstva kolikor toliko uresničene. Manj upanja pa je, da bodo na manj razvitih območjih hitreje oskrbljeni z elektriko, s ptt storitvami in z boljimi cestnimi povezavami. Tudi delež zaposlenih v združenem delu v skupnem številu prebivalstva je bil v Šentjursko lani 42,8%, kar je manj kot leta 1980. V Šmarju so bili spet na boljšem, saj so pristali na 54,1%. Šentjurska občina je bila prav tako manj deležna skupnih republiških investicijskih sredstev za osnovna sredstva in za sredstva skupne porabe. Njen delež je bila leta 1980 le 0,40%, predlani pa 0,27%. In Šmarje? Leta 1980 0,45%, predlani pa celo 1,38%, največ med vsemi nerazvitimi občinami. Produktivnost dela v industriji pa je bila v Šentjurski občini skoraj na republiškem povprečju, v Šmarju pa je dosegla le 78%. Razlike v uspešnosti gospodarjenja so pogojene z drugačno sestavo gospodarstva v manj razvitih občinah.

Podatki o odpravljanju nerazvitosti v posameznih slovenskih predelih sicer niso neugodni. Razvojni zaostanki se torej zmanjšujejo, vendarle delež nerazvitih v slovenskih rezultatih ni skladen z deležem prebivalstva teh območij v demografski sestavi republike. V delegatski razpravi se potemtakem velja zaustaviti ob nekaterih predlogih: glede vlaganja na manj razvitih območjih kljub uspehom investicijske aktivnosti, glede hitrejšega razvoja drobnega gospodarstva in kmetijstva, predvsem pa zastran vloge, ki naj bi jo odigrale v manj razvitih občinah samoupravne interesne skupnosti materialne proizvodnje.

VVE

MITJA UMNİK

Praznik KS Gaberje

Prihodnji teden se bodo začele prireditve za praznik krajevne skupnosti Gaberje v Celju. Ta delavska in industrijska krajevna skupnost, tudi tradicionalno povezana z delavskim gibanjem v preteklosti, si je za svoj krajevni praznik izbrala 6. september. Na ta dan 1936. leta se je uspešno končala velika stavka delavcev nekdanje Westnove tovarne emaljirane posode, sedanje delovne organizacije EMO Celje.

Prihodnji teden, od 5. do

Velenjčani prvi

Na republiškem tekmovanju invalidov v ribolovu je letos že drugi ekipno zmagalo društvo invalidov iz Titovega Velenja in si tako pridobilo prehodni pokal v trajno last.

V skupini žensk je predstavnica Društva invalidov Laška, Darinka Erazem, zasedla tretje mesto.

11. septembra se bodo zvrstile številne prireditve v počastitev krajevnega praznika Gaberje. Verjetno v tem času še ne bo končan postopek poimenovanja te krajevske skupnosti po narodnem heroju Francu Leskošku-Lulku vendar pričakujejo, da se bo po njem krajevna skupnost imenovala že s 1. januarjem prihodnjega leta.

V ponedeljek, 5. septembra se bo začel ob 17. uri obbojarski turnir za ženske na igrišču in v telovadnici gaberjskega Partizana. V torek, 6. septembra bo ob 18. uri razširjena seja sveta skupščine in družbenopolitičnih organizacij KS Gaberje, v petek bo Partizan pripravil spretnostne igre, godbo EMO bo izvedla promenade koncert, ob 18. uri pa bo slavnost za vse krajeane dvorišču gaberjskega Partizana. Sodelovali bodo recitatorji iz EMO, pevski zbor Svobode, godba na pihala EMO in CIK.

Konec brigadirskega poletja

V soboto so na Zvezni mladinski delovni akciji Kozjansko 83 končali z delom. Mladi so odšli domov, lopate in krampi pa bodo počakali na prihodnje poletje, na nove pridne brigadirske roke, ki bodo nadaljevale z delom. Letošnji delovni rezultati so presegli načrtovane okvire, za nekaj več kot 3 milijone dinarjev presežka so ustvarili brigadirji in pomagali Kozjancem za korak bližje višjemu družbenemu standardu.

Letošnji zaključek mladinske delovne akcije v brigadirskem naselju Jože Perčič v Šentvidu pri Planini so pripravili mladi, ki so na Kozjanskem delali v tretji delovni izmeni, vendar se je v naselju kar trlo brigadirjev iz prvih dveh izmen. Prišli so, da bi ponovno videli te kraje, se srečali z domačini in pozdravili s prijatelji.

Kozjanski brigadirji so letos pomagali tudi pri odpravljanju posledic neurja, ki je konec julija pustošilo v

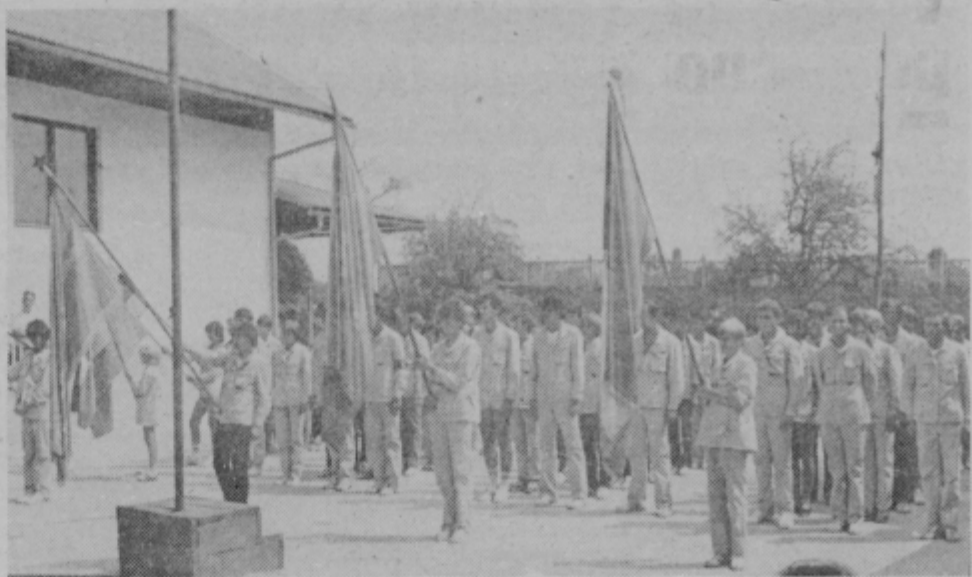
Savinjski dolini. S hitro in učinkovito pomočjo so lastnikom hmeljišč prihranili približno 3 milijone dinarjev. Pomagali so domačim pri kmečkem delu in samoiniciativno pričeli z urejanjem naselja. Ob pomoči občinskih struktur in predvsem šentjurskega izvršnega sveta so uredili naselje in sanitarije, tako da prihodnje leto s tem ne bo več težav.

Samo Fakin

Brigadirji pa niso bili pri dnu samo pri delu na trasi, ampak so poskrbeli tudi za razgibano popoldansko življenje. V zadnji delovni izmeni so pripravili kar dvanajst interesnih dejavnosti, imeli so redna srečanja z domačimi mladinci in šentjursko mladinsko delovno brigado Miloš Zidanšek.

Ob zaključku akcije, ko so mladi odhajali domov, je komandant Zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 83, Samo Fakin, povedal: »Kljub težavam, ki smo jih morali reševati še prve dni po prihodu brigadirjev na akcijo, moram reči, da sem sedaj tako z naseljem, še veliko bolj pa z opravljenim delom, zadovoljen. Brigadirji so presegli zastavljene delovne plane, v popoldanskem času so pomagali domačinom in poskrbeli so tudi za interesne dejavnosti. Opravili so kar 14500 režijskih ur, ki vrednotijo delo opravljeno v popoldanskem času in pri urejanju naselja.

Brigadirji v naselju Jožeta Perčiča v Šentvidu pri Planini so se še zadnjič postavili v zbor pod zastavo.

Večjih težav z brigadirji ni bilo in danes sem prav zadovoljen, da se jih je toliko vrnilo na zaključek. Dokaz več, da so bili zadovoljni s tukajšnjim življenjem in bodo še šli na akcije.«

IVANA FIDLER

Prebold praznuje krajevni praznik

Zgradili so tudi kolektor za čistejšo okolje

S slavnostno sejo skupščine krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij so se začela praznovanja v počastitev krajevnega praznika Prebolda.

Krajevni praznik je letos izružen tudi z nekaterimi pomembnimi jubileji: 110 letnico obstoja industrijskega gasilskega društva tekstilne tovarne ter 30 letnico Gradnje. Praznik vsako leto praznujejo v spomin na 29.

avgust leta 1936, ko so se preboldski tekstilci pridružili veliki splošni stavki tekstilnih delavcev Slovenije.

O Preboldu smo se pogovarjali s predsednikom skupščine KS, Antonom Ajdičem.

Praznovanje krajevnega praznika je vsakokrat tudi priložnost za nove pridobitve v kraju. Kako je bilo letos s tem v Preboldu?

A. Ajdič: »Letos smo bogatejši za precej novih pridobitev. Prenovljeno je bilo vikend naselje pri kopalnici, zgradili smo balinišče, prišli pa je precej novih športnih objektov in naprav. Za vse to smo porabili okrog šestdeset milijonov dinarjev, omeniti pa moram tudi več kot 5000 prostovoljno opravljenih delovnih ur. Posebno zaslugo za vse te objekte ima prizadevna komisija za šport in rekreacijo v naši krajevni skupnosti. S sredstvi tekstilne tovarne ter stanovjske skupnosti pa smo obnovili tudi graščino.

Velika pridobitev za Prebold je novozgrajeni kolektor odpadkov. Sredstva zanj so prispevali tekstilna tovarna, komunalna interesna skupnost ter območna vodna skupnost Savinja-Sotla in Nivo. Sekundarne priključke pa financirajo MIK, hotel, šola, stanovanjska skupnost in krajevna skupnost. Asfaltirali smo tudi 1015 metrov cestišča od tovarne do Markoviča. Za to je bilo treba odšteti 176 milijonov dinarjev. Tekstilna tovarna gradi medfazno skladišče, prenovila je del svojih poslopij za prodajne prostore, uredila svoja dvorišča in postavila spomenik tiskarju. V Gradnji so uredili svoje okolje. Tečejo tudi zaključna dela pri obnovi notranjosti starega vrta, kjer bodo kasneje prostori KS in PTT.

V kratkem bo zaživela tudi stanovanjska zadruga in pričeli bomo z izgradnjo komunalno urejene soseske nad tovarno. Novi stanovanjski blok bo kmalu zgrajen, prizadevamo pa si tudi za odkup gospodarskega poslopja na prostoru, kjer naj bi zgradil Savinjski magazin novo blagovnico.

Precej pa je seveda še neresenih stvari.

A. Ajdič: »Se vedno ni zadovoljivo rešen problem pomanjkanja pitne vode v zgornjem delu Prebolda in v višjih nadstropjih blokov. Problem predstavlja tudi neurejena kanalizacija v zgornjem delu Prebolda in v Dolenji vasi. Obnoviti bo treba cesti Latkova vas-Dolenja vas in Prebold-Trbovlje ter kulturni dom.«

Kaj lahko poveste o delovanju krajevne samouprave?

A. Ajdič: »Še mnogo je takšnih, ki delegatskega sistema niso vzeli čisto zares. Zavedati se moramo tudi tega, da bomo lahko le s prisotnostjo v vseh sredinah sredstva, ki jih naše delovne organizacije združujejo v samoupravnih interesnih skupnostih, delno vrnilo nazaj v kraj. Pomembne uspehe dosegamo tudi na področju SLO in DS.«

JANEZ VEDENIK

Ob koncu akcij recimo tudi bobu bob

Rojstvo mladinskih delovnih brigad sega v čas med narodnoosvobodilno borbo in kasneje v povojno izgradnjo domovine. To je bila prava, zanosna solidarnost mladega rodu, ki je kasneje prihajala mnogokrat v krize. Tedaj so se tudi pojavljali dvomi o upravičenosti mladinskih delovnih brigad. V krizi je bolj mladinsko prostovoljno delo. Pravzaprav je tako še danes. Pred tem si ne smemo zatiskati oči, ampak se vprašati zakaj in ukrepati.

Veliko več bi lahko za mlade naredili tisti, ki so jim brigadirji pravzaprav prišli na pomoč. Na Kozjanskem so se te vezi v zadnjih letih res okrepile, a še vedno so čisto zelo površne. Mladi pa so na to občutljivi, saj kritike nato najpogosteje kar počez padajo na njihov račun. Tako se je pripetilo, da se je brigada s Kozjanskega z veseljem odzvala napovedanemu udarnemu dnevu, naj bi poprijeli za krampe skupaj s krajanji v sevniški občini. Pa so se brigadirji v naselje vrnili razočarani z besedami: »Prodali ste nas za krožnik pasulja.« Na napovedano akcijo namreč ni bilo niti enega krajana! Na srečo je svetlejših utrinkov veliko več, kot so se krajanji in brigadirji po skupni akciji v laški občini poslavljali s solzami v očeh. Tedaj so rekli: »Zdaj vemo, kaj je prava solidarnost in bratstvo.« To sta dve plati brigadirstva, o katerih bo potrebno več razmišljati.

Resnici na ljubo je treba povedati, da mnogo mladih v poletnih mesecih raje najde kakšno priložnostno zaposlitev in da je med njimi še vedno veliko takih, ki zviška gledajo na svoje vrstnike v brigadah. O tem, kako rešiti to pregrado, bodo morali več razmišljati v Zvezi socialistične mladine, o pravem odnosu do brigadirjev pa tam, kamor jih krajanji vabijo na delovišča.

MATEJA PODJED

POGLED V SVET S KOVINOTEHNO

Beginova zadnja politična igra

Menahem Begin, izraelski ministri prodrednik v zadnjih šestih letih, igra te dni politični poker, ki v marsičem prekaša dosedanje poteze tega prekanjenega politika.

Begin je odstopil kot premier in ni odstopil. Pravzaprav je napovedal svoj odstop, ni ga pa še pisno potrdil. Tako skuša še naprej držati vse, ali skoraj vse karte v raku.

Sprva je bilo videti, da je njegova napoved odstopa s položaja ministrskega predsednika predvsem poteza, s katero naj bi si v javnosti dobil množično zaupnico. O tem so pričale manifestacije v Izraelu - organizirane ali spontane ali oboje - s katerimi so Beginu pozivali in rotili, naj vendar še ostane na svojem mestu, da mu povsem zaupajo, ga podpirajo itn.

Toda zdaj je že jasno, da gre še za nekaj drugega. Beginova v sedlu, spričo česar Begin še ne more napisati odstopne izjave, zakaj s tem bi vlada padla in Izrael bi zabredel v hudo politično krizo.

Zviti Begin in njegovi svetovalci so si zato zamislili drugo, drugačno taktiko. Begin ne bo odstopil, dokler si ne bo izbral naslednika na mestu premiera. Vlada s tem ne bi padla, Begin in njegova politika pa bi bila vnovič potrjena.

Piše Jože Šircelj

No, ne glede na to, kako se bo dejansko iztekel odstop Menahema Begin, ostaja dejstvo, da bo njegova politika obveljala, ne glede na politično barvo novega premiera in nove vlade, če lahko seveda o novi vladi sploh lahko govorimo.

V trši ali blažji obliki bomo pričeli nadaljevanja izraelske vloge lokalnega hegemon na Bližnjem vzhodu, zatiralca legitimnih pravic palestinskega ljudstva, okupacije ozemelj, na katerih žive Palestinci, genocida, razlašanja arabskega življa, dejanske okupacije dobršnega dela Libanona. Z eno besedo: politika agresije, ki ji je Begin vti-

snil najmočnejši pečat, bo ostala. V trši ali blažji obliki, ne glede na to, kdo bo na krmilu.

Takšna politika je seveda pogojena in omogočana s politiko podpore od zunaj agresiji, politiki, ki meri na sejanje razdora med Arabci, ki meri na likvidacijo Palestinske osvobodilne organizacije.

Zdaj zaseda v Ženevi konferenca OZN o Palestini. Značilno je, da jo bojkotira ne samo Izrael, marveč tudi ZDA in velika večina drugih zahodnih držav. Potemtakem lahko govorimo ne samo o pomanjkanju politične volje prispevati k razrešitvi palestinskega vprašanja, k odstranitvi tragedije Palestinecev, marveč o hoteni, javni politiki, katere cilj je obdržati Izrael takšen, kakršen je, obdržati Beginovo dediščino agresije, bliskovitih vojn, okupacij, genocida palestinskega ljudstva.

Žal je tako. In zato bo glas iz Ženeve na žalost ostal protest brez močnejšega odmeva, brez dejavne moči spričo tolikšnih ovir in nasprotovanj.

60 let Ludvika Zupanca-Iva

Pred dnevi je praznoval 60 letnico prvoborec Ludvik Zupanc-Ivo. Iva poznamo kot izredno ustvarjalnega človeka, ki ne zna mirovati in je aktiven na mnogih področjih. Še najbolje pa se, kot sam pravi, počuti med najmlajšimi. Kdo ve kolikokrat je mladim ob tabornih ognjih pripovedoval dogodke iz NOB, o časih, ko je bilo treba na noge postaviti porušeno domovino, o predvojnem revolucionarnem gibanju...

Že leta 1939 se je vključil v SKOJ. Leta 1941, ko še ni dopolnil 17 let je že bil sprejet v KPJ. Sodeloval je pri ustanovitvi Prve Savinjske čete. Do ustanovitve I. Štajerskega bataljona je participiral v Savinjski četi. Sodeloval je pri napadu na Šoštanj, se udeležil bitke na Čreti, sodeloval pri znanem brežiškem pohodu... Julija 1943. leta je postal član okrožnega komiteja SKOJ, nato pa sekretar za savinjsko okrožje. Po osvoboditvi Zgornje Savinjske doline je partija poslala kot člana oblastnega komiteja SKOJ za slovensko Koroško preko Karavank v Podjuno. Decembra 1944. leta je izvedel,

da je določen za vojno akademijo. Z vojnookademskega študija v Moskvi se je vrnil domov 1947 leta. Po šestih letih je spet videl rodno Zabukovico. Ostal pa je brez svojih najbližjih, ki so jih pomorili okupatorji.

Kdo ve, koliko dolžnosti je opravljal po osvoboditvi. Kdo ve, koliko priznanj je prejel za svoje bogato in plodno življenje? Toda leta njegove zagnanosti ne zmanjšujejo in aktiven bo vedno ostal. Takšen je pač naš Ivo. Tudi naše iskrene čestitke!

JANEZ VEDENIK

V tekstilni tovarni Prebold ne gre za gospodarski čudež

Dobri izvozni rezultati so plod pametne tehnološke, poslovne, nagrajevalne in kadrovske politike

Delovni kolektiv tekstilne tovarne Prebold, najstarejše tekstilne tovarne na Balkanu, ki danes šteje nekaj nad 1600 zaposlenih, se je po svoji tehnološki in poslovni usmeritvi danes uvrstil med najproduktivnejše tekstilce. Izredno je povečal izvoz, prav tako je stal veliko poslovnih vezi preko občinskih in republiških meja, hkrati pa dosegel vidne rezultate pri družbenem standardu zaposlenih in njihovi dohodkovni motiviranosti za delo.

Včasih so preboldski tekstilci izvažali v vrednosti pol drugega milijona dolarjev na konvertibilna tržišča, predani so z razumevanjem splošnih družbenih in gospodarskih potreb ta znesek povečali na dva milijona 300 tisoč dolarjev, lani na štiri milijone, letos pa nameravajo prodati na zahtevne tuje trge oplemenitenih tkanin v vrednosti pet milijonov dolarjev. S tem so svoj že tako odlični lanski izvoz povečali za 12 odstotkov, kar pa po njihovem prepričanju še vedno ni zgornja meja. Ta naj bi bila okrog deset milijonov dolarjev izvoza na konvertibilna tržišča, doseči pa ga mislijo tako, da bodo nasled-

njih pet let izvoz povečali letno približno za milijon dolarjev.

To so nedvomno pomembni uspehi in rezultati dobre poslovne usmeritve v izvoz, odlične tehnološke in drugačne organiziranosti in tudi vse pomembnejšega deleža razvojne dejavnosti. Ob tem naj povemo, da bodo Makedonci kupili Wranglerjevo licenco za izdelavo jeansa, medtem ko so Preboldčani prišli do lastnega stroja za izdelavo jeansa s svojo lastno pametjo in iznajdljivostjo. Druga plat medalje seveda je, kako je s kakovostjo jeansa. V tekstilni tovarni krivijo za slabšo kakovost edino surovino. Iz slabega bombaža pač ni mogoče narediti čudeža, kot ga slabši poznavalci preboldske tekstilne »črne mačke« zadnje čase v tej tovarni zaradi izvrstnih poslovnih rezultatov celo iščejo.

Ni preboldskega tekstilnega in gospodarskega čudeža! Vse to je rezultat pametne poslovne, naložbene in kadrovske politike. Če danes preboldske tkalke sodijo v slovenski vrh po izplačanih osebnih dohodkih, je to zato, ker so znali svoje izvozne načrte predvsem dobro podpreti s spodbudnim sistemom nagrajevanja po delu in rezultatih dela. Računajo, da bodo osebni dohodki v povprečju kmalu dosegli 20.000 dinarjev, pri tem pa so

razponi med tkalkami tudi od 15.000 do 25.000 dinarjev.

V tekstilni tovarni Prebold, ki se je znala širše poslovno odpreti preko občinskih in republiških meja, pri tem ji je integracije s celjsko Metko in tovarno iz Senožeč niso uspeli, bodo letos ustvarili preko tri milijarde dinarjev celotnega prihodka, dohodka pa za preko milijardo dinarjev. In kar je še pomembno pri preboldskih tekstilcih: znali so ustvariti dobro skladje pri delu strokovnih, poslovnih in političnih sil.

MITJA UMNİK

ZRCALO

Riše Bori Zupančič

Uravnalovka pri izplačilih osebnih dohodkov je pokop stabilizacije

Razmišljanja ob zadnji seji MS ZKS, ki se je lotila ocene gospodarskih dosežkov v regiji

Če je bil namen zadnje razširjene seje medobčinskega sveta ZKS Celje oblikovati dokončno idejno-politično oceno uresničevanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije na območju ob polletnih rezultatih gospodarjenja, potem je mogoče reči, da ta namen ni bil dosežen.

Ali je bil razlog v tem, ker sta od primerjanega in po-

datkovno obdelanega polletnega obdobja minila že skoraj dva meseca? Ali v tem, da so bili gospodarski problemi na ravni občin že prej temeljito razpravljani? Ali pa so bile uvodne misli na seji predloge?

Težko se je odločiti za pravi razlog. Vsekakor je dejstvo, da so se nekateri razpravljavci razjezili nad ponavljanjem pozivov, da je spet potrebno zastaviti aktivnosti za uresničevanje stabilizacijskih nalog. Političnih aktivnosti in raznih pristopov je bilo že nič koliko, vendar: eno je govorjenje in priseganje na stabilizacijsko obnašanje ter cilje, drugo pa je od takšnih proklamacij še dokaj oddaljena konkretna praksa.

Težko se je sicer sprijazniti s svetoboljnim načinom razmišljanja mnogih sopotnikov, tudi znotraj zveze komunistov, ki dostikrat, če že, izgubljajo energijo zaradi obrobni problemov, ali pa vseporek tarnajo nad težkimi razmerami gospodarjenja. Stabilizacijsko in to dolgoročno so se mnoge stvari vendarle premaknile na bolje. V velenjski občini in posebej v sozdu Gorenje vre od popravljanja mnogih starih grehov; trenutno so v ospredju prerazporejanja velikega števila delavcev iz režijskih služb v neposredno proizvodnjo. V železarni Store so ob bistrem poskusu posebnega nagrajevanja ob najbolj vročih dnevih julija in avgusta tolkli dnevne rekorde v količinski proizvodnji. V celjski občini je aktiv gospodarstvenikov komunistov konec prejšnjega meseca ob temeljiti analizi gospodarskih gibanj ugotovil spodbudne dosežke: izboljšanje pokritosti uvoza z izvozom od lanskim 70 na letošnjih 87 odstotkov, celo negativno stopnjo zaposlovanja v gospodarstvu, za slabe štiri odstotke večjo fizično proizvodnjo in za 24 odstotkov večji konvertibilni izvoz.

Proizvodnja, v kateri se brez motenj vrtijo stroji, izvoz in boljša oskrba s surovinami in reprodukcijskim materialom - to so tri glavne stvari, okrog katerih se morajo sukati politične aktivnosti v združenem delu gospodarstva.

Več je treba storiti pri nagrajevanju po delu in rezultatih dela. Če je bilo še pred kratkim dovolj denarja za slabe in dobre delavce, potem je pač treba ugotoviti zelo preproste stvari: da tega denarja za slabe delavce in lenuhe ni več dovolj.

Politična akcija za drugačno obnašanje je akcija vseh in ne od včeraj. Kjer tega še niso spoznali bodo imeli sedaj in v prihodnje pač večje bolečine pri premagovanju svojih težav. Z lažno solidarnostjo je treba korenito pomesti, kajti, da bosta imela garač in lenuh približno enak osebni dohodek, pomeni v bistvu pokop stabilizacije in tudi pokop našega socializma.

Okrog delovnega časa smo naredili pravo fronto problemov, pa se zelo malo pogovarjali o tem, kako bomo bo-

lje delali. Če smo se že lotili tovarniške in nekaj malega družbene režije, potem ne delajmo ihtavih pretresov v družbenih dejavnostih, kot jih nekateri počno na področju vzgoje in izobraževanja, pa zdravstva, kjer znajo predlagatelji samo krčiti programe, manj ali nič pa krčiti režijskih stroškov (delav-

Komunisti iz posameznih občin so na seji medobčinskega sveta ZKS Celje zahtevali tudi čiščenje lastnih vrst, že tolikanj ponavljano in zahtevano zaostrovanje odgovornosti na vseh ravneh. Predvsem pa je kar najnujneje, kjer je pač še potrebno, razčistiti, kaj je v dolgoročnem interesu delovnega človeka, kaj pa so včasih le demagoško politično dosežena kratkotrajna ugodja in počutja.

MITJA UMNİK

STOP

70

**Ljubljanska banka
Splošna banka Celje**

VSE VEČ VEZANIH HRANILNIH VLOG

Številke govorijo, da se vse več varčevalcev, ki zaupajo svoja sredstva Ljubljanski banki Splošni banki Celje, odloča za vezavo svojih prihrankov. Razumljivo, saj veljajo od prvega januarja letos dalje za nenamensko vezane hranilne vloge višje obresti.

Tako veljajo od začetka tega leta pri celjski temeljni banki Ljubljanske banke naslednje obresti za vezane dinarske hranilne vloge:

nad 1 leto 18%
nad 2 leti 23%
nad 3 leta 28%

To pa tudi pomeni, da se vezana hranilna vloga podvoji že prej kot v treh letih! Sicer pa pogledajmo, kaj se dogaja z vlogo 50.000 dinarjev, če je samo na vpogled, se pravi, da zanjo veljajo 7,5% obresti, oziroma, če jo vežemo na več let:

	4,5%	18%	23	28
po 1 letu	53.750,00	59.000,00	61.500,00	64.000,00
po 2 letih	57.781,25	69.620,00	75.645,00	81.920,00
po 3 leti	62.114,85	82.151,60	93.043,35	104.857,60
po 4 letih	66.773,45	96.938,90	114.443,30	134.217,70
po 5 letih	71.781,45	114.387,90	140.765,25	171.798,65

In še to: višje obresti veljajo tudi za nenamensko devizna vezana sredstva, in sicer vezana nad 1 leto - 9%, nad 2 leti - 11% in nad 3 let - 12,5%. Če pa se varčevalec vezanih deviznih sredstev odloči za plačilo obresti v dinarjih, potem mu jih banka izplačuje po naslednji stopnji: za nenamensko vezane devizne vloge nad 1 leto - 12%, nad 2 leti - 15% in nad 3 leta - 17%.

Torej, slednji primer velja le v primeru, če varčevalec želi imeti obresti za nenamensko vezano devizno vlogo izplačane v dinarjih.

Sicer pa kot vedno: o vseh teh in drugih denarnih zadevah boste dobili natančnejša pojasnila v enotah Ljubljanske banke Splošne banke Celje.

Comet je uspešen

Večajo proizvodnjo in izvoz, uspevajo z uporabo odpadnih surovin

V Cometu ugotavljajo, da polletni rezultati gospodarjenja niso slabi. Fizični obseg proizvodnje se je povečal za več kot 20 odstotkov, celotni prihodek pa za 56. Porastel je tudi izvoz in to za 126 odstotkov, pa čeprav v glavnem na račun spremenjene vrednosti dinarja. S tem si zagotavljajo potrebna sredstva za nabavo surovin. Tržišča, na katera izvažajo, so večinoma konvertibilna.

Pri oskrbi s surovinami si pomagajo s predelavo odpadnega materiala. To teče že deset let, v zadnjem času pa

si prizadevajo, da bi na tem področju stekla redna proizvodnja. Precej ostankov dobijo že pri lastni izdelavi brusov, nekaj 100 ton materiala pa zberejo vsako leto železarni, saj ostane pri vsakem brusu še del, ki ga ne morejo porabiti. Tako pridobijo v Cometu več kot 10 ton osnovne surovine za ta izdelek.

V drugem polletju načrtujejo nadaljnje povečanje proizvodnje, če pri izvozu ne bo večjih težav. Ugodno ocenjujejo tudi mešano podjetje na Malti, čeprav so bili zapleti pri prodoru izdelkov v dežele severne Afrike. Jeseni bo stekla izvozna usmerjena investicija, ki naj bi dala milijon dolarjev deviznega priliva, v načrtu pa imajo tudi več manjših vlaganj, kot na primer v Opekarni Loče, ki pa bodo imela precejšnji učinek. S tem v skladu je tudi njihov načrt zaposlovanja, kjer bodo dali prednost kadrom z vsaj srednjo izobrazbo, saj bodo ti nosilci razvoja novih programov.

TATJANA PODGORSEK

KO REČEM HLAČE

MISLIM

Elkroj

Predsednik z dvema desnima rokama

Povsem običajno je, če se gasilska obletnica zaključuje s veselico. Tako je bilo tudi pred nedavnim v Prožinski vasi pri Storah, ko so praznovali 45-letnico. Seveda pa na ta dan ni manjkalo tudi tekmovanj in svečanega govora.

»Požar pri Kramerju leta 1937 je bil neposredni povod, da so v Prožinski vasi ustanovili leto kasneje gasilsko društvo«, pripoveduje

Gasilsko društvo Prožinska vas so ustanovili: Alojz Žnidar, ki je njegov častni poveljnik, Ivan Busar, Franc Grčar, Andrej Krameršek, Ivan Šuster in Ivan Oberžan.

Na slovesnosti ob 45-letnici je Martin Žnidar, ob prisotnosti očeta Alojza, poveljnik, Ivan Busar, Franc Grčar, Andrej Krameršek, Ivan Šuster in Ivan Oberžan.

»Leta 1947 smo dobili prvo leseno barakco, kot gasilski dom, v sedanjih obliki pa je bil dograjen leta 1975. Večinoma smo pripisovali sami. Prvo motorno

»Ivan Stojan, sedanjí predsednik društva, delovodja iz strojske livarne. »Leta 1947

»Leta 1947 smo dobili prvo leseno barakco, kot gasilski dom, v sedanjih obliki pa je bil dograjen leta 1975. Večinoma smo pripisovali sami. Prvo motorno

»Leta 1947 smo dobili prvo leseno barakco, kot gasilski dom, v sedanjih obliki pa je bil dograjen leta 1975. Večinoma smo pripisovali sami. Prvo motorno

Praznik gasilcev preboldskih tekstilcev

V okviru letošnjega praznika tekstilne tovarne Prebold, ki je združeno tudi s slovenskega gasilskega društva, se bodo danes priredile številne prireditve, zaključek pa bo v soboto.

Danes zvečer bo nastop Swing Quarteta, odprli bodo tudi prenovljeno knjižnico DPD Svoboda. Jutri dopoldne bo posvetovanje o požarni varnosti v tekstilni industriji, na katerem bodo udeleženci poslušali predstavitelje strokovnjakov s po-

Prizadevnost, ki preseneča

V Zagabru, v KS Štore, upajo, da bo kmalu konec težav s pitno vodo

»Lani smo se odločili, da bomo poskrbeli za pitno vodo. Ob sušnih dneh jo v naš konec dovažajo s cisternami. Upamo, da je bilo letos zadnjič,« pripoveduje Franc Korez, predsednik režijskega odbora za izgradnjo lokalnega vodovoda Zagabru v Prožinski vasi, KS Štore, sicer štorski železar. Veljal bo okoli 3 milijone dinarjev. Služil bo 14 gospodinjstvom, dopolnilno pa še dvanajstim.«

»Voda je naš velik problem, saj smo zelo resno zgrabili in veliko napravili. Od marca do sredine avgusta letos smo opravili že nad 2500 prostovoljnih ur in precej traktorskih, v denarju pa prispevali sami nad 200.000 dinarjev. Položili smo že 2 kilometra vodovoda, v grobem zabetonirali črpalnico in rezervoar. Voda bomo morali namreč od izvira, po domače mu rečemo Curgelj,

črpati 700 metrov daleč in 110 metrov visoko.«

Kot kaže pa, da je prizadevnost krajanov presenetila zlasti krajevno skupnost. V KS so namreč računali, da naj bi letos poskrbeli samo za dokumentacijo in pripravljala dela. Dokumentacija pa je bila, zahvaljujoč Centru za socialno medicino in higieno v Celju, pripravljena že lani, prav tako tudi izdano dovoljenje občinskega organa.

Prizadevnemu režijskemu odboru je uspelo doslej zbrati precej denarja pri različnih organih in organizacijah, tako da se dela zdaj bližajo h kraju.

»V KS in Železarni smo bili že doslej deležni podpore, vendar v manjši meri. Kot kaže, pa nam bodo še dodatno pomagali. Na zadnjih po-

Na sliki: Krajan Zagabru v KS Štore pri udarniškem delu - betoniranju črpalnice za lokalni vodovod.

govorih s predstavniki KS in Železarne smo namreč ugovorili, da je smotrno, če gradnjo, ki je že tako daleč, zaključimo, saj bi sicer prihodnje leto veljalo dokončanje neprimerno več. Upamo tudi, da bomo dobili pomoč še od skupnosti KS celjske občine.«

Naj še dodamo, da gre za gradnjo vodovoda v dveh občinah, nekaj družin je namreč iz šentjurske občine in tudi rezervoar stoji na njenem območju. V šentjurski občini, zlasti pa v KS Šentjur okolica, so za gradnjo prispevali lep delež, doslej celo več kot matična krajevna skupnost Štore.

MATJAŽ GALJOT

Težka leta so minila

Zakrajškove s Črete veseli, da bo Dolci kmetoval naprej

Pri Zakrajškovi kmetiji na Čreti so bile 26. oktobra 1941 prve partizanske borbe. Nanje spominja plošča na takrat požgani domačiji, težka leta pa so neizbrisno zapisana tudi v spominih. Tudi tista težka leta, ko je bilo treba skoraj iz nič ustvariti življenje, ko ni bilo pri hiši ne posede ne hrane, ki bi jo lahko dali v lonec. Ko niti za plenice ni bilo. Spomini gospodinje Tončke so trpki, še zdaj boleči. Njihovo ostrino blaži le lepši danes in obeti za naprej, ko bo kmetoval sin Dolci.

Kmetija je kar precejšnja, 32 hektarjev meri, polovico od tega so gozdovi, na obdelovalni zemlji pa pridelujejo vsega po malem - krompir, pšenico, oves, peso... Čeprav so kooperanti Kmetijske zadruga in je v hlevu 12 glav živine, je glavni dohodek od lesa. Ostalo močno draži oddaljenost od doline. Mleka že zaradi tega ni mogoče oddajati. Poleti bi še

šlo. Pozimi pa pade več kot meter snega. Da sploh ne omenjamo prevoznih stroškov in pa na premalo bonov. S Črete v dolino je daleč.

Pridne roke Tončke, gospodinja Franca in Dolčija Skoka ob pomoči kosilnice, traktorja in še nekaterih pripomočkov, vseeno toliko ustvarijo, da lahko razmišljajo še o več in boljšem. Hlev bi radi preuredili. Premajhen je in ker je v njem še vse po starem, zahteva tudi več dela, kot bi bilo treba. Dela je pa že tako več kot preveč. Se ene roke bi kako prav prišle, to pa se ujema tudi z veliko materino željo: »Da bi le dobili pridno mlado. Malo že kaže, malo. Ko se bo Dolci poročil, bo tudi kmetijo dobil. Midva sva že vsega naveščana,« pravi gospodinja Tončka. Dolci pa menda tudi nima nič proti, če se bo tako obrnilo. Kmetijo ima rad. Tudi delo na njej.

MILENA B. POKLIČ

TEDNIKOV INTERVJU

V jami odkrivaš še nedotaknjen svet

Mnogokrat občudujemo uspehe alpinistov, o njih je bilo že mnogo napisanega, njihovi uspehi so vedno večji. Zelo malo, ali skoraj nič, pa ne vemo o jamarstvu. Zato smo obiskali Rista Sovčeva, člana celjskega jamarskega društva, ki obstaja neuradno od leta 1972, uradno pa od 1976 leta dalje. Risto je reševalec, kar pomeni v jamarstvu najvišjo stopnjo, ki jo je moč doseči. Jamar je že več kot deset let.

NT: Gotovo ste se na začetku srečevali z marsikatero težavo. Kaj je bil največji problem ob ustanovitvi društva?

R. Sovčev: »V začetku smo vse prispevali iz svojega žepa. Leta 1976, ko smo nas uradno priznali, pa je bilo še slabše. Težave so bile s prostorom, kjer bi se zbirali, z opremo - našli smo vhode v globoka brezna, pa nismo mogli vanje, ker nismo bili opremljeni... Kasneje se je vse skupaj izboljšalo. Danes nas financirajo SZDL, občinska izobraževalna skupnost in ljudska obramba.«

NT: Kako pa je z opremo, kje jo kupujete?

R. Sovčev: »Oprema predstavlja danes velik problem. Pri nas se ne dobi, nekaj ureja sicer jamarska zveza, drugače pa smo prepuščeni sami sebi. Vse je odvisno od naše iznajdljivosti.«

NT: Kje največ raziskujete celjski jamarji?

R. Sovčev: »Delujemo predvsem v alpskem svetu Gornje savinjske doline.«

NT: In kako najdete jame, ki jih nato raziskujete?

R. Sovčev: »Vir informacij so za nas domačini. Teren moramo nato preiskati, preiskani pa je takrat, ko ga ljudje po dvakrat preiščejo. Domačini velikokrat pretiravajo glede globine in velikosti jame. Tako je na primer zanimiva bajka, ki je nastala v okolici Luč. V Lučah je Trbiška zijalka. Bajka pravi, da je dobila ime takrat, ko so v njo spustili ovce in so prišle na plan šele v Trbižu. Ko smo jama raziskali, smo videli, da je dolga le okoli 200 metrov.«

NT: Če se kdo odloči, da bi rad postal jamar, kaj mora storiti?

R. Sovčev: »Vsako leto je organizirana jamarska šola. Stopnje, ki jih v jamarstvu lahko dosežeš, so pripravnik, član, inštruktor in reševalec. Vendar je jamarstvo dejavnost, ki se šele bori za mesto med ljudmi in mislim, da ne bo nikoli dosegla takšne množičnosti kot planinstvo in alpinizem.«

NT: Kakšno vlogo pa ima slovensko jamarstvo v svetu?

R. Sovčev: »Danes slovensko jamarstvo ne pomeni mnogo. Pred leti pa je bilo zelo priznано in so se od nas učili tudi drugi jamarji, ki so nas zdaj že krepko prehiteli. Vzrok za to je nezanimanje za to dejavnost. Glede na to, kakšne možnosti imamo, jih vse premalo izkoriščamo.«

NT: Koliko jam je do sedaj odkritih v Sloveniji?

R. Sovčev: »Raziskanih je okoli 4000 jam, predvidevajo pa, da jih je še enkrat toliko neraziskanih, tako da ni bo-

jazni, da bi jamarjem zmanjkalo dela.«

NT: Kaj je tisto, kar v jamarstvu najbolj privlači?

R. Sovčev: »Spočetka je to redovednost, odkrivanje novega, neznanega, kasneje pa to ni več osnovni namen. Kasneje je cilj, da jama raziščeš. Raziskana pa je šele takrat, ko o njej narišeš načrt, jo dokumentiraš. Jamarstvo je dejavnost, kjer se lahko odkrivaš popolnoma nove koščke zemlje. Enkrat je občutek, ko vstopiš v še neraziskano jama in vidiš sledi, ki jih puščaš za sabo. Ko pa pogledaš naprej, pa je vse še nedotaknjeno in veš, da si prvi, ki si vstopil v ta svet.«

NT: Se zgodi, da kdaj ne morete več dalje, da nalletite na oviro, ki je ne morete premagati?

R. Sovčev: »Tudi to se zgodi. Lahko si izčrpan, lahko ti pot zapre voda, pa nimaš čolna. Zato odnehamo in se naslednjik vrnemo z opremo, ki jo potrebujemo.«

NT: Kakšni pa so »prebivalci« jam in ali najdete v njih kakšne arheološke zanimivosti?

R. Sovčev: »Ob vhodu v jame so razni pajki in mušice, kasneje pa samo še netopirji. Kar pa se tiče arheoloških najdb, smo doslej najbolj zanimivo našli na Pirešici (jamski medved, ognjišče jamskega človeka, medvedov zob). Vse to smo dali muzeju.«

NT: Razmišljate kdaj o tem, da bi kakšno jama odprli tudi za turiste?

R. Sovčev: »Osebnost sem proti temu, ker jama izgubi svoj čar, ko jo začne človeška roka po svoje oblikovati in ko vanjo začno množično zahajati turisti.«

NT: Koliko akej na leto pa imate?

R. Sovčev: »Približno eno na teden, v celem letu okoli 30-40. V jame gre navadno ekipa, ki šteje 3-4 člane, če pa je jama ravna, pa tudi 10-20. Prednost jam je, da lahko vanje hodimo tudi pozimi.«

NT: Kakšna pa je razlika med jamarstvom in alpinizmom?

R. Sovčev: »Pri alpinizmu je cilj, da prideš na vrh. Pri jamarstvu pa je, poleg tega, da je v jami tema, da je vlažno, spolzko in krushljivo, potrebno priti tudi ven, na sonce. Mi plezamo po vrveh, alpinisti pa z rokami. Je pa res, da je v jamarstvu precej manj nesreč kot v alpinizmu.«

NT: In kakšno je stanje v klubu danes, kje se zbirate?

R. Sovčev: »Trenutno imamo svoj prostor v Mladinskem klubu. Tu se zbiramo vsak četrtek ob 20. uri in se pogovarjamo o akcijah, ki jih bomo izvedli. Preživljamo krizno obdobje, saj je prihajalo do finančnih napak, pa tudi člani se neprestano menjujejo, ker morajo fantje v vojsko. Če nam bodo finančne možnosti dopuščale, načrtujemo nakup kakšnega avtomobila, da bi se lahko pripeljali čim bliže jami in porabili moči za plezanje in ne samo za hojo in za nošenje opreme.«

NATAŠA GERKES

»Če hočeš biti uspešen kmet, se moraš ves predati delu«

Tako pravi Gizela Rutar, ki smo jo obiskali med našim potepom po Svibnem

V krajevno skupnost Svibno nad Radečami so se združili trije zaselki: Počalkovo, Zagrad in Svibno. Skupno štejejo 440 krajanov. Hiše z gospodarskimi poslopji so raztresene po hribovitih gozdnatih in skrbno obdelanih pobočjih. Med njimi je 50 zaščitene kmetij, čistih kmetov je le 15. Razdrobljene kmetijske površine pač ne prinašajo dovolj dohodka, da bi lahko živeli le od

današnjih časov ostale le še razvaline in pa le dvesto let mlajša cerkev Sv. Križa v kateri je nekaj znamenitih fresk. V Svibnem imajo tudi štirirazredno osnovno šolo in gostilno.

Na krajšem klepetu smo se ustavili pri gostilničarju Kmetiču katerega rod je že 400 let na Svibnem: »Oče je gostilno prevzel v začetku tega stoletja, jaz jo vodim že 35 let. Z gostilničarstvom se uk-

varjam od mladih nog, čeprav imam doma kmetijo. Danes vsa kmečka opravila opravimo veliko hitreje kot včasih, ko še ni bilo strojev. Naši ljudje najdejo zvečer čas in posedijo pri meni. Pogovarjamo se o delu, o tem kako bomo drug drugemu pomagali, če je potrebno. Kdaj pa kdaj tudi zapojemo. V gostilni se zbira tudi vsa mladež, saj nimajo nobene druge zabave. Tako je pri nas včasih prav živahno in nam ni dolgčas.«

Gizela Rutar pa je že deset let gospodarica 22 hektarov zemlje, ki jo je podedovala po teti: »V glavnem se ukvarjamo z živinorejo. Sejemo tudi nekaj pšenice in koruze. Dobro sodelujemo z zadrugo in tako kot vsi naši kmetje tudi mi oddajamo mleko. Imam pet otrok. Štirje so že odšli, najmlajši pa bo prevzel kmetijo, čeprav hodi že v službo. Morda bo možu uspelo, da ga prepriča, naj se popolnoma posveti kmetijstvu. Delo na zemlji je trdo in težko in če hočeš biti uspešen kmetovalec, se moraš ves predati temu delu.«

BOŽA GOLOUH

Gostilničar Kmetič

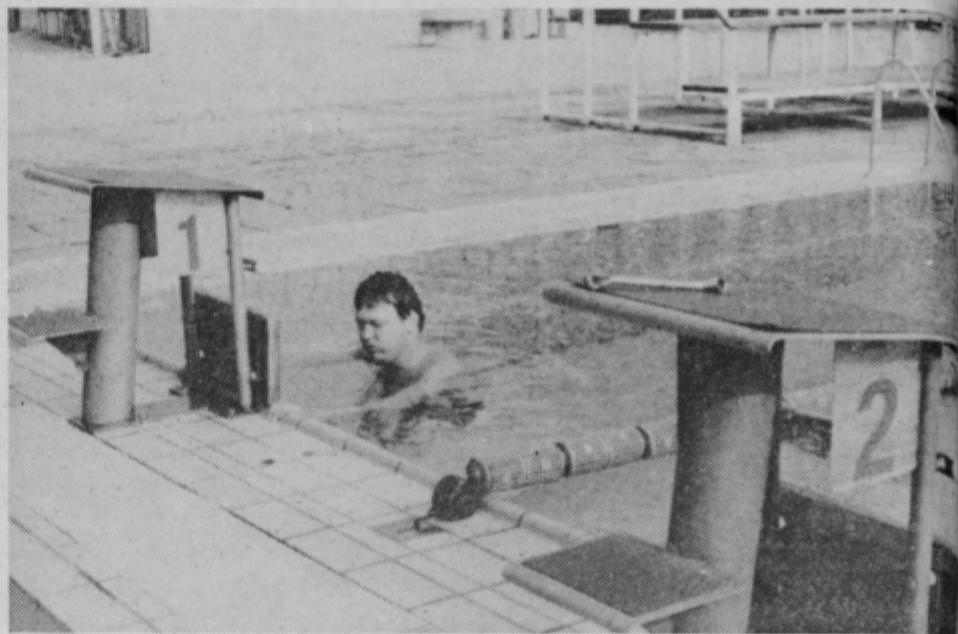

Gizela Rutar

kmetijstva, zlasti živinoreje, sadjarstva in mlečne proizvodnje. Zato večina prebivalcev, zlasti mlajših, dela v bližnjih delovnih organizacijah. Največ jih je v Papirnici Radeče.

Osnovni problem v krajevni skupnosti je bila in je tudi še danes komunalna ureditev. Nekoliko s pomočjo radeške komunalne skupnosti, nekoliko z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom, so uspeli asfaltirati že vse pomembnejše cestne odcepe. Zgradili so tudi vodovode v vseh treh zaselkih in končno napeljali elektriko na Vetni vrh, ki je med zadnjimi dobil električno napeljavo na območju laške občine. Javni prevoz zaenkrat tudi zadošča potrebam tamkajšnjih krajanov in delavcev.

Panorama Svibnega dopolnjuje tudi več kot tisoč let star grad, od katerega so do

Ko so ugasnile njegove oči, zanj ni bilo konec življenja

Dokler ne spoznate Mateja Žnuderla, enaindvajsetletnega študenta psihologije, si ne morete predstavljati, da lahko človek, ki je popolnoma slep, živi normalno življenje.

Matej je oslepel, ko je obiskoval šesti razred osnovne šole. Kljub temu pa ni pustil,

da bi se njegovo življenje s tem končalo. V osnovni šoli in gimnaziji je bil ves čas odličnjak. Po končani gimnaziji pa je odšel v Ljubljano, kjer je letos končal že drugi letnik. Matej je zelo dober študent, saj opravlja vse izpite v rednem roku in z zelo dobrimi ocenami. Človek bi mislil, da mu ne ostane prav nič prostega časa. Toda tega je kljub vsemu dovolj.

In kaj vse takrat počne? Kot vsak fant se zanima za šport in se z njim tudi ukvarja. Udeležuje se tekmovanj, ki jih organizira zveza slepih. Tako se lahko pohvali s prvim mestom v mini kegljanju, z nekaj drugimi in tretjimi mesti.

V vročih poletnih mesecih izkorišča ugodnosti, ki jih zvezi slepih nudi Neptun.

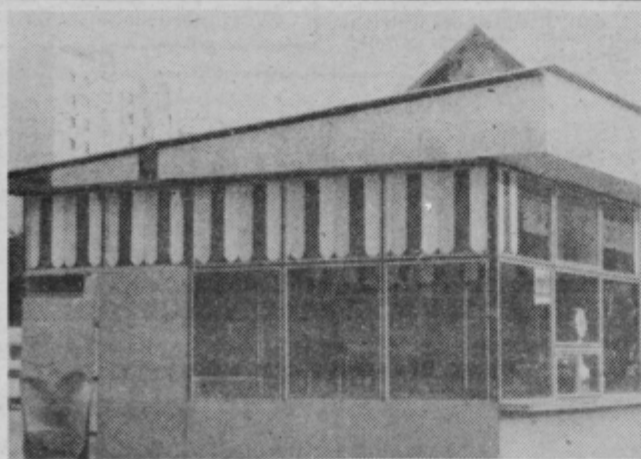
Vsako sončno dopoldne obiskuje celjski bazen, kjer ima posebno progo in uro in pol nabira kondicijo s plavanjem. Drugače se ukvarja še z atletiko, smučanjem, kegljanjem in šahiranjem. Sah je množična igra med slepimi zato zveza slepih Celje organizira 3-4 mladinske turnirje na leto. Matej je tudi član komisije za šah, šport in rekreacijo ter predsednik mladinskega aktiva pri zvezi slepih v Celju.

Matejev prosti čas pa ni polnjen le s športom, pač pa se rad tudi zabava. Zato včasih me v roke harmoniko ali pa kaj zaigra na klavir. Ko pa razdere še kakšno smešni res nima konkurenta in družbo pokonci vso družbo.

NATAŠA GERKEŠ
Foto: K. LORENC

Prečuden spomenik

Kiosk v Novi Vasi stoji prazen že dobri dve leti

Podjeten zelenjadar je v tistih časih, ko še ni bilo blagovnice v Novi Vasi, postavil kiosk. Res je nekaj časa prodajal kvalitetno zelenjavo, potem pa so mu dobredno pred nosom postavili trgovino. Očitno se mu prodaja ni več splačala, zato je kiosk zaprl. Prazen in poškodovan še vedno stoji, kot svojevrsten spomenik človeške nepremišljenosti.

Ne vemo, če so tisti, ki so kiosk postavili, vedeli, da bodo kmalu dobili konkurenco. Vendar bi to morali vedeti tisti, ki so dovolili postavitev kioska. Ni preveč pomembno, ali je temu botrovala napaka ali nepremišljenost, žalostno je, da ta kiosk stoji. Gospodinje se z otožnostjo spominjajo vedno lepe zelenjave (kar za tisto v trgovini ne moremo vedno trditi), ki so jo tam prodajali, hkrati pa se postavljajo ob bok možem in glasno zahtevajo, naj kiosk sedaj odstranijo. Arhitektonsko ta kiosk res ni kaj preveč lep. Na živce je šel tudi neznanemu vozniku, ki ga je poskušal podreti, včasih pa se tega lotijo tudi neznanji krajanj. Vsemu navkljub kiosk še vedno stoji, zakaj, pa ne ve nihče. Bodo morda nekega dne vendarle dobili pojasnilo?

Žalostno je, da to v Novi Vasi ni osamljen primer. Zgrešeno postavljen je bil tudi kiosk za prodajo časopisov. Do postavitve blagovnice je sosedoval kiosku za zelenjavo. Res je, da so ga potem odstranili. Ampak gospodarno tudi to ni bilo.

GORAN BERVAR

Pastir začetnik

Na Rogli je šele tri mesece

Pravi, da je prišel na Roglo zato, ker ima rad živino. Komaj tri mesece pase 380 krav skupaj s pastirjem na Osankarici, pa se je že tako navadil, da ga tudi 20 kilometrov hoje na dan ne spravi v slabo voljo.

Anton Javnornik iz Vitnja šteje 64 let. Pokojnino si je prislužil z delom med gozdarji, letos pa je prišel med pastirje na Roglo. Pri Pašni skupnosti so ga vprašali, če bi pasel, pa je bil takoj za. Vse življenje ima rad živali, pa ni imel nikoli priložnosti, da bi stopil v svoj hlev. Kmetije nima. Pravi, da ima samo ženo in otroke.

Če imaš srečo, ga najdeš pri njegovi koči poleg hotela. Popoldne, ko počivajo krave, si tudi on malo oddahne. Za hrano mora poskrbeti sam, tako gre na malico v hotel ali pa si sam kaj pripravi. Ker je dobrega zdravja, mu ni pretežko, čeprav živina rada uhaja in včasih kate-re tudi po več dni ne najde. Pa ne bo »scagal«, že zato ne, ker je tako prijeten občutek, kadar te pridejo zjutraj krave

klicat pred kočo in kadar pripelje katera nekaj dni starega telička. Če zbolijo ali se poškodujejo, mora poklicati zdravnika in lastnika živali. Večkrat se govode poreže na razbitih steklenicah, ki jih puščajo turisti. Ena krava se je zlomila nogo, drugo pa je zadela strela in si sama ni mogla pomagati. Še dobro da jo je pravočasno našel, da ni poginila.

Takšno bo njegovo delo še do konca meseca. Nato bodo začeli prihajati kmetje, da odpeljejo živino nazaj v dolino. Vmes bo skočil še v Vitnjo k ženi, ki je ni videl ves mesec, pa se bo njegov počitniško delo končalo. Če bo zdrav, ga bomo na Roglo prav gotovo srečali tudi drugo leto.

TATJANA PODGORŠEK
KAMILO LORENC

MP

cu tedna, ob tem pa so razvijali še ostale planinske dejavnosti. Zanje so laški planinci dobili vrsto priznanj in bili so republiški prvaki v planinski orientaciji. »Lahko rečem, da je društvo najbolj aktivno delovalo konec šestdesetih in v začetku sedemdesetih let. Postavili smo temelje nekate-

OBRAZI

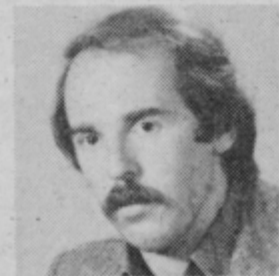
tudi naše planinske izlete povezovati z izobraževanjem. Na svojih poteh smo se ustavljali pri spominskih obeležjih iz narodnoosvobodilne borbe, kjer smo mladino in ostale udeležence seznanjali z njihovim pomenom. Pred več kot desetimi leti pa smo organizirali prvi pohod po poteh štirinajste, ki je danes postal republiški mladinski pohod.

Zadnja leta Roman Mavri ni več tako vnet planinec kot v mladeniških letih. Zaposlen je kot pravnik v TIM Laško in opravlja številne delegatske in samoupravne funkcije tudi na ravni občine in republike. V planinskem društvu pa opravlja predvsem upravna in administrativna dela: »Tudi to mi vzame precej časa, kajti člani se neradi lotevajo takih del. Ta pa so za obstoj društva nujno potrebna. Morda se bom k aktivnejšemu planinstvu vrnil ponovno, ko bosta otroka zrasla.«

Violeta V. Einspieler

rim oblikam povezovanja. Tako se danes planinsko društvo povezuje s šolskimi planinskimi krožki in s planinci iz delovnih organizacij. Planinstvo je postalo množično in se vedno bolj razvija, ker kot šport ne zahteva posebne in drage opreme. Planinec je lahko vsak.«

Ob tem, ko se je razvijala planinska dejavnost pa so bili ravno laški planinci pobudniki pohodov: »Z bratom sva se udeležila prvega pohoda po poteh Avnoja kot predstavnika občinske konferen-ce Zveze mladine iz Laškega. Takrat smo začeli

Roman Mavri

Romanu Mavriju, njegovemu bratu Andreju in planinskemu vodniku Tonetu Sterbanu gre za sluga, da se je začela v Laškem razvijati organizirana hoja v hribe. »Takrat mi je bilo 18 let,« pravi Roman. »Prej sem bolj poredko hodil v planine, potem sem planinstvo vzljudil. Že naslednje leto sva z bratom opravila tečaj za planinske vodnike. Pet mladincev nas je bilo in takrat smo osnovali mladinski odtsek pri planinskem društvu v Laškem.«

Vsako leto je bilo več planincev. Letno so imeli tudi do 30 izletov ob kon-

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV ZAPOSLENIH PRI SAMOSTOJNIH OBRRTNIKI
V OBČINAH REGIJSKEGA SKLADA ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE

Jesenski strokovni program dopolnilnega strokovnega izobraževanja

V skladu s programom izobraževanja delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih v občinah območja regijskega sklada za izobraževanje, pripravljiva sklad od 10. do 12. septembra 1983 strokovno ekscuzijo za 100 delavcev v Dubrovnik, Banja Luko, z ogledom in spoznavanjem proizvodnega programa delovne organizacije »Sintetik« v Banja Luki, kjer si bodo udeleženci ogledali celotno proizvodno najrazličnejših sintetično gumarskih izdelkov za tehnično opremljanje vseh vrst končnih proizvodov avtomobilske in tudi druge industrije v Jugoslaviji.

Delavci bodo tudi v razgovoru s strokovno ekipo predstavnikov »Sintetik« podrobneje spoznali proizvodni program in pogoje dela delavcev v tej delovni organizaciji. V okviru možnosti si bo lahko določeno število udeležencev strokovne ekscuzije ogledalo tudi proizvodno »Rudi Čajavec«. Te strokovne ekscuzije se bodo udeležili delavci vseh strok.

8. septembra 1983 v popoldanskih urah pa bo 30 delavcev odšlo na specializirano strokovno ekscuzijo v Knin, kjer si bodo ogledali proizvodni program izdelave vseh vrst in dimenzij kovinskih vijakov in galvaniziranja kovin. Te strokovne ekscuzije se bodo udeležili samo delavci, ki so zaposleni pri samostojnih obrtnikih galvanizerske stroke in pri proizvajalcih vijakov. Ekscuzija bo mešana in bodo sodelovali tudi nosilci obrti teh strok, kar pogojuje skupno izmenjavo mnenj in strokovnih izkušenj v svoji stroki.

Nacin in oblika zbiranja interesentov sta za obe strokovni ekscuziji objavljena v razpisih na tej strani.

Sklad za izobraževanje delavcev tudi poziva vse osnovne organizacije sindikata delavcev pri samostojnih obrtnikih v občinah območja regijskega sklada, da posvetijo več pozornosti športno rekreativnim ekipam, da se v svoji športni dejavnosti pripravijo na medsebojno srečanje v športnih igrah, ki se bo odvijalo na večjem srečanju delavcev vseh občin območja regijskega sklada v Mozirju, predvidoma koncem septembra ali v začetku oktobra. Srečanje bo predvsem namenjeno medsebojnemu spoznavanju delavcev vseh občin, izmenjavi izkušenj v delu osnovnih organizacij sindikata, dejavnosti sklada na področju izobraževanja ter rekreativnim dejavnostim.

Strokovna ekscuzija v Dubrovnik - Banjaluko in po poteh revolucije

SPORED POTOVANJA:

1. dan: sobota 10. septembra ob 14.30 uri odhod udeležencev iz občin Celje (29 oseb), Sentjurja (5 oseb) Šmarja pri Jelšah (15 oseb) izpred hotela CELEIA v Celju proti Zalcu. Udeleženci iz občine Velenje (12 oseb) in občine Zalec (39 oseb) imajo odhod ob 14.40 uri izpred hotela RUBIN v Zalcu. Skupen prevoz na letališče Brnik. Polet v Dubrovnik ob 16.45 uri. Z letališča ČILIPi prevoz v biser Jadrana - Dubrovnik ter ogled mestnih znamenitosti (Stradun, stara apoteka, katedrala, samostan, palača Sponze, kneževa palača itd.). Zvečer prevoz v hotel, večerja in prenočišče.

2. dan: nedelja 11. septembra: po zajtrku potovanje po jadranski magistrali in dolini NERETVE do MOSTARJA. Ogled slovitega mostu preko Neretve in kosilo. Vožnja v Jablanico ter postanek za ogled spominskega kompleksa bitke na Neretvi. Sledi vožnja mimo PROZORA na MAKLEN. Ogled veličastnega spomenika NOB ter potovanje mimo BUGOJNA v JAJCE. Krajši postanek, nato prevoz v BANJA LUKO, namestitev v hotelu, večerja in prenočišče.

3. dan: ponedeljek 12. septembra: zajtrk in v dopoldanskem času strokovni program z ogledom delovne organizacije »SINETIK« v BANJA LUKI, proizvodnje gumoplastičnih izdelkov vseh vrst, ki zadovoljuje potrebe industrije Jugoslavije. Po možnosti se ogled DO »RUDI ČAJAVEC«. Podrobneje o programu se med potjo. Po kosilu vožnja na KOZARO. Ogled spominskega parka na MRAKOVICI in povratek mimo NOVSKE in ZAGREBA v Celje oz. Zalec. V kolikor

bo dopuščal čas, še ogled bivšega koncentracijskega taborišča v JASENOVCU.

Prijave sprejemajo sedeži osnovnih organizacij sindikata delavcev oz. občinski sveti ZSS posamezne občine, kjer ni delavca za OOS in to na podlagi izpolnjene prijavnice ter plačila kotizacije v višini 1.000,00 din. Prednost pri udeležbi imajo delavci, ki še niso bili na strokovnih ekscuzijah regijskega sklada. Prijave se sprejemajo do 12.00 ure 7. septembra. Ker je strokovna ekscuzija izjemno poceni, ni možnosti preložitve termina, ter prosimo za takojšnje in hitre prijave, ki jih bomo sprejemali do popolnitve predvidenih udeležencev po občinah. Dodatne informacije daje strokovna služba sklada po telefonu 710-886 oz. občinski sveti - OOS delavcev.

Strokovna ekscuzija v delovno organizacijo TVIK in galvanizacijo v Kninu

za delavce zaposlene pri samostojnih obrtnikih v občinah regijskega sklada in nosilce obrti galvanizerske stroke in specializirane izdelovalce vijakov.

Na strokovni ekscuziji imamo predvsem namen udeležence spoznati s proizvodnim programom »TVIK« - Knin, postopkom sodobne proizvodnje vijakov in postopki galvaniziranja. Delavci, zaposleni pri samostojnih obrtnikih za udeležbo prispevajo po 1.000,00 din kotizacije, dočim udeleženci samostojni obrtniki pokrijejo stroške v celoti sami v višini 6.400,00 din. Prispevek oz. strošek vsak udeleženec poravnava ob prijavi za ekscuzijo in to na sedežu Zdrženja obrtnikov v svoji občini.

Program strokovne ekscuzije 1. dan: 8. septembra (četrtak) ob 17.30 uri zbirališče na želež-

niški postaji v Celju (pri kiosku na peronu), ter odhod s spalnikom preko Zidanega mosta v KNIN. Odhod vlaka je ob 17.51 uri.

2. dan: 9. septembra (petek): prihod v KNIN, zajtrk in prevoz v delovno organizacijo »TVIK«. Strokovni ogled proizvodnega programa izdelave vseh vrst vijakov in postopkov galvaniziranja. Razgovor s predstavniki delovne organizacije. Po strokovnem delu odhod na kosilo ter prevoz na znamenite slapove KRKE. Ogled slapov in gornjega jezera ter zgodovinskih znamenitosti, prevoz v Šibenik, postanek, nato prevoz v TROGIR ter nastanitev z večerjo in prenočiščem v Trogirju ali Splitu.

3. dan: 10. september (sobota) po zajtrku ogled znamenitosti

mesta Trogira oz. Splita in prosto do kosila. Po kosilu še ogled znamenitosti Splita ter ob 17.00 uri prevoz na splitsko letališče. Po opravljenih letalskih formalnostih ob 18.30 polet na letališče Zagreb. Prevoz v Celje in Zalec. Strokovne ekscuzije se skupno z delodajalci navedenih strok lahko udeleži iz posamezne občine naslednje število udeležencev:

- iz občine CELJE 5 oseb, MOZIRJE 3 osebe, SENTJUR 3 osebe, ŠMARJE pri JELŠAH 3 osebe, VELENJE 6 oseb in iz občine ZALEC 10 os. Skupno se lahko udeleži ekscuzije 30 oseb.

Vse zainteresirane vljudno naprošamo, da se prijavijo najkasneje do ponedeljka 5. septembra na sedežu Obrtnega združenja svoje občine ter poravnajo kotizacijo oz. stroške.

Piknik obrtnikov in delavcev

Samostojni obrtniki občine Zalec oziroma Obrtno združenje Zalec v dogovoru z OOSZ delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih skupno organizirajo piknik na avtopoligonu Šempeter v Šempetru v Savinjski dolini.

Samostojni obrtniki in delavci iz občine Zalec se bodo zbrali v soboto, 10. septembra 1983 ob 13.00 uri na avtopoligonu v Šempetru.

Zaželjeno je, da se vsi udeleženci napotijo na mesto zbirališča - avtopoligon, s kolesi.

Piknik je predvsem namenjen spoznavanju obrtnikov in delavcev med seboj ter rekreativni dejavnosti, ki se bo v popoldanskem času odvijala v obliki družabnih športnih iger. Za delavce, zaposlene pri samostojnih obrtnikih, ki so člani OOSZ, bo priskrbljena malica brez plačila, obrtniki in ostali udeleženci pa si bodo lahko malico nabavili na licu mesta, za kar bo poskrbelo Obrtno združenje Zalec.

Poskrbljeno je tudi za zabavo, ki jo bosta popestrila Janez Hočevar-Rifle in Tone Fornezzi-Tof v povezavi z glasbo.

Za čim večjo udeležbo se priporočata Obrtno združenje in OOSZ, ki želita vsem prijetno zabavo.

V primeru slabega vremena piknik odpade.

filter za čiščenje zraka uporablja se za odpraševanje v vseh vrstah industrije

Konus Slovenske Konjice

ANGELOS BAŠ 56 SAVINJSKI SPLAVARJI od začetka 20. stoletja do 1941

V telesnovzgojnih organizacijah klerikalne in liberalne stranke, t. j. pri orlih in sokolih, so bili splavarji in splavarski gospodarji vključeni kvečjemu, preden so šli k vojakom, vendar so bili ti primeri redki. Članstvo v teh dveh strankah je bilo še redkejše, pač pa so splavarski gospodarji marsikdaj skušali podpreti svoje gospodarske uveljavljanje s siceršnjo pridružitvijo eni od strank (mimo kralja) za klerikalnega voditelja Korošca in hrvaškega politika Mačka, nekateri pa prav tako za slovenskega bana, domačega poslanca in posamezne vidnejše slovenske politike iz obeh strank. Splavarski gospodarji so včasih vedeli tudi še za posamezne pomembnejše ali pogostnejše ministre.

vojski resda opazneje zastavili delo, vendar je bil to le kratkotrajen vzpon, pozneje pa je njihova podjetnost skorajda povsem splahnela. Komunistična partija na tem ozemlju po vsem videzu ni razvijala pomembnejše dejavnosti, saj ni najti o njej v ohranjenem ustnem izročilu nobenih poročil. Dobršen del tamkajšnjega prebivalstva (in tako tudi splavarjev) sploh ni vedel, da je Komunistična partija obstajala. Kolikor je bila znana, je bilo to deloma zasluga časopisa, ki pa je podobno praviloma izkrivljalo, medtem ko je to »znanje« deloma dajala cerkev s svojo protikomunistično propagando. Tako na obravnavanem ozemlju niso imeli stvarnih predstav o dejavnosti Komunistične partije.

Tamkajšnje družbene in politične razmere so razvidne tudi iz nepoučenosti o Sovjetski zvezi. Deloma niso v zgornji Savinjski dolini in Zadretju med svetovnimi vojskama ničesar vedeli o družbeni ureditvi v Sovjetski zvezi. Tisti pa, ki so bili o njej do neke meje poučeni, so dobili to »znanje« predvsem od duhovnikov, ki so (posebej v rečički župniji) v precejšnji meri ustvarjali nerazpoloženje do sovjetske države. Z manjšim učinkom je rabilo istemu namenu časopisje. Ponekod so o Sovjetski zvezi odklonilno govorili tudi nekdanji avstrijski

vojaki, ki so bili med prvo svetovno vojsko kot ujetniki v Rusiji in so po vsem videzu enačili neurejene vojne razmere s splošnimi razmerami v Sovjetski zvezi ali, bolje, v Rusiji, vendar so se nekateri vračali iz ruskega ujetništva tudi z drugačnimi vtisi, čeprav v nobenem primeru niso zadosti ločevali razmer pred oktobrsko revolucijo in po njej.

Zastran razmerja do Hitlerjeve Nemčije je treba povedati naslednje. V zgornji Savinjski dolini in Zadretju je med svetovni-ma vojskama prevladovala narodna (slovenska) zavest nad pokrajinsko (štajersko). Edino nekateri starejši ljudje so se tedaj še imeli predvsem za Štajerce. Kako se je na tem ozemlju zastavljalo vprašanje o obstoju avstroogrske monarhije oziroma o nastanku Jugoslavije, se na podlagi dosegljivih pričevanj ne da natančneje dognati. Z nemško narodno manjšino tukaj niso imeli skorajda nobenih stikov, saj so najbližji Nemci v omembe vrednem številu živeli šele v Celju. Medsebojnih sporov ni bilo; kolikor je obstajala neka protinemška zavest, jo je v stari Jugoslaviji oblikovala zlasti šola in do neke mere cerkev, nekaj tudi časopisje.

Neposredno pred okupacijo je bila hitlerjevska agitacija v teh krajih precej živahna. Koliko je bila ta dejavnost načrtna in koliko jo je snoval tudi Kulturbund iz Celja, ni mogoče natančneje ugotoviti. Poleg tega so po ohranjenem ustnem izročilu za ureditev v nacistični Namčiji v veliki meri agitirali tisti Savinjsčani in Zadretčani, ki so bili tam na delu. Marsikdo je tedaj na obravnavanem ozemlju vedel za Hitlerja in menil, da je v njegovih Namčiji življenje boljše, kakor je v Jugoslaviji. Takšno mnenje je bilo neposredno povezano s tem, da je v zgornji Savinjski dolini in Zadretju prevladovalo nezadovoljstvo z razmerami v stari Jugoslaviji. Hkrati je bila v boljšem spominu doba avstroogrske monarhije, in nekateri so šteli glede tega nacistično Nemčijo za naslednico stare Avstrije. Nakazani pogledi so bili

mogoči posebej zavoljo popolne nevednosti o političnem ustroju Hitlerjeve vladavine (in nato o njenih ciljih pri zasedbi Slovenskega Štajerskega).

Če se pristavimo, da splavarji tudi na svojih voznjah niso prihajali v številnejše in tesnejše stike z obsavskimi in obdonavskimi delavci in da ti stiki niso razširjali splavarskega političnega obzorja, je do kraja umljivo, zakaj je bilo razmerje splavarjev do splavarskih gospodarjev takšno, kakor je bilo ugotovljeno.

Vplivi, ki so jih imele vožnje na splavarje in splavarske gospodarje, so lahko bili le drugačne narave. Deloma smo jih že navedli. Tako rekoč vsi splavarji in splavarski gospodarji so boljše ali slabše govorili srbohrvaški. Nadalje pravi ohranjeno ustno izročilo, da so splavarji in splavarski gospodarji »več vedeli in videli« kakor tisti, ki niso splavarili, ali bili bolj »brihtni«. Hkrati pa so se na voznjah precej navadili južnjaških kletvic, pitja ipd. Mimo določene notranje samozavesti in občutka premoči nad bližnjimi hribovci, ki se niso ukvarjali s splavarstvom, nakazana razgledanost ni povzročila do malega nobenega zadevnega ponosa. Krmanžev in »Mitrovčanov« je bilo preveč, da bi lahko bili pomenili kaj posebnega, pa tudi tistih, ki so vozili samo do Rugvice in so se na teh voznjah dokaj podobno razgledali, je bilo veliko. Še drugače: omenjeni vplivi voženj so zajemali toliko ljudi, da je bilo to v zgornji Savinjski dolini in Zadretju do neke meje že splošen pojav, ki kot tak skorajda ni bodel v oči. In pri življenju v teh krajih so štele v poglavitnem samo posameznikove domače gospodarske in družbene razmere, te pa so bile pri splavarjih ali, bolje, pri krmanžih in »Mitrovčanih« največkrat le nizke. To okoliščino so tu in tam dopolnjevale še ustrezne izkušnje, ko so se vračali s splavov domov.

Ljubiteljsko kulturno delo pred novo sezono

Kljub mrtvili med poletnimi meseci se nekatere ljubiteljske kulturne dejavnosti ne niso povsem umrtvile: predvsem folklorna in glasbena dejavnost. Življenje se vrača tudi v tista društva, ki v teh kulturno sušnih mesecih skoraj v celoti usahnejo. Za normalno delujoča društva je zdaj čas načrtovanja in priprav na novo sezono. Težavni časi ne prizanašajo niti ljubiteljskim kulturnim delavcem. Predvsem gre za »nenaklonjenost razmer«, ki puščajo občutne posledice v miselnosti aktivnih amaterskih kulturnih delavcev. Te težave se kažejo predvsem v gledališki dejavnosti, ki je večkrat odvisna od posameznika. Toda letošnja kulturna sezona ne smemo in ne moremo začeti s preveličnim pesimizmom, saj so prav ljubitelji znani po velikem odrekanju in optimizmu, brez katerega bi že večkrat omagala marsikatera kulturniška skupina.

Če sem v uvodu zapisal, da je zdaj čas načrtovanja, potem moram to trditve tudi še posebej poudariti. Res je, da je točno načrtovanje pri amaterskem delu skorajda nemogoče. A vendar je res, da mora vsaka skupina stopiti v novo sezono z jasnimi cilji in vsaj okvirnim načrtom. Ne samo, da to zahteva današnji čas in tudi sistem financiranja dejavnosti, zdi se mi, da je drugačno delo improvizacija, ki ne more zagotavljati pravega napredka. Zveza kulturnih organizacij se na novo sezono temeljito pripravlja in želi te priprave prenesti v vsako kulturno sekcijo, ki se združuje v Zvezi kulturnih organizacij. Strokovna služba bo vsem društvom pomagala sestaviti take programe dela, ki bodo zagotavljali dostojni delež k skupnim kulturnim prizadevanjem. Ob načrtovanju, kakršnega zahteva Kulturna skupnost, se ponavadi ustavljamo pri številu koncertov, predstav, razstav in drugih nastopov; vse premalo pa se že vprašujemo ali so vsi ti nastopi tudi kakovostno dostojni času in kraju, ki so mu namenjeni. Res je, da se o

tem veliko pogovarjamo v okviru strokovnih odborov, ki delujejo pri Zvezi, res pa je tudi, da so kulturni ljubitelji še vse preveč »občutljivi« za kritično, pošteno in jasno besedo. Ne trdim, da je to vsesplošen pojav, želim zapisati, da je perspektiva (poleg množičnosti) v kakovosti. O tem se bomo tudi temeljito pogovorili na dveh srečanjih: seminarju za predsednike, tajnike in blagajnike društev ter ob »okrogli mizi«, na katero bomo povabili predsednike krajevnih skupnosti (ali predsednike odborov za kulturo) ter vodstvene sindikalne delavce.

Že nekaj let nazaj ugotavljamo, da niso materialna sredstva (kljub skromnosti) edini pogoj za dobro delo, saj vemo iz preteklosti, da so bili še težji finančni časi, pa je amaterizem še kako cvetel. S tem pa ne mislim reči, da lahko živi danes, saj te nihče ne vpraša ali si profesionalen ali ljubitelj, ko je potrebno vzdrževati kulturni dom, plačevati električno energijo (po enaki tarifi kot obrtniki!), drago kilometrino ali kurilno olje. Ljubiteljska kulturna dejavnost bo živela tako dolgo, dokler bodo v njihovih vrstah delavljivi, pridni in iznajdljivi ljudje; dokler se bodo združevali iz resničnih potreb. Takih ljudi pa je (žal) vedno manj. In prav zato se bodo morala društva ustaviti predvsem ob tem problemu (najaktualnejše: ZPD »France Prešeren« in DPD »Svoboda« Celje). Organizacijska trdnost je prvi pogoj tudi za pravo medsebojno povezovanje v Zvezi kulturnih organizacij in za resnično svobodno menjavo dela v okviru Kulturne skupnosti.

Velika družčina kulturnih društev v celjski občini (44 društev z več kot 100 sekcijami), ki pripravi letno več kot 1500 prireditev, si zasluži vso pozornost, predvsem ko govorimo o pogojih dela. Med osnovne pogoje štejemo predvsem prostore za vadbo in nastope. Na tem področju nismo veliko napravili: kulturni dom Štore, Trnovlje in adaptacije Šmartno v Rožni dolini, Vojnik, Zagrad in še

nekatero malenkosti. Najmanj smo storili za dejavnosti, ki delujejo v središču mesta. Veseli smo lahko, da daje celjskemu Komornemu moškemu zboru domovanje Glasbena šola, niso pa vsi tako srečni. Brez svojega prostora je folklorna skupina ZPD »France Prešeren«, plesne dejavnosti se potikajo po vsem mestu (Golovec, Center za klubske dejavnosti, Pionirski dom, dvorana ZKO), vadbeni prostori Pihalnega orkestra »Prešeren« so brez sanitarij in še bi lahko naštevali. Nikoli ni bilo pravega denarja in potrebne razumevanja, zdaj pa se je nakopičilo toliko problemov, da še dolgo ne bomo zlezli na zeleno vejo. Rešitev smo videli v obnovi celjske mestne kasarne, pa se je spet zataknilo: načrti adaptacije zahtevajo preveč sredstev, ki jih trenutno nima nihče. Amaterski kulturni delavci so pripravljani s prostovoljnimi delom obnoviti prostore in jih dati v uporabo, verjetno pa ne bi zmogli poznejše ekonomske najemnine, ki se obeta z odstopom stavbe v Stanovanjsko skupnost. Ta problem rešuje posebna komisija pri celjskem izvršnem svetu. Upamo, da bo delček te strehe deležna tudi kultura.

Kljub velikim težavam lahko zapišemo, da smo že doslej skoraj vedno našli neko »trenutno« rešitev, tako da smo z voljo in zagnanostjo pripravili programe dostojne današnjemu času in potrebam.

To nam potrjujejo številni kulturni dogodki, zaupanje nam vlivajo uspehi na občinskih, medobčinskih in republiških prireditvah; o priznanjih pa to pot ne bomo govorili, čeprav dobro vemo, da se moramo vedno znova dokazovati in potrjevati. In tako je tudi prav!

Amaterizem (ne samo v kulturi) ima še drugo stran: goji medčloveške odnose, ki so prav zdaj še kako potrebni. Prijateljstvo, skovano v teh vrstah, je včasih vredno veliko več kot koncert ali gledališka predstava. To se sicer ne da ocenjevati, meriti

in tehtati, lahko pa se občuti v veliki večini skupin. In ne nazadnje so lahko predani ljubiteljski kulturniki tudi najboljši animatorji in organizatorji kulturnega življenja. Na to nekatera društva pozabljajo in dajejo izključno prednost svoji »produkciji«. Zveza kulturnih organizacij se tega zaveda in bo dajala pobudo za družabno življenje članov amaterskih kulturniških skupin.

Smo pred sezono, ki bo zahtevala od nas vseh veliko trdega dela za dobro organiziranost, za kakovostni napredek in morda za temeljito preosnovo. Opravičiti bo potrebno kulturno pomembnost. To pa lahko dosežemo samoupravno urejeni, kritični do lastnega in tujeja dela, organizacijsko trdni, predvsem pa prijateljski in s praviimi medsebojnimi odnosi.

STEFAN ŽVIŽEJ

Častitljivi jubilej moškega pevskega zbora Ivan Cankar

Prihodnje leto bodo proslavili 65. obletnico - Vabijo nove pevce

Kadar v Celju govorimo o zborovski vokalnoglasbeni ustvarjalnosti, prav gotovo ne moremo mimo kakovostnega deleža, ki ga nosi moški pevski zbor KUD Ivan Cankar Celje. Zbor bo v naslednjem letu praznoval pomemben jubilej - 65. letnico ljubiteljskega ustvarjanja.

V letih po prvi svetovni vojni je pred naraščajočim fašističnim terorjem na zasedeni Primorski, tudi v Celje pribražalo veliko zavednih Slovencev, ki so s seboj prinesli tudi ljubiteljsko do melodične slovenske besede. Tako so že leta 1919 v Celju ustanovili mešani pevski Primorski zbor, ki se je v naslednjem letu preosnoval v moški pevski zbor, kakršen deluje še danes ter si nadel novo ime Oljka kot simbol primorskih krajev. Vodstvo zbora je takrat prevzel znani slovenski skladatelj dr. Anton Schwab, ki je zanj uglasbil tudi prenekatero pesem in je ostal zvest zboru do svoje smrti leta 1938. Pred vojno pa so zbor vodili še J. Jerlanec, Ciril Pregelj, Vili in Mirko Videčnik. Ob nastopu druge svetovne vojne, je zaradi petokolonašev zbor prenehal delovati že pred uradnim razpustom, zboru so uničili celoten arhiv in drugo dokumentacijo, veliko članov pa je bilo pregnanih in izseljenih. Takoj po vojni, že leta 1945 so pevci nastopili in

sicer pod taktirko Radovana Gobca, septembra istega leta pa so zbor ponovno ustanovili pod imenom Oljka. Leta 1948 se je zbor združil s Celjskim godalnim orkestrom v enotno, sindikalno kulturno umetniško društvo Ivan Cankar. V tem obdobju so zbor vodili ing. Rudolf Šeruga, za njim pa Jože Kores, Tone Ferme, Jurče Vreže ter Prodanova, leta 1959 pa je umetniško vodstvo prevzel prof. Marjan Lebič, ki zbor vodi še danes.

Že v predvojnem delovanju zbora se je vanj vključevalo po 40 do 50 pevcev, pa tudi danes je vanj vključeno okoli 40 pevcev. Zbor je koncertiral po vsej Sloveniji. Njegova pesem vselej odmeva tudi na vsakoletni občinski in medobčinski pevski reviji, prisotna pa je tudi celjskem združenem delovnem predstavniku družbeno politična prireditev pa je polzazavenela tudi zaradi nastopa pevcev zbora Ivana Cankarja.

Na 65. obletnico pevci niso slijo že danes. Pripravili bodo ustreznimi program ter izpolnili repertoar, ki obseva umetno, ljudsko in revolucionarno pesem. Zato ob priliki vabijo v svoje vrste nove pevce, ki jih veselijo z rovske prepevanje. Zbor pričel z rednim delom 2. septembra 1983 v dvorani Zveze kulturnih organizacij Celje Gregorčičeva 6, vaje bo vsak torek in petek od 19. do 21. ure.

ZIVKO BEŠKOVN

Festival Žalec 83

Prihodnji teden, v petek in soboto, bo v Žalcu že četrti tradicionalni glasbeni festival »Žalec 83«. Tudi letošnji festival sledi najsodobnejšim glasbenim tokovom z že uveljavljeno glasbo na eni strani in najmlajšo kreativno alternativno glasbo.

Prvi festival pred štirimi leti je nastal na pobudo skupine Klavir, konj in voda. Namen festivala je bil (in tudi ostal) predstaviti tisto glasbo, ki je bila izven popularnih glasbenih tokov. Takrat so navdušile skupine Levi breg Ljubljane, Sedmina in KKV.

Drugi festival je nadaljeval tradicijo prvega, medtem ko je tretji šel korak naprej. Ozka uokvirjenost v akustično

glasbo je postala premla Koncept se je razširil na »alternativne« zasedbe, kateri tipična predstavnika sta bili skupina Srp in Jani Kovačič.

Letošnji festival bo trajal dva dni. Pričel se bo v petek zvečer, ko bodo nastopile skupine: Desant, Džumbi, Masaker in Lokalna televizija. V soboto dopoldne se bodo predstavile skupine: Klavir, konj in voda, Prihram za presenečenje, Lan, Mirjan Starič, Roman Zelič, Rimska cesta. V Dvorani Hmezdav v Žalcu pa bo v soboto tudi glavni festivalski večer. Na njem bodo nastopili: Božično darilo, Epitaf Srp, Veno Dolenc ter Džumbi in Sajko.

Za zlato harmoniko vse nared

Prireditev v soboto na Frankolovem in v nedeljo na Ljubečni

Prireditve kulturno umetniškega društva Ljubecna na kateri se harmonikarji z diatoničnimi harmonikami pomerijo za pokal Zlata harmonika Ljubecne iz dneva in dan vzbujajo več zanimanja. Zanimanje pa ne raste samo med harmonikarji, ki bodo nastopili na tem tekmovanju pa bodo tudi med tistimi, ki bodo letos harmonikarje poslušali že tretjič v Ljubecni.

Tekmovanje za Zlato harmoniko Ljubecne ima letos številne novosti. Prva je ta, da so za tekmovalce prijavljeni harmonikarji iz cele Slovenije. Zato bo letošnje tekmovalce pravo slovensko prvenstvo. Druga in pomembna novost je, da je letošnje tekmovalce sestavljeno iz dveh delov. Harmonikarji bodo nastopili v predtekmovanju in velikem finalu. Zato bo letošnje tekmovalce trajalo tudi kar dva dneva.

V soboto, 3. septembra ob

16. uri se bo pričelo predtekmovanje v graščinskem vrtu na Frankolovem. Najboljših 15 od več kot petdeset prijavljenih harmonikarjev pa bo naslednji dan v nedeljo 4. septembra ob 16. uri pokazalo svoje znanje na Ljubecni. Pred številnimi poslušalci bo vsak izmed njih skušal osvojiti pokal Zlata harmonika Ljubecne in poleg tega še kakšno lepo nagrado. Na letošnji Zlati harmoniki Ljubecne ne bo nastopil dosedanj dvakratni zmagovalec te prireditve Miro Klinc iz Ljubljane. Miro je namreč z ansambлом Savinjskih sedem odšel med poklicne glasbenike in zato ne more več meriti svojega znanja z harmonikarji amaterji.

Vseeno pa med harmonikarji ne bo manjkalo kvalitetnih izvajalcev. Med njimi so nekateri, ki so že zmagovali na Pokljuki, v Begunjah in še kje. Harmonikarji kot so Štefka Škulj iz Ljubljane, brata Veble iz Kočevja, Kaps

iz Mengša, brata Praprotnik iz Podnarta, Resnik iz Blagovice, Pivk iz Trziča, Vrtnjak iz T. Velenja, Komplet iz Dramelj, Lipovšek iz Vojnika, Vodlan iz Laškega, Bučan iz Ljubljane, Novak iz Celja, Sotošek iz Koprivnice, Kincl iz Ponikve, pa člani orkestra diatoničnih harmonik KUD Prežihov Voranc iz Raven na Koroškem in še drugi obetajo kvalitetno prireditev. Med temi bodo zagotovo tudi godci iz Italije in Avstrije. Zato bo komisija, ki jo bodo sestavljali priznani strokovnjaki, in ki deluje že tretje leto v isti sestavi, imela težko delo. Pravgotovo ji bo uspelo, da bo v finalu na Ljubecni nastopilo zares petnajst najboljših. Pokal in druge nagrade pa bosta v Ljubecni podelila predstavnik Radia Celje in Novega tednika, kot pokrovitelj prireditve in Franc Žveplan, predsednik KUD Ljubecna.

MILAN BRECL

Mešani pevski zbor France Prešeren iz Celja

vabi k sodelovanju

nove pevce

Avdicija in sprejem vsak ponedeljek in četrtek v mesecu septembru ob 19. uri v pevski sobi na Gregorčičevi 6 v Celju.

Z NOVIM TEDNIKOM TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite v Vestnikovi kiosk

Na cesti nisi sam

Ko vas avto pusti na cedi-
lu, pa naj bo to v okolici
Celja, na morju ali pa v tuji-
ni, lahko pokličete številko
987 in uslužbenci AMZS
vam bodo priskočili na pomoč.
Njihova dolžnost je tudi
vleka poškodovanih vozil
v prometnih nesrečah,
tehnični pregledi in testir-
anje.

Z avtomehanikom Raj-
kom Kolškom sem preživela
vroče poletno dopoldne z nam-
enom, da vas seznanim z de-
lom AMZS Celje.

Na prvi telefonski klic ni
bilo potrebno čakati dolgo.
Med vožnjo proti Vrnčevci
ulici je Rajko povedal, da je
največ okvar na svečkah,
platinah in akumulatorjih,
zato se skušajo z vozniki že

ju je z Rajkom že čakal nov
klic. V Hmezadu se je pokvaril
menjalnik službenemu
avtomobilu. Z vozilom, ki
ima vlečno prikolico, sva se
odpeljala v Medlog in ob
skupini radovednežev je bil
avto hitro naložen. Odpeljati
sva ga morala samo še k av-
tomehaniku v Sempeter.

Zaman sem čakala še na
kakšen telefonski poziv, zato
mi je vodja tehnične baze,
Anton Škorja, razkazal de-
lavnico, kjer opravljajo te-
hnične preglede. Tu imajo
fantje mnogo dela. Težava,
ki jih trenutno najbolj pesti,
je pomanjkanje rezervnih
delov. Vozilo mora biti te-
hnično izpravno, če ga hoče-
jo registrirati. Zato so nepo-

V Strmcu so zmagali debeli

Gasilci iz Strmca pri
Vojniku so v nedeljo pri-
pravili nogometno tekmo
med debelimi in suhimi.
Privabila je precej ob-
iskovalcev, ki so se lahko
zabavali in nasmejali po
mili volji. Po zagrizenem
boju je bil rezultat neod-
ločen, ko pa so streljali
enajstmetrovke, so imeli
več sreče debeli. Suih se-
daj pravijo, da so izgubili
po krivici in so nekoliko
jezni na sodnika Vilija
Šumra, objektivni gledal-
ci pa so prepričani, da bi
tako vestne in poštene so-
dnike kot je Vili potrebo-
val ves jugoslovanski no-
gomet.

J. V.

Rasti las nič ne zaustavi

Poletni klepet pri frizerju, Kiru Nuševu

Na začetku Ljubljanske
ulice je tudi majhen lokal z
napisom »Moški frizer«.
Lastnik je Kiro Nušev. Pro-
stor je sicer precej slabo
opremljen, saj se ne more
pohvaliti z bleščečimi obla-
zinjenimi stoli in drugim
udobjem, ki ga strankam
lahko ponudijo drugi celj-
ski frizerski saloni. Kljub
temu je pri Kiru vedno pol-
no strank. Tradicija je dol-
ga, lastnik pa slovi po pri-
jaznosti in po tem, da je ve-
dno pripravljen za šalo.

Iz vašega imena in govora
se vidi, da niste Slovenec...

Rodil sem se 21. maja 1938
v Štipu v Makedoniji. Tam

sem tudi končal osnovno šo-
lo in se izučil za brivca.

Kaj vas je pripeljalo v Ce-
lje in kakšni se vam zdimo
Celjani?

To pa je dolga zgodba. Pri-
čela se je 1960. leta. Najprej
sem šel v Ljubljano. Tam je
študiral brat, pa sem mu šel
pomagat - finančno seveda!
V Celje pa me je zvleklo srce.
Iz okolice je namreč doma
moja žena. Tu sem odprl fri-
zerijo leta 1963. Celjanov pa
sem se v teh letih že tako
navadil, da se mi zdijo kar
prijetni. Pa kaj bi kritiziral
samega sebe, tudi sam sem
Celjan.

V Celju je precej frizerjev.
Se ne bojite, da bi vam
zmanjkalo dela, še posebej
v teh stabilizacijskih časih?

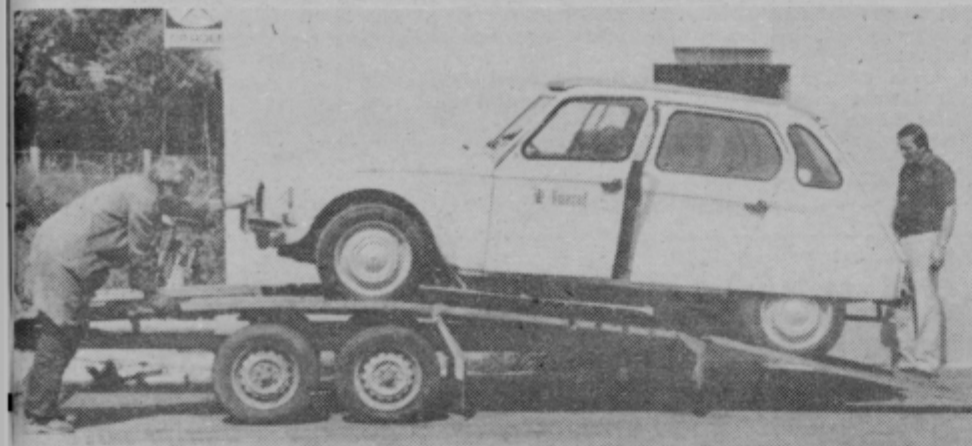
Da, res jih je veliko. Toda
na srečo je ljudi, ki se želijo

striči tudi. Lasje pač rastejo,
kot cene. Počasi, toda vztraj-
no in jih ne moremo zadržati
na določeni dolžini z nobe-
nim preparatom, tako kot
cen ne more zadržati noben
ukrep.

Vidim, da radi opazujete
mimoidoče predstavnice
nežnega spola. Zakaj ne
strižete tudi njih in kako na
to opazovanje gleda vaša
žena?

Kdaj pa kdaj pride na stri-
ženje k meni kakšna ženska,
toda drugič je prav gotovo
ni. Ne vem zakaj. Morda za-
to, ker sem navajen striči
bolj po moško, na kratko.
Glede opazovanja lepotic je
pa takole: res jih rad gledam,
pa tudi požvižgam za katero,
toda žena ve, da pes, ki laja,
ne grize.

MATJAZ GALJOT

o telefonu pogovoriti, kaj je
narobe z vozilom. Pri večjih
okvarah morajo priti z vlečo
prikolico.

»Na dan je približno se-
tem klicev, to je odvisno tu-
di od vremena in letnega ča-
sa. Število klicev je zaradi
benzinske krize manjše,«
pravi Rajko. Njegov delovni
čas traja dvanajst ur, vsak
drugi dan je prost.

Časa za pogovor ni bilo
več, ker sva že opazila tovari-
ša, ki nama je razburjeno
mahal. Rajko je v pičlih de-
setih minutah zamenjal pla-
tine. Voznik je postajal ved-
no bolj zadovoljen in ko
sma se prijateljsko razšli, na-

puštljivi, čeprav zaradi tega
veljajo mnogokrat za nepri-
jazne in neustrežljive.

Da pa je zapletov pri te-
hničnih pregledih čim manj,
opravljajo vsak dan tudi var-
nostne teste, kjer lahko voz-
niki svoja vozila tehnično iz-
popolnijo in nimajo težav pri
tehničnih pregledih. Motorje
testirajo z namenom, da bi
bila poraba čim manjša, iz-
koristek pa čim večji, testira-
jo pa tudi zavore, podvoze,
blažilnike... »Vse kar dela-
mo, delamo iz preventive, da
zmanjšujemo nevarnosti na
cesti in onesnaževanje oko-
lja,« je strnil misli Anton
Škorja.

NATASA GERKES

Domača pesem v Zibiki

Kar enaindvajset vokal-
no-instrumentalnih skupin
se je zbralo v nedeljo v Zi-
biki, na tretjem srečanju
narodnozabavnih ansam-
bllov občine Šmarje pri Jel-
šah. To tradicionalno prire-
ditev sta tudi letos organizi-
rala prosvetno društvo iz
Zibike in zibiško gasilsko
društvo, v sodelovanju s
kulturno skupnostjo obče-
ne Šmarje pri Jelšah, ob-
činske zveze kulturnih or-
ganizacij in Radiom
Šmarje.

M. A.

Dom v Vitanju potreben obnove

Prosvetno društvo v Vita-
nju je v letih svojega delo-
vanja pognalo globoke ko-
renine, ki pa jih v zadnjih
letih najeda prostorska sti-
ska, oziroma slabi pogoji
sekcij za delo. Tone Ošlak,
ki je evidentiran za novega
predsednika društva, tako-
le razmišlja:

»V kraju je najbolj razvita
pevska kultura. Vitanjčani
smo znani po tem, da radi
pojemo. Ker sem tudi sam
član pevskega zbora, naj po-
vem, da nas posebej veseli,
če v svoje vrste pritegnemo
mlade pevce. Pojemo pa ob
različnih praznikih, ki jih v
kraju ne manjka, čeprav
nam kulturni dom ne more
biti v ponos. Dotrajan je in
potreben temeljite adaptaci-
je, kar smo dali tudi v naš
referendumski program. Mi-
slim, da bi se naša dejavnost
potem močno okrepila in ra-
zrasla tudi na druga področ-

ja. Tako na primer dramska
skupina zaenkrat ne more
delati, saj vemo, da so sekci-
je navadno najbolj aktivne v
zimskem času. Tako je tudi s
folkloro, kino sekcijo in dru-
gimi skupinami, ki bi bile
pripravljene delati. Drug
problem pa so tudi kadri za
vodenje posameznih skupin,
ki jih bo treba še pridobiti ali
vzgojiti. Od tod dalje bomo
laže gradili in načrtovali delo
prosvetnega društva, saj si v
kraju to prav vsi želimo.»

M. PODJED

Novi dom lovcev v Imenski gorci

Člani lovske družine iz
Podčetrčka so si, ob pomoči
ostalih krajanov, sami zgra-
dili svoj dom z večnamenski-
mi prostori za potrebe kraja.
Lovski dom v Imenski gorci
je danes vreden okoli šest
milijonov dinarjev.

Svečanost ob otvoritvi no-
vega lovskega doma je bila v
nedeljo, ko se je v Imenski
gorci zbralo 18 lovskih ekip
iz žalske, novomeške, krške
in šmarske občine in se po-
merilo v streljanju na glina-
ste golobe.

Lovska družina v Podče-
trčku je bila ustanovljena že
leta 1946, danes pa je ena naj-
bolj aktivnih v krajevni
skupnosti Podčetrtek. Novega
objekta so, seveda, veselili
tudi ostali krajanje, saj se jih
bo v dvorani lahko zbralo

kar osemdeset hkrati; na
proslavah, prireditvah, se-
stankih, pa tudi zabavah.

M. A.

Otroci iz Šerčerjeve ulice presenetili

Ko so se otroci iz Šerčerje-
ve ulice v Celju med počitni-
cami že dolgočasili, so se do-
mislili nečesa, kar je v tem
času redkim padlo na pamet.
Stopili so skupaj in se dogo-
vorili, da bodo izdali svoje
počitniško glasilo. Izbrali so
uredniški odbor, se dogovo-
rili za vsebino glasila, za po-
samezne prispevke ter izbra-
li tudi ime glasila.

»Prijatelji«, glasilo mlajše
generacije Šerčerjeve ulice,
je sredi avgusta izšlo v 25.
izvodih. Vsebina je pestra,
živahna in kakovostna. V
številki najdemo domala vse
literarno-novinarske zvrsti,
ki jih mladi avtorji kar dobro
obvladajo, zahvaljujoč svoji
mentorici Milki Conradi.

Nad vse spodbuden primer
iz Šerčerjeve ulice, ki bi ga
kazalo posnemati. Z recep-
tom, kako koristno razbiti
počitniško dolgočasje bodo
otroci iz te majhne celjske
ulice radi postregli.

M. AGREŽ

Joža je rad kakšno ušpičil

85 let Jože Požeka iz Trebč

»Pri Javorškovih smo sku-
paj pasli. O, ja, dobro se spo-
minjam, Joža je večkrat

kakšno ušpičil. Ni dolgo pa-
sel skupaj z nami, a kasneje
se je vedno rad in večkrat

oglasil,« se je mladostnih do-
življajev iz časa, ki ga je pre-
živel na paši skupaj z Josi-
pom Brozom, spominjal Jo-
že Požek iz Trebč.

Letos spomladi jih je na-
štel petinosemdeset, a letom
navkljub še vedno pridno
dela na deset hektarjev veli-
ki kmetiji, na kateri sicer že
nekaj let gospodari sin.

Jože je preživel dve vojni,
pod generalom Maistrom se
je boril za našo severno mejo.

»Iz prve vojne sem se od
treh bratov Požek vrnil samo
jaz, med drugo vojno pa so
našo družino izselili. Kar hu-
do je bilo,« je povedal.

Jože je skop z besedami. V
življenju je veliko doživel,
veselega in žalostnega. Toda
večino doživljajev odpravi z
nekaj besedami in tudi odgo-
vor na vprašanje po receptu
za dolgo življenje je ostal
kratek in jednat: »Nikoli ni-
sem bil bolan.«

»Čez tri leta bo zlata poro-
ka,« je ob koncu omenil Jože
in pogledal trinajst let mlaj-
šo ženo Marijo. »Da je ne bi
učakala? Eh, kaj ne, saj sva
še kar pri zdravju,« je bil
poln optimizma.

S. S.

Gnojenje pšenice

Res je, da je izbira rodne sorte pšenice odločilna za pridelek. Namesto dveh ali treh ton zrnja na hektar lahko dosežemo tudi dvakrat ali trikrat večji pridelek na hektar. Toda nič ne pomaga dobra sorta, če posevku ne gnojimo. Več kot je namreč sorta sposobna dati, bolj moramo posevku gnojiti. Pri tem pa je seveda odločilno, kdaj posevku gnojimo in s kakšnimi gnojili.

Kot je že običajno pri nas, tudi letos pridelovalci ne bodo imeli povsod na voljo najprimernejšega gnojila ob jesenski setvi. Zato bo treba pri gnojenju ob setvi to upoštevati, še posebej zategadelj, ker večina tudi ne ve, katerih hranil v zemlji najbolj primanjkuje. Nasploh so naša tla slabo založena s fosforom. Zato ne bo nihče napravil večje napake, če bo njivo jeseni pognojil z NPK. Če se le da, pa se izognemo gnojenju z gnojilom, ki ima veliko dušika (N). Pšenica namreč v začetni stopnji rasti jeseni dušika zelo malo potrebuje in je škoda, če se to hranilo čez zimo zgubi.

Najprimernejše gnojilo za jesensko gnojenje pšenice je NPK 6:18:18. Dovolj je, če potrosimo 400 do 500 kg tega gnojila na hektar. Če tega gnojila nimamo na voljo, se zadovoljimo z NPK 13:10:12, vendar jeseni ne uporabimo celotnega odmerka - samo okrog 300 kg na hektar, medtem ko nadoknadimo primanjkljaj fosfora in kalija pri prvem zgodnjem spomladanskem dognojevanju pšenice v februarju ali marcu. Podobno storimo, če imamo na razpolago NPK 11:11:16 ali NPK 12:12:12.

Osnovno gnojenje opravimo pred setvijo pšenice. Najbolj priporočljivo je, da dve tretjini predpisanega gnojila NPK zaorjemo. To storimo torej takoj, ko pobereemo z njive jesenske pridelke - bodisi koruzo ali krompir oziroma smo se odločili za preoravanje deteljišča. Eno tretjino predpisanih gnojil NPK potrosimo po njivi tik pred dodatno predsetveno obdelavo, ko gremo torej na njivo z brano, vlačami ali predsetveniki, s katerimi pripravimo zemljo za setev.

Posebej velja opozoriti na razliko pri gnojenju za setev pšenice, če moramo zaorati koruznico. Ostanke koruznice se bodo namreč hitreje razgradili v zemlji, če bo v njej dovolj dušika. V takem primeru torej gnojimo njivo z NPK, ki ima veliko dušika. To obeta potlej velik pridelek pšenice, če bomo tudi spomladi izvedli pravilno dognojevanje posevka.

Spomladi kolikor je mogoče zgodaj dognojimo pšenico s 100 do 150 kg gnojila KAN na hektar. Če pa smo pre malo gnojili z NPK ali nismo imeli prave izbire gnojila,

potrosimo ustrezno gnojilo NPK sedaj. Najbolje bi bilo, če bi uspeli uporabiti okrog 300 kg NPK 17:8:9.

Drugo dognojevanje opravimo na začetku kolencenja pšenice. Tedaj potrosimo 150 do 200 kg KAN na hektar. To dognojevanje je zelo pomembno za količino in kakovost pridelka, saj vpliva na nabitost zrn v klasih. Če imamo posejane sorte z višjo slamo, škropimo takšne posevke ob koncu razraščanja pšenice s stabilanom, ki utrjuje bili. Tako se izognemo poleganju posevkov in si hkrati s škropljenjem proti boleznim zagotovimo načrtovani pridelek zrnja.

Ponekod dognojujejo še tretjič ob klasenju. Seveda pa je pri tem važno, da smo resnično preprečili poleganje posevka. V tem primeru je dognojevanje gospodarno, saj vsak dinar, ki ga vložimo v gnojilo navrže vsaj še enega.

Inz. JOŽE GUZELJ

GOSPODARNO KMETOVANJE

Piše Franc Potočnik, dipl. kmet. inž.

Ena krava s 4000 ali dve z 2000 kilogrami mleka? (5)

Napisali smo že, da je za gospodarno pridelovanje mleka zelo pomembno, kolikšen je delež vzdrževalne krme v obroku krave molznice.

Poglejmo, kako ekonomično izkoriščata hranilne snovi za proizvodnjo mleka kravi s 4000 oziroma z 2000 kilogrami mleka. Pri izračunavanju ekonomičnosti porabe krme pri predelavi mleka moramo sešteti vzdrževalno in produkcijsko krmo ter to dobljeno količino hranilnih snovi deliti s kilogrami namoženega mleka. Tako dobimo porabo hranilnih snovi za kilogram pridelanega mleka.

550 kilogramov težka krava, ki daje letno 4000 kilogramov mleka s 4 odstotki tolsče, porabi za vzdrževanje 1095 kilogramov škrobnih enot (KSE) ter 109,5 kilogramov prebavljivih surovih beljakovin (Kg PSB) in za produkcijo 1100 KSE ter 240 kg PSB ali skupaj 2195 KSE in 349,5 kg PSB. Za en kilogram mleka je v tem primeru potrebnih 549 SE in 87 g PSB. Delež vzdrževalne krme znaša pri energiji 50 odstotkov in pri beljakovinah 31 odstotkov.

Enako težka krava z 2000 kilogrami mleka enake kvalitete letno porabi za vzdrževanje enako količino hranilnih snovi, za produkcijo pa polovico manj ali skupaj 1645 KSE in 229,5 kg PSB. Če te količine hranilnih snovi delimo z 2000 kilogrami mleka, ugotovimo da ta ekstenzivna krava porabi za kilogram mleka 832 SE in 115 g PSB. Pri energiji je delež vzdrževalne krme 67 odstotkov, pri beljakovinah pa 48 odstotkov.

Delež vzdrževalne krme je pri intenzivnejši kravi precej nižji, zato porabi tudi veliko manj hranilnih snovi za kilogram mleka. Krava z mlečnostjo 4000 kilogramov potrebuje za kilogram mleka 33 odstotkov manj energije in 25 odstotkov manj beljakovin kot njena enako težka vrstnica s polovico nižjo mlečnostjo.

Virštanjčani še mislijo na klet

Slavko Božiček je kmet in v krajevni skupnosti Virštajn, kjer je doma, tudi predsednik njenega sveta. Dela je dovolj na kmetiji, veliko je problemov v krajevni skupnosti, ki jih je treba sproti reševati. Ljudje v krajevni skupnosti Virštajn so složni, kadar je treba kaj na hitro urediti, ukrepati, dobro delajo tudi samoupravne delegacije interesnih skupnosti, aktiven je svet krajevne

skupnosti, ki mu Slavko predseduje, pa skupščina z delegacijo v šmarnem občinskem zboru krajevnih skupnosti.

»Po toči, ki je najhujše prizadela vinorodni Virštajn, imamo še posebno veliko dela. Največkrat pa razpravljamo o občinski kmetijski politiki, ki nam, vinogradnikom, ni najbolj naklonjena. Mnenja smo namreč, da bi se bilo treba Virštajnu, kjer uspeva prvovrstna vinska trta, bolj posvečati. Zato bi naj bili tu le vinogradi z intenzivno tovrstno proizvodnjo, saj drugačnih pogojev v teh hribovitih krajih ni. Tam, kjer je ravnina in drugačna zemlja pa naj bi bili travniki, živinoreja in poljedelstvo. Se vedno nam ne gre v račun, da z zahtevo, ki smo jo Virštanjčani tolikokrat poudarjali, nismo uspeli. Vedno smo opozarjali, da je v Virštajnu nujna vinska klet, saj je tu najkvalitetnejša in največja proizvodnja. Ne razumemo, zakaj se stvari ne premaknejo z mrtve točke,« je povedal Slavko Božiček.

M. A.

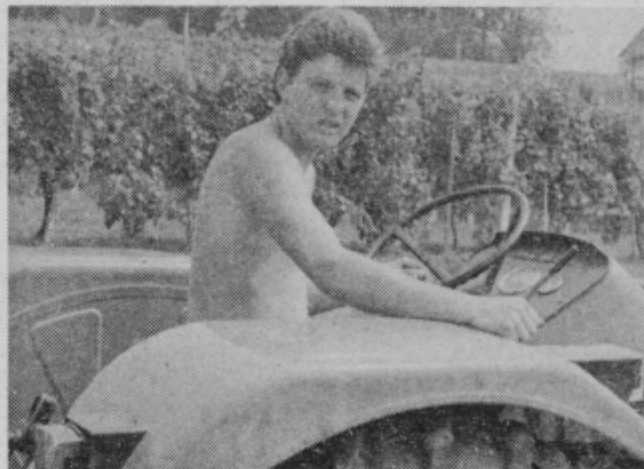
Brez skrbi za nasledstvo

Mramorjevi si od novega hleva veliko obetajo

Pri Mramorjevih v Vrenski gorci, zaselku v šmarni krajevni skupnosti Buče sta dva gospodarja: Jože starejši in Jože mlajši. Jože Mramor starejši se je odločil prepustiti kmetijo svojemu sinu. Postopoma, seveda, kajti Jožetu Mlajšemu manjka še nekaj mesecev do polnoletnosti, zlasti pa mu še manjka izkušenj. Ima pa dovolj volje in se zlasti veliko načrtov za boljše, sodobnejše kmetovanje. Brez ljubosumnja in trme na eni in neučakanosti ter mladostniške vihravosti na drugi strani, se oba Mramorja dobro razumeta in kmetujeta složno.

Jože Mramor mlajši kot bodoči naslednik, je mlad zadružnik, član aktiva v Kozjem. Starejša brat in sestra sta odšla od doma, on pa ima veselje do dela na zemlji oziroma kmetiji. Dela je veliko, zlasti sedaj, ko so očetu, zaradi lanske prometne nesreče, moči opešale. Treba je obdelovati hektar in pol vinograda in streči osmim glavam goveje živine. Še pred slabimi tremi leti so imeli Mramorjevi tudi do 15 glav živine v hlevu, danes pa bi Jože mlajši svega tega ne zmogel. Z očetom sta se letos lotila gradnje novega hleva, večjega, modernejšega, pri tem pa je na pomoč priskočil šmarni kmetijski kombinat s kreditom. »Tako bom imel s kmetovanjem več veselja, zlasti ko vidim druge kmetije, na katerih je delo lažje. Če imajo drugi, zakaj bi ne imeli še pri nas«, pravi Jože mlajši, ko razpreda misli okrog novogradnje. »Ko bo hlev gotov, bomo imeli tudi pri nas petnajst in več glav živine, ki jo bomo oddajali kombinatu. Pa še molzni stroj bo treba nabaviti za oddajo mleka, drugih strojev oziroma mehanizacije pa imamo kar dovolj«, nadaljuje.

Letos je toča zopet oklestila Mramorjev vinograd. Sedemdeset in več odstotkov pridelka bo zato manj. Sedaj je treba redno škropiti. Problem so odkupne cene vina, ki so mnogo prenizke za stroške in vloženo delo pri proizvodnji. Zato je lanskega vina v kleti še precej. Se en problem je Jože mlajši načel.

Tiče se odkupnih cen živine, ki so v bližnji sosedni republiko občutno višje. »To nam gre na živce, pa vseeno oddajamo živino domači zadrugi, ki nam, zlasti sedaj, pri gradnji, pomaga. Če nekdo »po-

more«, mu moraš pomoč plačati. Pogodba je pogodba«, je dejal Jože Mramor mlajši, potem pa prižgal motor svojega traktorja in pomahal v pozdrav.

MARJELA AGREŽ

Za dobro voljo pobiralcev

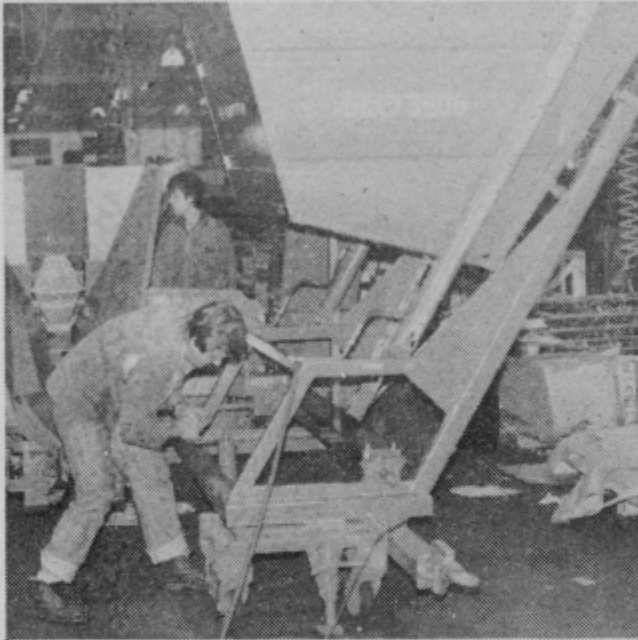
Takšnih in podobnih prizorov je bilo te dni veliko. Kmetje so hiteli z izkopavanjem krompirja, ki je letos glede na muhasto in sušno vreme še kar dobro obrodil. Na Škobernem tovi njivi v Škarnicah pod Dobjem pri Planini pa so imeli na njivi kar muzikanta. Fran Zveglar, ali kakor mu pravijo tudi Franc Košir, je veselo raztegnil meh med njivskimi brazdami in krajšal čas tistim, ki so si ga krajšali z delom.

Foto: D. N.

Elkroj

INDUSTRIJSKA
PRODAJALNA NAZARJE

odprta od 8. do 19. ure
sobota od 8. do 12. ure

5500 kombajnov

V tovarni kmetijske mehanizacije SIP Šempeter bodo letos izdelali 5500 kombajnov za žetev koruze in silažnih kombajnov. Večji del kombajnov bodo dobili domači kupec, okrog 10 odstotkov pa jih bodo izvozili na zahodnoevropsko tržišče. Gre predvsem za dva tipa, ki so jih v šempeterskem SIP-u razvili z lastnim znanjem: za kombajn tipa EKO 3500, ki služi žetvi koruze in za silažni kombajn SK 80-80 S.

Da bi izpolnili dogovorjene roke in kmetijcem omogočili nemoteno delo, delajo v obratih, kjer izdelujejo kombajne, tri izmene, tako da proizvodnja teče neprekinjeno 24 ur. Čeprav se iz dneva v dan ubadajo s težavami pri oskrbi z reprodukcijskim materialom, pa poskušajo te motnje kar najučinkoviteje reševati, zato pričakujejo, da bodo načrtovano število kombajnov pravočasno poslali kupcem, ki jih je največ v Srbiji in Vojvodini.

Poleg kombajnov se v šempeterskem SIP-u izdelujejo 35 drugih kmetijskih strojev, ki jih izvažajo v deset držav. Letos so se izvozniki načrtovanih lotili še bolj smelo in tako ob polletju že uresničili 60 odstotkov predvidene letnega izvoza.

TONE TAVČAR

Na Vranskem uspel večer evergreenov

Prizadevni člani turističnega društva z Vranskega so znova presenetili z zanimivo prireditvijo. V soboto zvečer so namreč pripravili večer večno lepih melodij, ki so jih prepevali Marjana Deržaj, Majda Sepe, Irena Kohont in Lado Leskovar. Spremljal jih je ansambel SOK iz Ljubljane.

Za popestritev večera so poskrbeli člani papirniškega pihalnega orkestra papirnice iz Vevč. Prireditvev so organizirali v idilični okolici grada Podgrad in na njej se je zbralo dobrih 2000 obiskovalcev. Organizatorji pravijo, da bo ta prireditev odslej na vrsti vsako leto. Nameravajo jo še razširiti in popestriti. To je tudi edina tovrstna prireditev v Sloveniji, potem ko so portoroško iz takšnih in drugačnih vzrokov ukinili. Zanimiva je tudi misel Lada Leskovarja: »Vesel sem, da se je nekdo v Sloveniji spomnil

Večno mlade melodije so prepevali Marjana Deržaj, Majda Sepe, Irena Kohont in Lado Leskovar.

na kaj takšnega. Mislim, da je prireditev uspela in ob-

ljubljam, da bom storil tudi sam vse za to, da ta prireditev ne bo imela le lokalnega značaja.

na kateri so sodelovali Inde, Savinjski magazin, Nama, tovarna nogavic Polzela, MIK Prebold in Zarja iz Petrovč.

Na Vranskem so v soboto pripravili tudi modno revijo,

JANEZ VEDENIK

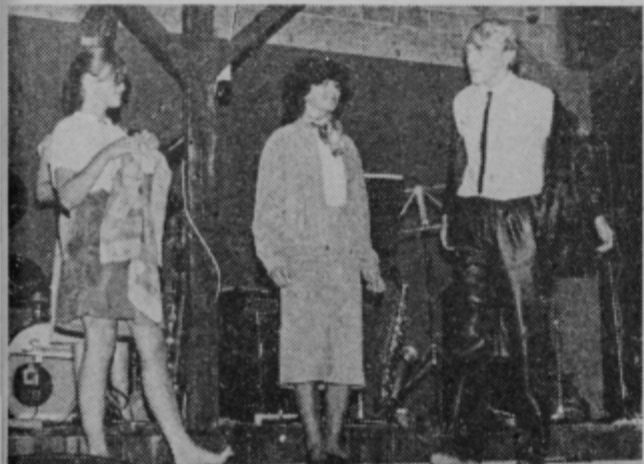
Pozimi na Roglo

Na sneg v teh dneh prav gotovo še ne mislimo, na Rogli pa se na zimsko sezono že pridno pripravljajo.

K hotelu Planja gradijo prizidek s 176 ležišči, do prihoda prvih smučarjev pa bo nared tudi 10 bungalovov, od katerih bo vsak sprejel 4 osebe. Za zahtevnejše smučarje pripravljajo 600 metrov dolgo vlečnico, za tiste, ki jim ni do smučanja, pa bosta do pomladi končana tenis igrišče in atletski stadion. Znano so tudi že cene smučarskih kart: za dnevno bo treba odšteti 32 dinarjev, za tedensko pa 1540. Nekoliko ceneje bo za otroke, več pa bo treba plačati za karto ob sobotah, nedeljah in praznikih.

Zagotovili so, da bodo prevozi na Roglo dobro organizirani.

T. P.

Na modni reviji so izdelke predstavljali Inde Vrasko, tovarna nogavic Polzela, Savinjski magazin, Nama Žalec, Zarja Petrovč in MIK Prebold.

Mozirska koča spet v rokah planincev

Po 80 letih naj bi jo spet prevzeli v upravljanje moziški planinci

Mozirska koča, zgrajena leta 1896, bo po več kot 80 letih spet v rokah moziških planincev. Kočo naj bi člani PD Mozirje prevzeli 1. septembra, v času moziškega občinskega praznika, pa tudi v času, ko se spominjamo 90 letnice ustanovitve organiziranega planinstva v Sloveniji. Martin Aubrecht, gospodar PD Mozirje ter predsednik komisije za planinstvo pri ZTKO Mozirje je eden tistih, ki se nove pridobitve najbolj veselijo:

Letošnje planinske jubileje boste planinci v Gornje-savinjski dolini proslavili tudi z otvoritvami drugih koč?

»Na dan ustanovitve Savinjske podružnice Slovenskih planinskih društev, 28. avgusta bo na Menini planini otvoritev pristave ob dosežanju koč planinskega društva iz Gornjega grada. Teden dni po dnevu planincev, 25. septembra, bodo člani planinskega društva iz Solčave odprli prenovljeno kočo na Klemenči jami. V oktobru pa bomo na Mozirski planini, na mestu kjer stoje temelji prve Mozirske kočice, odprli kočo gorske reševalne službe. Ob vsem tem smo, naj še enkrat poudarim, najbolj veseli, da bomo tudi moziški planinci imeli svoje planinsko zavetišče.

PP

Koča bo potrebna temeljite obnove?

»Takšna, kot je sedaj, ne more biti v ponos planincem. Z udarnim delom bomo planinci najprej uredili zanemarjeno okolje, popravili streho, do spomladaj naslednjega leta pa tudi urejali notranjost, predvsem gostinski del. Upamo da bomo tem planinskemu zavetišču spet povrnilo dober glas.

Jubilej planinskega društva

Planinsko društvo Rimske Toplice praznuje letos 30-letnico delovanja. V tem času so dosegli vrsto uspehov. Število članov se je od 69 razširilo na 450 planincev in alpinistov. Zgradili so kočo na Kopitniku, ki je ena lepših planinskih postojank v naših gorah. Ves čas skrbijo tudi za izobraževanje mladih, saj organizirajo planinsko šolo, tečaje za Gorsko stražo in različna predavanja.

Jubilej bodo proslavili v nedeljo, 4. septembra, pri koči na Kopitniku. Na predvečer prireditve pa bo slavnostna seja, na kateri se bodo zbrali delavci društva, njegovi ustanovni člani in predstavniki pobratenegega društva Mosor iz Splita.

Oktober pripravljajo slavnostno akademijo, ki bo počastila tudi 25-letnico Turističnega društva in 100-letnico pevskega zbora iz Rimskih Toplic.

SPECIALIST MED PROIZVAJALCI HLAČ

V avtokampu Atomske toplice

Avtokamp »Atomske toplice« v Podčetrtku je zadovoljivo urejen, kar pa ne pomeni, da je vse v najlepšem redu. Upravnik nam je povedal, da je kamp polno zaseden saj v njem trenutno letuje 75 družin, to je 320 gostov, Gosta tega kampa Ivan Pintarič in Darka Lazič, sta nas opozorila na naslednje slabosti:

IVAN PINTARIČ: Najbolj nas moti, vsaj našo družino, da se kamp po vsakem deževju spremeni v močvirje. Zemljo bi bilo potrebno posuti z drobnim kamenjem. Premalo je tudi bazenov in igrišč za majhne otroke. Priznati pa moram, da je za malo starejše z igrišči dobro poskrbljeno, lahko igramo tenis, namizni tenis, golf, tu je kegljišče in še kaj. Drugače nimamo pripomb in tudi naslednje leto bomo prišli sem.

DARKA LAZIČ: Moti me tole blato. Po vsakem deževju je tako. Naj posejejo travo, pa bo boljše, pa še lepše povrhu. Restavracija je slabo založena, zato se ne čudim,

da so cene nižje kot marsikje drugod. Dobro bi bilo, če bi postavili še kakšno stojnico z zelenjavo, saj bi radi kupili tudi krompir, solato, fižol... Drugo je v redu. Predvsem ta voda je enkratna, saj se lahko tudi ob slabem vremenu kopaš. Če bodo odpravili te napake, bom še prišla, drugače pa...

Kljub temu, da kamp obstaja šele od leta 1980 in da je po eni strani razumljivo, da vse še ni tako kot bi moralo biti, se vendarle pojavlja vprašanje, če se odgovorni v tem kampu ne zavedajo celo preveč, da so gostje zaradi zdravlilne vode pravzaprav prisiljeni hoditi v Atomske toplice. GORAN OBREZ

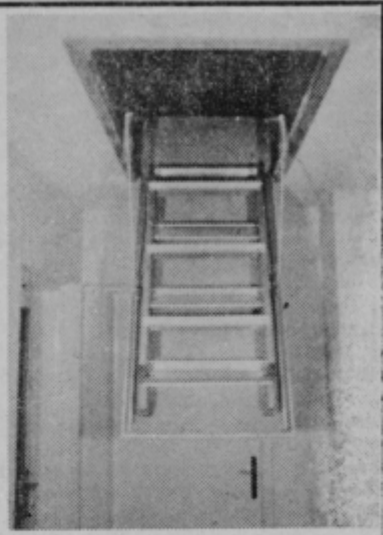
Ljubitelje saune obveščamo, da bo Sauna Golovec ponovno odprta vsak dan od 16. do 21. ure. V soboto in nedeljo pa od 14. do 20 ure.

– vsak dan od 16. do 22. ure, tudi v soboto – občinska liga mali nogomet, v nedeljo od 8. do 14. ure.

– kegljišče odprto vsak dan od 16. do 23. ure – kegljanje po pogodbah

– sobota, 3. 9. 1983 – športne igre Klime od 9. do 14. ure od 14. do 23. ure – regijsko kegljaško prvenstvo moški, nedelja od 9. do 18. ure regijsko kegljaško prvenstvo

VABLJENI!

Elektrokovinarska oprema Titovo Velenje n. sol. o.

Ko preurejate svoje podstrešje, če gradite novo hišo ali adaptirate staro, vam bodo v veliko pomoč izdelki DO EKO (RŠC) iz Titovega Velenja.

V svojem proizvodnem programu imamo izdelke, katere boste pri preurejanju, gradnji in adaptiranju zanesljivo potrebovali:

- podstrešne stopnice z dodatno opremo (protipožarni pokrov)
- stanovanjska strešna okna »VPO«, »PURAL B1« z dodatno opremo (karnise, mehanizem za odpiranje oken)
- strešna okna »ALINA B II«

Vse naše izdelke lahko vedno dobite v vseh trgovinah z gradbenim materialom (Lesnina, Slovenijales, Metalka, Merkur, Inles), ali pa se obrnete na naš naslov.

Za dinarje deviznega porekla nudimo 20% popust. Tovrstna prodaja je organizirana pri DO ERA, Titovo Velenje.

Za montažo naših izdelkov nudimo storitve v našem servisu. Naš servis vam je na voljo.

EKO Elektrokovinarska oprema, Celjska 9 b, c, 63320 Titovo Velenje, tel. prodaja: (063) 850-900, 850-819, tel. servisa: (063) 850-422.

POČITNICE ZA VSAK ŽEP

- 7-dnevne počitnice v MEDULINU in PULJU
- brez prevoza
- od 3.360 dalje
- s prevozom – posebni vlak
- od 3.680 dalje

PRIJAVE: TEL. 23-448

Najtežje je narediti plug

»Bolj sem tolkel, bolj sem bil vesel,« pravi Slavko Kitek, kovač iz Vitanja

Od nekdanj odmevajo kovaška kladiva tam ob cesti, ki vodi iz Vitanja proti Celju, na Kitekovi kovačiji. Kitekova je pravzaprav šele od leta 1919, ko jo je kupil oče sedanjega kovača Slavka. Kot da je s kovačijo kupil tudi ljubezen do kovaštva. Dva sina je z njim okužil, vnuk pa se je tudi nameril za isto pot. Pa njemu je oče danes lažje, oče pa se še čisto spominja trdega, težkega dela.

V domači kovačiji se je pričel učiti, a ker se oče, mojster, ni vrnil iz nemških zaporov, brat pa ni imel moj-

strskega izpita, ni mogel vlagati za vajenca. Obrnil se je na tovarno kovinskih izdelkov v Vitanju, da so ga »gor vzeli« in nekaj učne dobe za nazaj priznali. Tako je po letu dni že lahko naredil pomočniški izpit. Potem pa - kovačija. Za kmete so največ

STARE OBRTI

delali, tako kot še danes. Kovali so lesene vozove, delali nove pluge, popravljali stare. Včasih so imeli tudi posebnega kovača samo za podko-

vanje konjev. Tega danes ne rabijo več, tako kot najljubšega Slavkovega dela, kovanja koles, ni več. Žal je Slavku za tem, za starim kovaškim kladivom pa prav nič. Resda je bil svoj čas najbolj vesel, ko je najbolj tolkel, a s strojnim kladivom je delo le

lažje. Kar dolgo je že, kar so kupili takšnega za odpad, pa so ga dobro popravili. Marsikatero uslugo še z njim opravijo. Ne le za vitanjske kmete, tudi od daleč prihajajo, saj kovačev, ki bi tudi popravljali to in ono ni več kaj prida. Večina se je pač usme-

mila na serijsko proizvodnjo. Delo je lažje in bolje plačano.

Tudi pri Kitekovi ne bo šlo brez serijske proizvodnje. Sin Slavko se je izučil za kovinsko stroko. Prav za kovača ne, ker se kovaštvu ne pišejo najboljši časi. Oče pa le želi, da bi se kovačija ohranila. Sinu pokaže, kolikor je mogoče: »Če imam stvar, ki jo je treba okovati, mu lahko pokažem, če pa ne, mu pa seveda ne morem.« Ampak za popravila nikoli ni mogoče toliko računati, kot je bilo dela. Pozna se to pri dohodku in kar premalo je denarja od uslug, da bi lahko plačali vse dajatve in še sinovo plačo. Zato sta se odločila za kooperacijo za zreški Unior.

Pravemu kovaču je takšno serijsko delo kar preveč enolično. Je pa kovanje le nekaj drugega!

MILENA B. POKLIČ

Najtežje je narediti plug. Zahtevno in težko je to delo, a vseeno mikavno. Vsaka malenkost je važna, misliti je treba z glavo, roke pa morajo dobro poprijeti. Kovač in njegov pomočnik delata plug štiri dni in to cele dneve. Je pa tako. Leta 1938 je oče dobil za plug 1000 dinarjev, prav toliko pa je takrat stala tudi krava. Danes stane plug tako, do starega milijona, kar polovica pa je v njem materiala, pa še električni tok. Krava pa... Ne, krave za ta denar res ni mogoče več kupiti.

Na fotografiji: Kovač Slavko Kitek s sinom Slavkom, ki že tudi kar dobro obvlada nekatere kovaške veščine.

»Cigonc« ni več, z njimi umira tudi obrt opekarstva

Ljubečna ni znana samo po industriji keramičnih, kislinoodpornih in opečnih izdelkov ampak tudi po ročnem izdelovanju opeke. Pred prvo vojno se je z ročnim izdelovanjem zidne in strešne opeke ukvarjalo 54 lastnikov »cigonc«.

Po drugi vojni se je s to obrtjo ukvarjalo iz leta v

leto manj prebivalcev Ljubečne. V šestdesetih letih je bilo še dvajset poljskih opekarnic, ki so izdelale skoraj milijon zidakov in strešnikov. V zadnjih letih pa še le dva vztrajata pri izdelovanju sicer navdse iskanega ročnega zidaka. Vedno manj pa je tudi tistih, ki vedo, kako se izdelata ročna opeka. Zato je pohval-

na odločitev delovne organizacije Ljubečna, da podpira ohranjanje izdelovanja kot etnografsko zanimivost. Tako vsako

STARE OBRTI

leto ob pomoči te delovne organizacije pripravijo »ciglarski praznik« na ka-

terem prikažejo izdelovane ročnega zidaka in strešnika obenem pa številnim gledalcem povedo še marsikaj zanimivega o

običajih, ki so povezani s to izumirajočo obrtjo.

Na posnetku vidimo izdelovanje ročnega zidaka. Pri izdelavi tega sodelujejo kar štirje. Prvi pripravi glino, drugi jo pripelje, tretji oblikuje zidak, četrti (ponavadi ženska) pa ga »odnaša« sušiti na zato pripravljen prostor. Preden je opeka posušena in pripravljena za žganje »vzame« izdelovalcem še veliko dela. Treba jo je namreč še zložiti v pakete, da dobijo prostor za drugo. Potem, najpogosteje v jesenskih mesecih, jo zvožijo v »pečnico«, kjer jo več dni žgo. Šele po nekajdnevem ohlajanju je godna za prodajo. Včasih pa so seveda kupci neučakani in naložijo še kar vročo. Pravijo, da je ročni zidak najboljši za izdelavo krušnih peči in za oblogo kaminov.

MILAN BRECL

Srčika njegovih del ostaja človek

Kipar-samouk Alojz Pongrašč odkriva življenje z dletom

Kako rada se usoda igrava z umetniško nadarjenimi dušami, je dokaz tudi ustvarjalna pot kiparja-samouka Alojza Pongrašča. Ko je pred 23. leti prišel iz Krapine v Celje iskat zaslužka, je v njem že tlela želja po krotenju različnih vrst materialov, ki jim je želel vdihniti življenje. Njegova trdovratna iskanja so z leti odkrivala nove in nove zakonitosti kiparskega oblikovanja. Kot delavec, najprej v EMO in zdaj v Aeru, je kmalu po prihodu v Celje začel upodabljati svet okoli sebe, iz svoje okolja. Ves prosti čas še danes najraje preživlja z dletom v roki. Po naravi je skromen in morda se je prva leta prav zato težko prebijal skozi začarane umetniške kroge. Prvo potrditev, da mora svoje umetniško izražanje gojiti še naprej, je žal moral iskati v tujini, v Nemčiji in Avstriji, kjer tamkajšnji kritiki niso skoparili z laskavimi ocenami njegovih kiparskih del. Ko smo pred 16. leti prav v našem tedniku pisali o umetniku z varilno pištolo, smo mu zaželeli srečno pot in upali, da talent, kakršen je, ne bo izgubljen za našo domovino!

Po štirih večjih samostojnih razstavah v tujini ime Alojza Pongrašča tudi na celjskem in v širšem slovenskem prostoru ni več neznano. Od leta 1978 je tudi aktiven član društva likovnih amaterjev Celje, kjer si pri-

dobiva novo znanje in njuje izkušnje. Iz nje stega realizma ga zorniška pot vodi v iskanje sodobnejših oblikovnih rešitev, vedno je njegov cilj, da bi bil človeku. Človeku oblikuje baker, marveč in v zadnjem času je les. Tudi zato, ker material razmeroma segljiv, a topel za njegovo roko. Kipar Alojz Pongrašč zadovoljstva tudi v tem, da mu je kolektiv Aera danškovi ulici v Celju pil prostor, kjer se neizmerno srečno bodnega pri svojem delu. Pri tem ne pozabimo, da imajo v Aeri den posluh in razumevanje tudi za druge članove, ki v sekciji tega društva odkrivajo svoj talent. Včasih skupaj pripravljajo tudi kakšno izstavo in tako je zadnja obojestransko. V Aeri na Ipavčevi ulici dnevu samoupravljajo krili Pongraščevoro iz bakra, ki ji je delovni naslov: Srčika. Kiparju iz Krapine ko razstavlja tudi v Celju, sicer pa je tudi Celjan, ni več diti po priznanje vendar pa bo, kot v delu kmalu predstavi v Celju, v Olševi. V je pa se prestavlja mu človeku, ki je v vseh njegovih delih.

MATEJA

Sreča je v preprostih rečeh

Marjan Randić išče le dobrotnika, ki bi mu odkupil leta

Največji modreci tega sveta so razmišljali o sreči, zato o njej najdemo nič koliko misli, izrekov, definicij. Drug drugemu zaželimo srečo in pri tem pravzaprav ne vemo, kaj imamo v mislih. Pojem sreče je lahko širok, brezmejen, tako oddaljen, kot če bi pričakovali, da se bosta dve vzporednici nekoč nekje zliili v eno. Vse življenje se pehamo za to presneto srečo, in če smo zaradi tega iskanja upehani in onemogli, smo krivi sami, ker smo si izbrali napačno pot, največkrat predolgo, ker sreče ne znamo opaziti, jo začutiti ali pravočasno zaznati da se nam izmika. Zato je med nami premalo srečnih ljudi.

Srečanje s srečnežem

Zato tudi srečnega človeka ne srečaš na vsakem koraku. Takšnega namreč, ki ti enostavno reče: vse življenje sem srečen, ničesar ne potrebujem. Zadnjič pa sem le nalletela na enega. Dolgo sva klepetala v majhni, temačni sobi, nacičkani in oblepljeni mi z živopisnimi okraski in spominki vseh vrst, v sobi, ki gleda na dvorišče v Zidanškovi ulici 27 v Celju. Pravzaprav smo bili trije: Marjan Randić, ki si je dan pred mojim obiskom naložil osmi križ na ramena, psiček Senko in moja radovednost.

Izrojeni pomorščak iz Kostrene

Danes osemdesetletni Marjan Randić bi moral že zaradi dolgoletne družinske tragedije postati pomorščak, pa se je, na veliko razočaranje vsega sorodstva, odločil za trgovski poklic. Svoje glavi mladenič je iz rodne Kostrene, majhnega kraja blizu Rijeke, odšel s trebuhom za kruhom po širni domovini, dokler ni leta 1933 končno pristal v Celju.

V Slovenijo, Celje, gore in planine, se je ta nesojeni pomorec zaljubil in potem mu nikoli ni prišlo na pamet, da bi šel kam drugam. Pred drugo vojno je kot trgovski potnik uspešno sklepal kupčije, po vojni pa je delal na Petrolovi bencinski črpalki sredi mesta Celja, ki so jo že davno podrli. Pred trinajstimi leti je prejel svojo prvo pokojnino.

Motorist s psičko

Marjana Randića pozna veliko Celjanov. Le kdo ga ni vsaj enkrat srečal na starem Puchu, v popolni motoristični opremi in z nahrbtnikom, iz katerega je zvedavo gledal psiček. Motor ga spremlja vse življenje. Se danes se prevaža na osemindeset let starem Puchu. »Pali ko mina i juri ko strela,« se postavlja z njim. Motor je resda že prava starina, a je zelo do-

bro ohranjen, ker mu Marjan poklanja veliko časa in pozornosti. Najmanj sto kupcev ima zanj, pa ga ne da za nič na svetu. »Samo dve stvari imam, zato Puch in pes ne gresta nikoli od hiše,« pripoveduje.

Na Puchu je prepotoval domala vso Jugoslavijo, z njim je odkril sleherni kotiček Slovenije. Srečen je, ko ga v popolni opremi zajaše in odhiti v naravo. »Kje vse sem bil s svojim Puchom? Raje me vprašajte, kje še nisem bil, pa vam bom lažje odgovoril,« se zasmije. Prijatelj mu je nekoč nagajivo dejal, da vozi kot bi prevažal mleko od hiše do hiše. Marjan res nikoli ne vozi hitro, ker ves čas vožnje opazuje naravo okoli sebe. »Vedno vozim tako, da lahko natančno povem, kje sem bil in kaj vse sem videl.«

Takrat, ko je prišel v Celje, je bilo motoriste mogoče prešteti na prste, pa tudi drugod jih je bilo bore malo. Zato je bil v tistih letih Marjan na cesti prava posebnost. »Prvi bencin sem kupoval za dva dinarja,« pravi in s tem vselej podkrepi podatek o svojem motorističnem stažu.

Pasja zvestoba

Druga Marjanova ljubezen, ki bi ji lahko rekli tudi sreča, so psi. Tako kot motorji so ga v življenju spremljali majhni psički: Lolo, Hajli, pa Jelva, Kokič in Lajka, njegov sedanji družabnik pa je Senko Senkulović. Da, tudi priimek ima ta štirino-

žec, ki pa ni navdušen nad vožnjo z motorjem kot so bili njegovi predhodniki. Marjan me je želel prepričati, da je njegov Senko pameten pes in da prav vse razume. Čisto verjamem mu le-to, da ima svojega psička nadvse rad, kot je imel rad Kokiča, pa Lajko in vse ostale. V sobi, ki ji pravi kar »bunker« pa je na stenah vse polno pasjih podob.

Delno uporaben recept za dolgo življenje

Je trdoživ samec, ki, kot pravi, živi svobodno kot ptiček na veji. Če je vreme lepo, vstaja ob štirih, se potem razveseli golobov, ki ga vsak dan obiščejo, nato pa sede na motor in odhiti naravi naproti. »Imam svoj bunker, stara rega dobrega Pucha, psa in zdravje. Vse življenje sem užival v enostavnih rečeh, zato sem bil vedno zadovoljen in srečen. Srečen sem še danes. Če kaj potrebujem? Nič drugega kot dobrotnika, ki bi odkupil moja leta, vsaj tja do petdesetega,« mi odgovori.

Marjan Randić je kljub osemdesetim čil in zdrav. Ko se je pred trinajstimi leti odpravil v pokoj, mu je dal zdravnik spodbudno diagnozo: da ima srce zdravo še za sto let življenja, pljuča pa kot osemnajstletni nogometaš.

Zgodaj vstaja, veliko diha na čistem, mleko pije »od ta prave krave«, ne kadi, alko-

hola se izogiba. Polnih osemdeset let živi tako. In ker zraven uživa v preprostih rečeh, živi zadovoljno in sproščeno. Marjanov recept za dolgo, srečno in zdravo življenje je enostaven, kar preveč, da bi se lahko ravnali po njem,

kajti življenje je danes tudi preveč zapleteno in zahtevno. Eno pa vendarle drži sreča, ki jo iščemo, tista vsakdanja, je v drobnih stvarih, mi pa smo vse bolj slepi in gluhi.

MARJELA AGREZ

Planine ne bi smele biti podobne svinjaku

Okrešelj je prava podoba slovenskega planinstva

Okrešelj, ta ledeniška krnica na koncu Logarske doline, ki jo obdajajo več kot dva tisoč metrov visoki vrhovi Mrzle gore, Rinke, Turške gore in Brane, kaže ob sobotah in nedeljah ves blišč, pa tudi slabe strani našega odnosa do gora.

Tu se namreč konča pot številnih izletnikov, ki obiščejo Logarsko dolino in se potem povzpnejo še do 1385 m visokega Frischaufovega doma na Okrešlju. Tu se križajo številne poti planincev in tu je tudi izhodiščna točka za alpiniste, ki plezajo v okoliških stenah.

Komaj sem v soboto dopolne zavil preko brvi pod Orlovim gnezdom in se pričel vzpenjati proti vrhu slapa Rinka, ki letos bolj nežno prši kot pa buči v brezno nad Logarsko dolino, že se je oglasila harmonika, kitara in še nekaj instrumentov ter številni glasovi, ki so prepevali neko staro Avsenikovo polko. Na prvi razgledni točki, ko se odpre eden tistih čudovitih pogledov na Logarsko dolino in gore, ki jo obkrožajo, je pogled zdrsnil tudi na leseno zgradbo Orlovega gnezda, kot se imenuje postojanka pod slapom Rinka. Ta se je šibil pod

Ivo Zupan

številnimi obiskovalci, ki so na dokaj majhnem prostoru prepevali in poskušali tudi zaplesati.

Ko sem se počasi vzpenjal proti domu, sem že srečeval planince, ki so hiteli v dolino ali pa na številne ture, ki jih nudi ta del Savinjskih Alp. Pred Frischaufovim domom je bilo že veselo in hrupno. Dve skupini izletnikov in planincev sta si že dajali duška s petjem, igranjem na kitaro in, žal, tudi s pitjem. To je tista druga stran obiskov Okrešlja. Medtem ko planinci in alpinisti izkoristijo obisk pri domu za počitek in okrepcilo, pa številni izletniki kronajo svoj vzpon z alkoholom in včasih tudi z razgrajanjem.

Oskrbnik doma Ivo Zupan pravi, da mu taki gostje večkrat povzročajo samo težave. Zelo pa je zadovoljen s planinci in posebej z alpinisti, ki mu veliko pomagajo. Rad pove, da je letošnja sezona izredno ugodna in bo verjetno po številu gostov tudi rekordna.

Hrup pred domom prežene marsikaterega planinca, potem ko je spil čaj, v okolico, kjer si lahko v miru nabere moči za nadaljnjo pot. Na kakšni jasi, v senci planinskih borov ali za kakšno skalo, hitro najdeš družbo, ki bo ponudila požirek krepkega, da boš lažje nadaljeval pot. To pa je tisto, kot je zatrdil Sinjo Jezernik, ko sem ga srečal ob povratku z Ojstrice, kar pritegne tudi tiste, ki so prvič v hribih. Razen lepote narave in vsega drugega kar gore nudijo.

Ob povratku v dolino in potem, ko sem se ustavil v Planinskem domu v Logarski dolini, pa je treba povedati tudi nekaj senčnih strani tega obiska na Okrešlju. Povsod ob poti so ležali odpadki, konzerve in plastične vrečke. V razgovoru mi je marsikateri planinec potožil, da je tistih nekaj kilometrov asfalta od avtobusne postaje do slapa Rinka utrujajočih tako ob vzponu kot ob povratku. Tudi Planinski dom, ki so ga z veliko prizadevnostjo zgradili celjski planinci, ni kazal kakšne posebne planinske dobrodošlice. Ravno takrat so namreč gostili skupino izletnikov, ki je imela kosilo v domu. Tako smo morali za pultom čakati na osvežilni sok več kot deset minut, otroci iz planinskega pionirskega tabora Cinkarne Celje pa so se pritoževali nad ravnanjem natakarja, ki jih je pred kosilom naganjal iz doma.

Kljub vsemu je celotni vtis izleta lep in čeprav sem se kot mnogi izletniki povzpnel samo na Okrešelj, tudi vzpodbuda za bodoče.

Tokrat - »na frizerje«

Vsa besna sem zapuščala česalnico ter razmišljala o cenah frizerskih storitev ter o kvaliteti opravljenega dela. Pravezaprav sem bila toliko besna in razočarana, da moja razmišljanja niso rodila nobenih sadov; vse, kar lahko v tem trenutku še storim, je, da svoje pismo uvrstim v vašo rubriko.

No, in kaj me je tako razkakilo?!

Ze dalj časa sem imela namen, da si uredim frizuro. Zaradi izredno mastnih las (kar pa je seveda čisto moj problem), sem se tudi tokrat odločila za trajno. Ker pa med tednom nimam urejenega varstva za otroka, sem si izbrala soboto. Okoli pol dvanajstih (priznam, bila sem pozna) sem vstopila v česalnico »Pavlina«, ki je bila precej prazna. Ker pa je njihov delovni čas ob sobotah do 14. ure (vsaj na vratih tako piše), sem bila prepričana, da s trajno, ki je končana v dveh urah, ne bo problema. Videti je bilo, da me pomočnici v salonu nista posebno veselili; prav nasprotno pa je reagirala šefica, ki me je velikodušno povabila z besedami: »Vas bom pa jaz uredila.« In ni se obotavljala! Dogovorili sva se za trajno, ki bo lase rahlo skodrala in jih izsušila. Delala je z izredno vnušila in rezultat (pa kakšen je bil!) ni izostal. Po uri in petnajstih minutah (trajna je bila končana v rekordnem času) sem bila po njenem mnenju »tip-top«. Sama pa s frizuro nisem bila niti malo zadovoljna. In cena? Plačala sem natanko 850 dinarjev. Da ne bo pomote! Gre zgolj za trajno in sušenje s fenom, brez striženja konic, kreme ali česa podobnega.

Z novo pričesko in osušeno denarnico sem potem preživela soboto in nedeljo, v ponedeljek pa so bili moji lasje mastni kot pred trajno. Trajna pa mi lase običajno fino izsuši! In ker sem imela ob tej trajni nasploh hudo slab občutek, sem si lase oprala. Kaj je zdaj ostalo od moje dva dni stare trajne?

Bilo je borih par kodrčkov na koncih las.

Lahko si mislite, da me je pograbila sveta jeza. V torek sem spet iskala varstvo za otroka (dojenčka ne čuva vsak posebno rad), sama pa sem se ponovno odpeljala v Celje.

Jasno je, da me šefica salona Pavlina ni bila niti malo vesela. Bila je prepričana, da je trajna kar v redu (drugi frizerji so mislili drugače); vzrok temu, da so kodri (če bi se o njih sploh dalo govoriti) le na koncih las pa je v tem, da so lasje predolgi. Pa nikar ne planite v smeh, če vam zaupam, da je bila njihova dolžina kvečjemu kak decimeter. Potem je bila kriva še pomočnica, ki me je preslabo sfenala in pa seveda jaz, ker nisem dovolila striženja. Ta šefica pa je modro pozabila, da je na vprašanje pomočnice: »Ali vas postrizem?«, ki je bilo seveda namenjeno meni, odgovorila kar ona z besedami: »Saj vidiš, da je postrizena.« In če človek zaupa v njeno strokovnost, kot sem tedaj jaz, je seveda tiho.

Lahko bi pisala še o tem, da me je skušala nato s kupom tujih revij prepričati o modernosti moje trajne, o tem, da bi mi jo marsikatera zavidala, vendar v to verjetno niti sama ni bila prepričana. Prepričati nasprotnika v »svoj prav«, če nimaš ravno sam trdnih tal, pa je izredno težka stvar. In ko sem želela, da moja frizuro vendarle spravi v red, je odredila striženje. Še prej, ko me je »obdelala« pomočnica, mi je sama dala na lase vse tisto, za kar sem bila v soboto prikrajšana. Tedaj je, ker se ji je mudilo na kosilo, obupno hitela.

Potem je vse potekalo po ustaljenih tirnicah. Pomočnica me je postrigla (izbrala sem frizuro, za katero ni potrebno trajne, saj o tej pri meni ni ne duha ne sluha) in uredila prijetno pričesko. Vsaj s tem sem bila tokrat zadovoljna. Vsako zadovoljstvo pa je treba očitno plačati. In že je na pomočnici poziv: »Šefica, bi prosim, kasirali.« prihrumela gospa Pavla in izustila: »Za vas le 150 dinarjev.«

Plačala sem torej še striže-

nje, saj se ob strankah, ki so me začudeno gledale, nisem imela več volje bosti z njo... Misllila pa sem: ali niso reklamacije običajno zastoj?

»Gospo« Pavlo bi rada spomnila le še na to, da je bilo striženje le izhod v sili, ki ga je izbrala ona ob pogledu na mojo spačeno frizuro.

Zdaj bom povzela: v soboto sem plačala 850 dinarjev, v torek 150 in dvakrat 45 din za vožnjo; to je brez »žepnice« za varstvo otroka 1090 dinarjev... In to za frizuro, ki bi mi jo v drugem salonu naredili za dobrih 300 dinarjev (striženje in sušenje s fenom).

Seveda sebi in vam zastavljam vprašanje; kdo kroji cene privatnim uslugam. Smo mar krivi sami, ker takšne zneske plačujemo? Pa še na nekaj bi rada opozorila! V času, ki sem ga presedela v čakalnici, ni bil izdan niti en račun. Te pa naj bi, kot privatnica, tudi lastnica frizerskega salona »Pavlina« izdajala! Pa naj se frizerji še pritožujejo, da njihovi »tringelti« usihajo!

V. L., Frankolovo

Medved v Zadretju

Po naslovu sodeč bi si vsak bralec tegale spisa nadel očala in še enkrat precizno pogledal na papir. Da, naslov je medved. Nisem doma iz Kočevja, da bi mi bil medved že tako poznan kot so sed. Tudi sama ga nisem videla, a po govoricah v Zadretski dolini mora biti prav podoben človeku. Kar je res, je res. Medved se že sedaj kar nekaj časa potika po Menini in okoliških hribih. Pravijo, da je prestopil tudi mejo. Naredil je veliko škode, ker je prvič prevrnil satovje in raztrgal že nekaj ovc, drugič pa tudi ljudem ni lahko, saj jih spremlja strah pred »pošastjo«. Kar pa ni res, je pa laž. Seveda so tu še govorice in spreminjanje dogodkov. Ker pa se te lažne govorice še hitreje širijo, je nekoč prišlo tudi do nas. In sicer novica, s katero je privihrala mamica v sobo: »Ksenija, Otoku so ustrelili medveda!« Seveda sem se hitro oblekla in polna sem bila pričakova-

nja, da vidim medveda. Ko smo prišli v gostilno, kjer naj bi vse vedeli, kajti tam so imeli zbor jagri, so nam povedali naslednje: »Medveda smo obstrelili, sedaj pa ga zasledujejo s psi.« Bolj nesrečni kot srečni smo se vrnili domov. Minila je noč in navsezgodaj sem slišala novo novico: »Medveda niso ne ustrelili, ne obstrelili, tudi s psi ga ne zasledujejo, ampak so ga samo videli.« Ko smo že pozabili na medveda in skrbi ob njem, sem zopet slišala vest. Tokrat smo pobirali krompir. Kot je na vsakem kmečkem delu veselo, je tudi tu bilo. Kar nekje sredi dela se je na njivo primajal kmet. Vsi smo ga dobro poznali. Velik šaljivec in sploh ga ima vedno nekaj v glavi. Prišel je na njivo in začel z razlago: »Grem zadnjič z njive in zagledam nekaj v koruzi. Misllil sem, da je sosedov Lojz. Poklical sem ga: »Lojz!« Toda on se ni oglašil. Še je sledilo nekaj takšnih kliče. Potem pa mi je prišlo na misel, da je jezen: »Lojz, zakaj si pa jezen?« sem zakričal. Ni odgovora. Potem ko je bil »Lojz« že čisto blizu, sem opazil da nima gumbov. Zbežal sem in tekel, dokler so me nesle noge.« Tako so se širile govorice in se morda še širijo. Tudi stari Kašman je opravil svoje, saj je bilo pred dnevi celo zborovanje jagrov na njegov račun.

KSENIJA ULAGA
Celje

Šola kliče!

Pri mnogih obrtnikih naletimo na učence osnovne šole. Pa tudi drugod. Vendar taki primeri niso pogostni. So pa. In če povprašate te mlade državljanke, zakaj so si poiskali delo, odgovorijo: Da si prislužim za šolske potrebščine.

Tem sezonskim delavcem bi lahko rekli srečneži. Kaj pa na tisoče tistih, ki nimajo poznanstev, ki nimajo dobrih stricev in tet, da bi jim dali delo, denar za knjige in zvezke.

Cene trenirajo skok v višino. Tudi šoke s palico. Zmeraj više in više. Rade bi dosegle svetovni rekord. In kdo ploska tem rekorder-

kam? Starši, ki zaslužijo še kar precej manj kot en stari milijon na mesec prav gotovo ne. Kar stopite v knjigarne in boste videli dramatične prizore. Otroci prosijo: Mama, oče, tole, pa še tole. Prenekateri mama je solzna, prenekateri oče preklinja predrag osovno šolo. Otroci ne razume stiske staršev. Hoče biti enak s tistimi, kjer starši zaslužijo tri, štiri pa tudi pet starih milijonov. Kakšne socialne razlike! Pa so nas v hosti učili, da se borimo za to, da bomo v svobodi vsi enaki. Verjeli smo in danes smo krepko razočarani. Srečni so samo otroci, ki te težave ne razumejo. Oče in mati se trudita, da bi kupila dvema, trem, pa tudi štirim otrokom vse tisto, kar imajo sosedovi, ki se vozijo z najnovejšim mercedesom, ki imajo vikend hišico ob mor-

ju in pod goro, ki imajo lastno hišo z dvema, tremi družinskimi stanovanji.

In tukaj ni samo predraga šola. Pred durmi je ozimnica! Reklame na malih ekranih so zares vabljive. Ali kaj, ko si na tisoče proletarskih družin ne bo moglo privoščiti niti najosnovnejših živilskih potrebščin. Ondam sem govoril z mladim moškim, očetom treh otrok. Z družino stanuje v bloku. In je kar odkrito povedal. Meso mogoče enkrat na teden. Pred leti je iz vsakega stanovanja prihajal duh po pečenki. Posebno ob nedeljah in praznikih. Danes? Argo juha, krompirček, solata. Skupaj sva potem razmišljala, da pravzaprav dobi vse, samo da imaš denar. Da, tudi danes je denar sveta vladar. Le koliko je teh srečnežev, založenih z denarjem!

D. K., Gotovlje

Izletnik Celje
novice

IZLETNIK CELJE

prometno, gostinsko in turistično podjetje

obvešča

cenjene bralce, posebej pa še uporabnike naših prometnih, gostinskih in turističnih storitev, da bomo v bodoče na tem mestu redno objavljali vse zanimivosti iz programov naše ponudbe in tudi vse nujne informacije za avtobusne potnike (spremembe linij, postajališč, i. p.)

Vabimo vas, da v vsaki številki Novega tednika poiščete IZLETNIKOVE NOVICE in se priporočamo za naročilo vaših storitev.

Tokrat vas obveščamo:

● Predstaviti vam želimo turistično ponudbo PO-REČA.

V ta namen vabimo vse poslovodne delavce, predsednike sindikatov, organizatorje rekreacije in urednike internih časopisov, da se udeležijo predstavitve, ki bo 21. septembra 1983 ob 10. uri v prostorih hotela Celeja.

● K sodelovanju vabimo več ličarjev za delo v delavnicah. Zglasite se v splošno-kadrovski sektor (na avtobusni postaji v Celju).

Gradovi in graščine
na slovenskem Štajerskem

115

Piše: dr. IVAN STOPAR

Švarcenštajn
(Schwarzenstein),
grad, graščina
Gradič

Na položni vzpetini, v naselju Laze pri Arnačah. Občina Velenje.

1360 se v neki listini omenja Ott Fläming s Švarcenštajna - Swarczenstein, 1371 pa sta se on in njegov sin Aendel (Andrej), ko se je ta poročil z neko Kacenštajnovno hčerjo, odpovedala vsem svojim zahtevkom do dediščine v prid Kacenštajnskih. Potlej viri za dolgo desetletja umolknejo. Utrdba - grad se nato prvič izrečno omenja šele 1428 kot vest Swarczenstein in nato ponovno 1436, ko so jo grofje Celjski skupaj s pritliklarni podelili v fevd Andreju Trebniškemu s Trebnika pri Konjicah. 1441 jo je grof Friderik Celjski prodal »svojemu zvestemu Ulriku Moshaimerju« za 500 funtov: on in njegovi dediči naj bi jo posedovali kot fevd. Vendar jo že 1534 in nato ob cenitvi posesti 1542 spet srečamo v rokah Trebniških. Takrat jo

je Adam Trebniški s Švarcenštajna ocenil na 500 funtov, ostalo posest pa na skupno 380 funtov. Dominij je takrat obsegal dva urada, enega na gradu in drugega v Skornem pri Šoštanju. Gosposčina je imela tudi svoje pomirje, ki je bilo izčrpno popisano 1575 in je bilo potemtakem izvzeto iz deželno-knežjega sodišča v Šoštanju. 1614 sta Erazem in Julij Trebniška prodala malo gosposčino Hansu Ludoviku Sauerju z Velenja, ta pa jo je 1618 izročil Hansu Wagnu z Velenja. 1627 si jo je pridobil Jurij Schrottenbach in nekaj let potem, 1635, je grad postal plen upornih kmetov. Poznejši lastniki: 1656 Ziga grof Gaisruck, 1682 Ulrik grof Maschwander, 1720 spet Gaisrucki, 1730-1785 baroni pl. Adlstein, nato Dienersbergi. 1798 ga je Ferdinand baron pl. Dienersberg prodal Gabrielu Pauerju, ki je švarcenštajnsko gosposčino združil z velenjsko. Gradič Švarcenštajn je 1805 kupil Matija Kasensnik, vulgo Korošec. Po njegovi smrti 1846 je posest prevzel njegov sin Johan Lipold iz Mozirja, ki je 1849 razprodal zemljišča različnim kupcem, gradič z delom posesti pa je

Objavo je omogočil -

STB

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

kupil kmet Boštjan Glušič, vulgo Hleš, katerega dediči so ga posedovali še ob koncu 19. stoletja. Stavba je dotlej že hudo propadla. V njej je bila tudi 1767 prvič izpricana kapela. V napol opuščeni graščini so zdaj stanovanjali.

Na Vischerjevi upodobitvi je grad predstavljen kot četverkotna, štiriraktna, enonadstropna stavba z zaprtim notranjim dvoriščem, pristrešnimi vogalnimi stolpiči in štirimi večjimi pravokotnimi stolpi, postavljenimi vsakokrat približno v osi zunanjih fasad.

Utemeljeni je sum, da gre za fiktivno podobo objekta, bolje za projekt njegove časa ustrezne modernizacije, ki ni bil nikoli realiziran.

Današnja zasnova ima v tlorisu obliko skoraj pravilnega kvadrata, ki ga oblikuje obzidno dvorišče s cisterno in dvonadstropnim stanovanjskim traktom na severni strani, vhodnim stolpičem z gotskim portalom na zahodni strani in pritličnim pomožnim poslopjem na vzhodni strani. K stanovanjskemu traktu se na severni strani prislanja enako visok stol-

pič s pravokotnim tlorisom. Najzanimivejši je stanovanjski trakt. Razvrstitev prostorov v njegovem pritličju je simetrična. Veliki kletni prostor na zahodni strani, ki v primerjavi s prvotno enakim prostorom na vzhodni strani ni predelan, ima še ohranjen lesen poznogotski strop, ki ga na sredi opira gotsko oblikovan lesen steber.

Manjši središčni prostor je banjasto obokan. V nadstropjih so opazne razne predelave, avtentična pa je črna kuhinja v prvem nadstropju, ki sega s svojim obokom delno še v 2. nadstropje - na podstrešju je na kuhinjskem dimniku naslikana letnica 1523. Okenske in vratne odprtine na traktu so večidel predelane, vendar tu in tam naletimo na prirezane gotске profile, del oken pa ima preproste lesene okvire. Arkade, ki so jih na dvoriščni strani sekundarno prislonili k traktu, so sprva počivale na okroglih stebrih z nekoliko odebelenimi bazami in ploščatimi kvadratnimi kapiteli s plitko žlebljenim profilom - na enem izmed njih je še razvidna poškodovana letnica 1530 (zadnji dve številki nista zanesljivi). Stebre so pozneje - morda šele v 19. stoletju - iz statičnih vzrokov obzidali (med materialom najdemo opeko in gotske spolije), tako da so dobili značaj slopov.

Švarcenštajn, grad ob koncu 17. stoletja

PRIREĐITVE

Odrpti oder na Tomšičevem trgu

Na odrptem oderu na Tomšičevem trgu bo jutri ob 18. uri koncert Pihalnega orkestra Štorskijh železarjev. To bo tudi zadnja prireditev na odrptem oderu v okviru letošnjih Celjskih poletnih prireditev.

Likovni salon

V Likovnem salonu v Celju bo danes otvoritev razstave japonske grafike Hodake Yoshide. Razstavo je posredovala osnovna šola Solkan iz Nove Gorice, ogledate pa si jo lahko do 16. septembra, vsak dan od 9. do 13. in od 16. do 19. ure, ob sobotah pa samo dopoldne.

Kino Vojnik

V kinodvorani v Vojniku bodo predvajali v nedeljo, 4. septembra ob 10. dopoldne za matinejsko predstavo ameriški risani film Nuška, Duška dolgouška, popoldne ob 17. in zvečer ob 19.30 uri pa ameriški znanstvenofantastični film Nostradamus, mož ki je videl bodočnost.

Knjižnica Edvarda Kardelja

V obih avlah osrednje knjižnice na Muzejskem trgu je odprta razstava z naslovom Rekreacija in prosti čas ter zbirka celjskih trim značk. Razstavo je pripravila knjižnica Edvarda Kardelja, ogledate pa si jo lahko vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce do 8. septembra.

Razstavnii prostor Ljubljanske banke

V razstavnem prostoru Ljubljanske banke v Vodnikovi ulici se s svojimi deli predstavlja slikar amater Niko Ignjatič. Razstavo si lahko ogledate v času, ko banka posluje za stranke do 19. septembra.

Rock koncert na Gričku

Center za klubsko dejavnost iz Celja organizira jutri zvečer ob 19. uri rock koncert na Gričku. Predstavil se bo rock ansambel Oikus.

Dom svobode Polzela

V domu svobode na Polzeli bo v nedeljo, 4. septembra ob 18. uri gostoval Janez Hočevar Rifle in duo 12. nadstropje z občinskim svetnikom Josefom Švejkorn.

Razstavnii salon Rogaška Slatina

V Razstavnem salonu v Rogaški Slatini je odprta razstava portretov slikarke Vlaste Gospič, ki jo je organizirala Delavska univerza Rogaška Slatina v sodelovanju z Občinsko kulturno skupnostjo Šmarje in Turističnim društvom Rogaška Slatina. 9. septembra ob 20. uri pa bo v Razstavnem salonu otvoritev razstave karikaturne akademskega slikarja Staneta Jagodiča iz Ljubljane. V kulturnem programu ob otvoritvi bodo člani gledališke skupine iz Šmarja brali aforizme jugoslovanskih avtorjev.

Kino Šmarje

Četrtek, 1. 9. ob 21. uri in nedelja, 4. 9. ob 18. uri: angleška fantastična komedija - Razbojniki za večne čase. Petek, 2. 9.: ob 16. uri ameriški mladinski film Times Square, ob 21. uri in v soboto, 3. 9. ob 21. uri: ameriško-nemški akcijski film Pirati avtoceste.

Lovska kočia nad Šentjurjem

V soboto, 3. septembra se bo ob 16. uri pričela na lovski kočii nad Šentjurjem tradicionalna lovška prireditev, z zabavnim programom in bogatim srečolovom.

Praznovanje 110 letnice gasilskega društva in delovne skupnosti Tekstilne tovarne Prebold

Industrijsko gasilsko društvo Tekstilne tovarne Prebold in delovna skupnost Tekstilne tovarne praznujeta v teh dneh pomembne jubileje. Praznovanja se bodo pričela že danes, ko bo ob pol osmih zvečer otvoritev prenovljene knjižnice DPD Svoboda, v kinodvorani pa bo ob 20. uri tovariško srečanje gasilcev, gostov in krajanov pri bazenu v Preboldu. Organizatorji pripravljajo promenadni koncert pihalnega orkestra Tekstilne tovarne, kresovanje in ognjemet, po športnem tekmovanju pa bo zabava ob zvokih zabavnega orkestra Radius.

Praznovanje bodo zaključili v soboto, 3. septembra ob 15.30 uri v novo zgrajenih halah Tekstilne tovarne s slavnostnim govorom, kulturnim programom, razglasitvijo rezultatov športnih tekmovanj in zabavo ob zvokih ansambla Jogy band.

Tekmovanje Zlata harmonika na Frankolovem in Ljubečni

Že tradicionalna prireditev Zlata harmonika bo tudi letos razveseljevala ljubitelje narodnozabavne glasbe, tekmovalce pa spodbujala k čim bolj kvalitetnemu igranju. Harmonikarji se bodo pomerili v soboto, 3. septembra ob 16. uri na Frankolovem, v nedeljo, 4. septembra ob isti uri pa na Ljubečni.

Dragi prijatelji!

Pa se je spet začelo, kaj? Prvi šolski dan je bil tu, kot bi mignil. Pa saj ni nič narobe! Po dveh mesecih ste se tudi lenarjenja najbrž že naveličali in prav radi boste spet sedli v šolske klopi. Tudi naš kotichek bo verjetno zdaj, ko ste si dobro odpočili vaše glave, bolj poln.

Torej - veselo v novo šolsko leto. In naj bo čim bolj uspešno!

Vaša Nadja

Deset dni do vodnika

Taborniki so imeli tečaj na Rogli

Vsako leto pripravi področna Zveza tabornikov Slovenije tečaj, na katerem si taborniki pridobijo naziv vodnika. Letos je ta tečaj za celjsko območje organiziral Odred heroja Bračiča iz Slovenskih Konjic. Tako je devetindeset mladih preživelo deset dni avgusta pod šotorskim krilom na Rogli, kjer so se vneto pripravljali na izpit, ki je obsegal znanje iz topografije, orientacije, signalizacije, postavljanja šotorov in drugih taborniških veščin, poznati pa so morali tudi dogodke iz NOB. Vse to so mlade tabornike učili njihovi starejši tovariši, ki so si že pridobili naziv vodnika ali tabornika partizana.

Za vso opremo so poskrbeli organizatorji, ki so na Rogli imeli

že prej svoj tabor. Postavili so tudi poljsko kuhinjo, tako da jim lakote ni bilo treba trpeti. Vendar so se taborniki dobro znašli tudi brez kuhinje, saj so si hrano našli v bližnjih gozdovih. Na enem izmed izletov v naravo so nabrali 11 kilogramov malin in borovnic, iz katerih so si pripravili slastno sadno kupo. Vendar pa niso nabirali samo gozdnih sadežev, ampak so prodirali v skrivnosti narave, odkrivali njene lepote in zakonitosti. V okviru tečaja so obiskali tudi Osankarico in ob tem spoznavali našo polpreteklo zgodovino. Povedali so, da tistih 24 kilometrov sploh ni bilo težko prehoditi.

Ob zaključku tabora so izdali svoj bilten Tečajnik, v katerem

so se morali izkazati še kot novinarji in pisatelji, pripravili pa so tudi krajši kulturni program ob tabornem ognju.

Z vsem tem znanjem se taborniki vključujejo v sistem splošne ljudske obrambe, v veliko pomoč pa je taborniško življenje fantom pri kasnejšem služenju vojaškega roka, pa tudi dekletom pri delu v civilni zaščiti.

K.L., T.P.

Moje počitnice

Počitnice sem preživljala kar doma. Pomagala sem pri delu. Seveda dela ni bilo nikoli toliko, da ga tisti dan ne bi opravila. Včasih sem šla za nekaj ur tudi k stari mami. Peljala sem se s kolegom. Včasih pa sva šla z najmlajšim bratcem peš. Domov sva šla proti večeru. Med počitnicami smo se šli večkrat tudi kopat, seveda samo v lepem vremenu. Imeli smo veliko sonca. Po tisti vročini pa je hudo deževalo. Takrat sem brala knjige, delala ročna dela, pisala...

Sušili smo tudi krmo. Najraje sem bila na vozu. Tudi pri zmetavanju sem rada pomagala. MELITA BOŽIČNIK, BISTRICA OB SOTLI

Presenečenje

Dneve počitnic sem preživljala enolično. Toda nekega dne ni bilo tako kot vsak dan.

S podstrešja so prihajali čudni glasovi. S strahom sem šla pogledat, kaj je. In glej. Bila je mlada lastovica v škattli z različnimi časopisi. Poklicala sem sestro Sonjo, da si jo je ogledala. Potem sem jo vzela iz škattle in jo položila na okno. Veselo je odletela. Bila je svobodna. Tudi midve sva bili veseli, da se je vse srečno končalo.

NADA HORVAT SKOMARJE

Sušili smo

Travniki so pokošeni. Kosili smo s kosilnico. Obračali smo z grabljami. Z vozom smo otavo odpeljali domov. Z vilami smo jo zmetali na »rušt«. Krme bo dovolj za štiri krave in enega telčka.

MARJETKA KONEC STRANICE

Elkroj

SPECIALIST MED PROIZVAJALCI HLAČ

Hura, šola!

Kot smo vriskali pred dvema mesecema: Hura, počitnice!, vrisujemo zdaj: Hura, šola! Res sem vesel šole, saj sem se počitnic že naveličal. Poiskal sem torbo, pripravil ravnila in peresnico, vse drugo pa dobimo v šoli. No, zdaj pa se spričevalo. Našel sem ga med tistimi iz prejšnjih let. Oglel sem si uspehe vseh prejšnjih razredov in ugotovil, da sem se malo poslabšal.

Nato sem prebral na ovitku: Vaša prva naloga je učenje. To so Titove besede. Brez učenja ni kruha, brez znanja človek ne more živeti. To je res. Za vsako delo se mora človek priučiti, saj se stroci dela učimo že od mladosti. Školen sem, da se bom v tem šolskem letu res potrudil, da se bom kar največ naučil, saj bom le tako lahko v življenju dobro delal.

MARKO LAZNIK STRANICE

6 detektivske prigode tejca tiperja

1. epizoda: LOV V SREDOZEMLJU

Rokometne vzporednice

Piše: Vlado Bojović

Smo sredi pripravljalnega obdobja in počasi se že kažejo rezultati preteklih treningov. Tudi zadnje testiranje fizičnih zmogljivosti je pokazalo boljše rezultate pri večini igralcev, vendar bo potrebno v zadnji fazi na tem področju še dosti delati, še posebej, ker dosedaj nismo posvečali večje pozornosti tem faktorju. Nekaj zadnjih prijateljskih tekem pa je pokazalo, da so nasprotne ekipe samo v tem bile dosti boljše od nas, kar je tudi v končnem rezultatu prevesilo tehniko na njihovo stran.

V petek smo odigrali tekmo z Železničarjem iz Sarajeva 26:26 (12:13). Na tej tekmi smo že igrali bolje, kljub temu da ni bilo v ekipi Toplaka in Selčana, ki sta pavzirala zaradi zdravstvenih razlogov. Ravno poškodbe in bolezni igralcev prve postave bi nam lahko v letošnjem tekmovalstvu povzročile največje preglavice, ker je kader preizkušenih igralcev resnično ozek.

V prihodnjem obdobju bomo nadaljevali s treningi, večeraj smo igrali tekmo s Slogo Bosnaprevoz iz Doboja, v soboto pa bomo sodelovali na turnirju v Šoštanj.

NA KRATKO

Strelci v Grižah

Ob krajevnem prazniku so pripravili tekmovalstvo zračno puško, katerega se je od dvanajst povabljenih družin udeležilo šest. Zmagal je Zalec 1542 krogov, sledijo Griže 1531, Liboje 1517 ter druge ekipe teh krajev. Posamezniki: Darko Turnšek (Griže) 186, Mladen Melanšek 183, Rudi Kotnik 180, Franc Kotnik (vsi Zalec) 179, Srečko Džudarič (Liboje) 176 krogov itd.

DRAGO GRESAK

Minerva prva

Na manjšem rokometnem turnirju v Grižah je zmagala ekipa Minerve pred ekipo Veteranov Griže in Sempetrom.

Skok pred Turkom in Storman

Na šahovskem turnirju v Grižah je zmagal Skok iz Sempetra pred Turkom iz Zalca in Stormanom iz Sempetra.

Kolesarji Aera aktivni

V letošnjem letu je zelo aktivna tudi sekcija kolesarjev pri Aera Celje, ki je bila ustanovljena lani. Zlasti se pozna aktivnost pri rekreacijskem kolesarjenju in udeležbi na večjih kolesarskih maratonih. Tako so Aerovci sodelovali

li na Pohorskem maratonu, Kozjanskem maratonu in maratonu Franja, v soboto pa so se udeležili še maratona Treh src v Pomurju.

Letos jih čaka še Celjski kolesarski maraton in tudi sami bodo pripravili v mesecu septembru dirko za pokal AERA v vseh starostnih kategorijah po ulicah Celje.

J. K.

Zmaga šahistov v Črni

Celjski šahisti so sodelovali na večjem šahovskem turnirju v Črni na Koroškem. Na turnirju je sodelovalo 18 ekip. Zmagali so Celjani z 61 in pol točke pred Slovenje Gradcem 52 in Maribor - Tezno 48 in pol točke.

Za celjsko ekipo so igrali Božo Stuel, ki je zbral iz 17 iger 13 točk, Bervar 15,5, Mikac 16 in Stane Pertinač 17 točk.

J. K.

Hokejisti so bili v Italiji

Hokejisti Cinkarne Celje so se vrnili s kratke turneje po Italiji, kjer so odigrali dve tekmi in obe izgubili.

V prvem srečanju so Celjani izgubili v Asiagu proti istoimenski ekipi 3:9, drugo srečanje pa so odigrali v Camazeiu proti HC Fassa 4:10 (1:5, 2:2, 3:1).

Kljub porazoma so Celjani prikazali dopadljiv hokej. Sedaj

Olimpijski ogenj prvič v Celju

Na prihodnje zimske olimpijske igre v Sarajevu bo olimpijski ogenj z legendarnega Olimpa v Grčiji potoval tudi skozi Celje. To bo prva pot olimpijskega ognja skozi Slovenijo in seveda tudi Celje.

Tine Veber, sekretar ZTKO Celje: »3. februarja 1984 bomo v Celju pozdravili olimpijski ogenj! Do hotela Merx ga bodo pripeljali, nato pa ga bodo skozi mesto do drsališča v Mestnem parku in kasneje do Teharij izmenoma nosili vsi nekdanji športniki našega mesta, ki so se udeležili letnih ali zimskih olimpijskih iger. Prvi razgovor z našimi nekdanjimi olimpijci smo že imeli in vsi so pristali, da bodo sodelovali v tej akciji. V Celju smo sicer imeli 19 olimpijcev, vendar tistih, ki danes živijo po drugih mestih, nismo vključili v naš program, ki zahteva dvanajst udeležencev, to pa so: Stanko Loriger, Nataša Urbančič-Bezjak, Marjana Lubej, Vlado Bojović, Miro Kocuvan, Simo Valžič, Roman Lešek, Mirko Kol-

nik, Jože Urankar, Rok Kopitar, Zdravko Pečar, vsi udeleženci letnih olimpijskih iger, in kot edina udeleženka Celja na zimskih olimpijskih igrah v Cortini Amalija Belaj.«

Na drsališču v Mestnem parku bodo ob tej priložnosti pripravili drsalno revijo s kulturnim programom. Iz Celja bo olimpijski ogenj nadaljeval pot skozi Sentjur (manjši postane)

nek) do Podčetrčka, kjer bo večja slovesnost. Na poti skozi Slovenijo bo olimpijski ogenj dvakrat »prenočil« in sicer v Mariboru ter Kopru.

Olimpijski ogenj za ZOI 84 v Sarajevu bodo prižgali na Olimpu v nedeljo, 29. januarja, na stadion Koševo v Sarajevu, kjer bo slavnostna otvoritev zimskih olimpijskih iger pa bodo olimpijski ogenj prinesli 8. februarja.

Zbor slovenskih strelcev v Rečici

Izredno lepo strelišče v Rečici pri Laškem je bilo zasledeno do zadnjega kottička, saj so na njemu tekmovali domači vsi najboljši slovenski strelci na čelu z dvakratnim udeležencem olimpijskih iger Francem Peternelom iz Kranja. Pokrovitelj tega kvalitetnega tekmovalstva je bila Skupščina občine Laško - komite za SLO!

S pištolo Druev je zmagala Olimpija iz Ljubljane pred strelci iz Titovega Velenja. Celjani so se uvrstili na četrto mesto; Marjan Lazar 450, Marjan Dobovičnik 460 in Zoran Lah 508 krogov. Med posamezniki je velik uspeh dosegel domačin Vinko Lavrinc, ki je zmagal s 511 krogov. Še prijetnejše pa je presenetil Celjan Zoran Lah, ki se je uvrstil na 2. mesto in pri tem postavil osebni rekord 508 krogov.

Z malokalibrsko pištolo proste izbire je ekipno ponovno slavila Olimpija, tekmovalci iz Titovega Velenja so bili tretji, Konjičani pa peti.

Z malokalibrsko puško standard je med ženskami zmagala Olimpija, odlične druge so bile domačinke iz Rečice. Med posameznicami je zmagala Tončka Rolih iz Ljubljane, odlična tretja je bila komaj 14-

letna Helena Lavrinc iz Rečice, ki je s 535 krogov le za 18 krogov zaostala za zmagovalko, ki je državna rekorderka v tej disciplini. Na solidno peto mesto se je uvrstila Zora Lavrinc ter tako dopolnila uspeh svoje hčere Helene in moža Vinka.

S hitrostno pištolo je po pričakovanju zmagal Franc Peternel z izenačenim državnim rekordom 593 krogov, Vinko Lavrinc je bil s 555 krogov šesti. Tudi s standardno pištolo je zmagal Franc Peternel s 562 krogov. Letos je bila prvič uvedena tudi kombinacija (seštevek vseh štirih pištolskih disciplin), ki jo je dobil Franc Peternel, Vinko Lavrinc je bil peti, Zoran Lah pa sedmi. Z malokalibrsko puško je nastopilo kar 20 ekip, med katerimi so zmagali Celjani pred Kovinarjem iz Štor, Titovim Velenjem, Zrečami itd. Med posamezniki je zmagal Celjan Jože Jeran s 360 krogov pred Brankom Malcem iz Štor 354, Marjanom Podgrajškom 352 - Zreče, itd. Tekmovalstvo je bilo odlično organizirano, kar pa ni nič novega, saj prizadevni Rečičani mnogo dajo za ta šport in so lahko svetel vzor vsem ostalim.

T. J.

M. ZALOŽNIK

celjski hokejisti čakajo na svoj led, kajti gostovanje na Čehoslovaškem je odpadlo. Škoda! Celjani bodo dobili svojo ledeno ploščev 9. septembra.

J. KUZMA

Šah v Vrbju

Šahovska sekcija pri Partizanovih v Vrbju pri Zalcu je pripravila hitropotezni turnir, kjer je sodelovalo 19 šahistov. Zmagal je Stuel iz Celja pred Skokom iz Sempetra in Crepanom iz Zalca.

Start v medobčinski nogometni ligi

V zahodni ligi bodo 17. septembra nastopili: Partizan Vojnik, Olimp Celje, Rudar Titovo Velenje II, Partizan Vrbje in Partizan Vinska gora, v vzhodni pa Opekari Ljubecna, Partizan Podstreda, Odred Kozje, Partizan Ponikva, Kovinar Store in Partizan Račedece.

JOŽE GROBELNIK

13 naslovov za atlete

Na 35. republiškem prvenstvu za člane in članice v Postojni je nastopilo okoli 200 atletov iz 17 društev. Atleti Kladivarja so osvojili deset naslovov, atleti Velenja iz Titovega Velenja pa tri. Pri Celjanih je bil najboljši Kopitar z dvema samostojnima zmagama na 400 in 400 m ovire ter prispevkom v zmagovalni štafeti, prva mesta pa so še osvojili Gaber na 200 m, Šimunič v troskoku, Krajnc ob palici, Pristovnik v kladivu, Selesova v disku, Nagličeva na 800 m in Jazbinskova v kopju. Velenjčani: dve zmagi za Popetruja na 1500 in 800 m ter Jugova na 100 m ovire. Ob vseh teh pa je treba pohvaliti še vrsto drugih mladih atletov, ki so se bolj kot z osvojenimi mesti izkazali z doseženimi rezultati, ki obljublajo lepše atletske čase.

TV

ZOGA JE OKROGLA

Republiška liga: odigrali so drugo kolo. Kladivar je v Mariboru izgubil z Železničarjem 3:0, prav tako pa tudi Šmartno v Trbovljah proti Rudarju. Edino zmago so zabeležili nogometaši velenjskega Rudarja doma nad Koprom 4:0, strelca Celič in Naveršnik vsak po dvakrat. Rudar je na drugem mestu, Kladivar na desetem in Šmartno na trinajstem. Pari 3. kola: Šmartno Mura in lokalni derbi v Celju na Skalni kleti med Kladivarjem in velenjskim Rudarjem.

Vzhodna liga: tudi tu so odigrali 2. kolo. Dravinja je izgubila z Nafto 3:1, Steklar in Elkrój pa sta igrala neodločeno 1:1 oz. 0:0 z Ojstrico in Bočem. 3. kolo: STEKLAR Proleterec, Dravinja-Ojstrica in Brežice-Elkrój.

Jože Mesarec vse bližje zlati čeladu

Na avtopoligonu na Ljubecni pri Celju je bila druga dirka za državno prvenstvo v kartingu ter mednarodna dirka udeležbo tekmovalcev treh držav. Nastopilo je 67 tekmovalcev iz petnajstih društev. Največ uspeha je imel Jože Mesarec, član AMD Slander, ki je znova slavil v razredu do 99 cm. To je njegova že druga zmaga na letošnjih dirkah za državno prvenstvo. Če bo dobil tudi naslednje dirke, bo osvojil dragoceno lovriko zlato čelado. Na drugo mesto se je uvrstil njegov klubski tovariš Rado Romih. Med ekiparji je AMD Slander osvojil peto mesto.

Na posnetku zmagovalca Jože Mesarec in njegov mehanik Sašo Ivanovič, oba zadovoljna po novem velikem uspehu.

TV - Foto: F. GABER

V soboto državno prvenstvo v T. Velenju

V Titovem Velenju bo v soboto državno prvenstvo v kotalkanju in na njem bodo nastopili tudi odlični predstavniki Cinkarne iz Celja ter Titovega Velenja.

Tekmovalstvo se bo pričelo ob 8. uri z obveznim programom in ob 16. uri, ko bo po otvoritvi še prosti program.

Iz Celja bodo na prvenstvu sodelovali Lea Vodusek, republiška mladinska prvakinja ter pionirke v starostni skupini A - Jerneja Perc, Klavdija Perlič in Petra Prodan ter pionir Jernej Lakner.

Na posnetku pa so celjske tekmovalke in tekmovalci, ki so sodelovali na republiškem prvenstvu v Celju. Stojijo z leve: Jerneja Perc, Lea Vodusek, Jernej Lakner in Petra Prodan, spodaj pa Mojca Brezigar, Alja Beccari, Špela Perc in Miha Strehar.

J. Kuzma Foto: T. Tavčar

NOČNE CVETKE

● Marija R. s Ceste na grad ni najbolj večja finančnih poslov, kot kaže pa je tudi preveč zaupljiva. Tako je prišel k njej neznan moški in se zanimal za nakup deviz. Marija mu je izročila 15.000 avstrijskih šilingov, protivrednost v dinarjih pa naj bi dobila šele naslednji dan. »Kupca« seveda naslednji dan ni bilo več, kljub temu pa ima Marija še upanje, da bo dobila nazaj svoje devize, saj so miličniki že na sledi prevarantu.

● Radoslav Z. je zaposlen v Elektru, zato tudi ve, kje imajo spravljene ključe avtomobilov. Prejšnji teden se mu je zahotelo vožnje s službenim avtomobilom, pa je vlomil v pisarno, ukradel ključe in se odpeljal. Daleč ni prišel, saj so ga še isto noč prijeli miličniki in napisali kazensko ovadbo zanj. Zastojnarska vožnja ga bo nazadnje kar precej stala...

● Dragica S. z Marijanske 64 je nosilec stanovanjske pravice v tej hiši, občasno pa daje kakšno sobo tudi v najem, da si popravi svoj proračun. V eni izmed sob je bila dosedaj podnajemnica Zlatka H., toda očitno je Dragica našla boljšega podnajemnika, zato je Zlatko po enem letu postavila pred vrata. Podnajemnica pa se ni dala kar tako ugnati - na pomoč je poklicala svojega fanta, Jakupija Š. Toda, ko sta se oba pojavila pred Dragico, je ta pograbila sekuro in šele miličniki so ji iztrgali nevarno orožje iz rok. Toda Dragica je imela pri roki že valjar in z njim hotela nad vztrajno podnajemnico. Da bi jo umirili, so jo miličniki za en dan pripravili, dan pripora pa ji je »podaril« še sodnik za prekrške.

● V nedeljo zvečer je bil na delu kurji tat. Naslednje jutro je v kurniku Marije S. zmanjkalo 7, v kurniku Jožeta K. pa tri nesnice. Neznani tat se bo nekaj dni mastil s kurjo pečenko - če ne bo prej prišel v roke možem postave...

Cvetke odmevajo

Pretep v stanovanju

V 31. številki našega časopisa (4. avgusta letos) smo objavili v »nočnih cvetkah« tudi vest o boksarskem dvoboju v Prisojni ulici med Franjom K. in Dragom B.

Podatki, ki jih je v ovadbi pred dnevi poslala celjska UNZ temeljnemu javnemu tožilcu v Celju, pa ves pretep osvetljujejo z nekoliko drugačno lučjo.

Kot izhaja iz ovadbe, je 47-letni Drago Bernard iz Rogaske Slatine vdrl v stanovanje na Prisojni ulici 6, kjer stanuje 52-letni Franjo Krivec. Srečala sta se v veži in Bernard naj bi takoj skočil v Krivca. Ta je zahteval, da se vsiljivec takoj odstrani iz stanovanja, nato pa sta se še nekaj časa prepirala. Bernard se je tako razjezil, da se je lotil Franja Krivca s pestmi in ga butal v steno.

Posredovali sta Franjeva bivša oziroma Bernardova sedanja žena Zvonka in hči Dijana, ter ju nekako ločili. Franjo Krivec je bil huje telesno poškodovan (zlom zgornje čeljusti), Drago Bernard pa je utemeljeno osumljen kaznivega dejanja hude telesne poškodbe.

Druga plat nočnega gnojenja

V nočni cvetki iz 30. številke Novega Tednika smo se rahlo pošalili iz nočnega gnojenja travnika. Domačija Okornovih je tako prišla na slab glas, zato so nas prosili, naj zadevo osvetlimo še z njihove plati.

Edini sin dela dopoldne v Etohu. Ko pride popoldne domov, mora pomagati mami pri nujnih kmečkih opravilih. Oče je bolan, zato njegove roke hiši niso v pomoč. Tako Branko, kot ga kličejo, opravi vsa dela s traktorjem sam. Res je tistega dne gnojil travnik okoli 21. ure, pa ne zato, da bi ljudem ne smrdelo, temveč zato, ker prej ni bilo časa. Jamo je moral izprazniti, saj je bila polna, pa še vreme je bilo ugodno, saj je ponoči deževalo. No, gnoj je šel na travnik, ker imajo okolice živine. Vsekakor bolje kot da bi končal v obcestnem jarku ali potoku. Dišalo sicer res ni, vendar gnoj kmetu ne smrdi. Brez gnoja ni kruha, umeten gnoj pa je navkljub vsemu slabši od naravnega.

Kar je bilo, je bilo. Zato upamo, da smo s tem vsaj v časopisu zaključili. Veliko bolj pametno bi bilo, če bi take stvari urejevali sosedji med sabo.

GB

Mala Vesna že okreva

Približno deset dni potem, ko je 5-letna Vesna Cverlin omahnila iz sedmega nadstropja stanovanjske stolpnice v Nušičevi ulici v Celju in so jo huje ranjeno prepeljali v celjsko bolnišnico, se je deklino zdravstveno stanje že precej izboljšalo.

»Deklica je bila res hudo ranjena,« je povedal doktor Janez Vilč z oddelka za intenzivno terapijo, kjer so štiri dni po operaciji bdeli nad Vesninim zdravjem. »Vesna si je sorazmerno hitro opomogla, k sreči pa pri padcu ni dobila poškodb glave.«

Prejšnji petek, takoj ko je začela sama jesti, so Vesno prestavili na otroški oddelk med vrstnike, kjer deklina že veselo čeblja in se igra s prijatelji, vendar pa zaradi zloma noge še nekaj časa ne bo mogla iz postelje.

PROMETNE NESREČE

Kolesar pod traktor

V Lembergu se je smrtno ponesrečil 21-letni voznik kolesa s pomožnim motorjem Jože Zvonar iz Grlič pri Podplatu. Kolesar se je zaletel v traktor, ki ga je iz nasprotnne smeri, brez predpisanih belih luči pripeljal 28-letni Anton Fidler iz Polžanske vasi. Kolesar je padel pod zadnje kolo traktorja in umrl, voznik Fidler pa je po nesreči pobegnil domov, kjer so ga našli miličniki.

Trije ranjeni

Po Kersnikovi ulici je proti središču mesta peljala z osebnim avtomobilom Irena Zupanec iz Nušičeve 14 v Celju. V križišču s prednostno Dečkovo cesto je izsilje-

vala prednost pred motoristom Ervinom Rozmanom iz Trbovelj. Pri trčenju se je avtomobil prevrnil na streho, v nesreči pa so se huje ranili motorist, voznica in sopotnik v njenem avtomobilu Mehmed Bradič iz Celja.

Voznik tovornjaka ni počakal na kraju nesreče

V prometni nesreči, ki se je pripetila v križišču Opekarske in Dečkove ulice v Celju, se je huje ranil Friderek Gobec iz Celja. S tovornjakom je po Opekarski pripeljal Valentin Cerovšek iz Sentjurja. V križišču z Dečkovo cesto je zavijal v desno in z desnim sprednjim blatnikom zadel kolesarja Fridrika Gobca, ki je vozil v isto smer. V nesreči se je kolesar huje ranil, voznik tovornjaka pa je odpeljal naprej in so ga miličniki našli na njegovem domu.

DO EMONA HOTELI TOZD hotel Evropa Celje

Titov trg 4

 Komisija za delovna razmerja TOZD
objavlja
prosta dela in naloge

VODENJE RAČUNOVODSTVA

za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da ima visoko ali višješolsko izobrazbo ekonomske smeri
2. da ima vsaj 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju samostojnih računovodskih del
3. da ima organizacijske sposobnosti, potrebne za vodenje računovodstva.

Poskusno delo 3 mesece.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjenih pogojih pošljite v 15 dneh od dneva objave na naslov DO Emona hoteli, TOZD hotel Evropa celje, Titov trg 4.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po sklepu o izbiri.

»DEKORATIVNA«, tovarna dekorativnih tkanin

Ljubljana, Celovška 280, n. sol. o.

TOZD »PREDILNICA« Laško

Podšmihel 1, n. sol. o.

razpisuje

po določilih statuta in sklepa delavskega sveta TOZD dela in naloge

INDIVIDUALNO POSLOVODNEGA ORGANA TOZD

Kandidati morajo poleg z zakonom predpisanih splošnih pogojev izpolnjevati tudi naslednje posebne pogoje:

- da ima visoko ali višjo izobrazbo tekstilne, ekonomske ali pravne smeri in 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj na takih ali podobnih delih in nalogah,
- da ima poslovne in organizacijske sposobnosti,
- da je družbenopolitično in moralnoetično neoporečen.

Mandat individualno poslovodnega organa TOZD traja štiri leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema razpisna komisija 15 dni po objavi razpisa na naslov: »Dekorativna« TOZD »Predilnica« Laško, Podšmihel 1, z oznako »za razpisno komisijo«.

Kandidate bomo o izidu razpisa obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

Na podlagi sklepa delavskega sveta

DO Hmezad export import

se proda na javni dražbi naslednje osnovno sredstvo:

Točilna miza, inv. št. 23531 z izklicno ceno 10.000 din

Javna dražba bo dne 8. 9. 1983 ob 8.00 uri na dvorišču DO Hmezad export import, Vrečarjeva 14, Žalec.

Interesenti so za odkup gornjega osnovnega sredstva dolžni pred pričetkom javne dražbe vplačati varščino v višini 10% izklicne cene. Prometni davek v izklicno ceno ni vštet.

Danes dobro in nikoli več?

Vodič skozi vinsko kulturo
Almanah najboljših vin
Oddelek za sladokusce

Posebna izdaja ljubiteljske revije **DOBRO** je še v prodaji.

DOBRO

bodeči NOVI TEDNIK

MNOŽIČNOST

Na moskovskem kmetijskem sejmu je bilo kar 700 Jugoslovanov, ki so tam poskušali prodati čim več naše hrane.

So je prodali vsaj toliko, kolikor so je v času sejma oni tam zaužili?!

Poznam tovariša, ki ima hišo, avto, vikend. Pa si je vse prislužil na pošten način. Poznam pa tudi drugega, ki se ga skoraj vsak dan pošteno nacedi!

SUHI IN...

Na Ljubečni so pred dnevi še pripravili zanimivo nogometno tekmo med suhimi in debelimi.

Kako bo v bodoče s takimi tekmami, se še ne ve! Nekateri trdijo, da bodo v bodoče igrali suhi in bolj suhi!

1.

2.

PREPOGOSTO ŠE SE ČUJE, DA NAJBOLJŠE TISTI POJE, KI V OBLAKE KOGA KUJE - NE ODLOČA SE PO SVOJE!

ZAMUDA

»Čutim, da prihajam v formo!«, je po tekmovanju v Pragi dejal Rok Kopitar. Škoda, da je začel prihajati v formo nekaj dni po letošnjem najpomembnejšem nastopu - svetovnem prvenstvu v Helsinkih. Zamuda je pač naša znamenitost!

DOBRO IN SLABO

Celjski nogometaši Kladivarja igrajo letos v kakovostnejši nogometni ligi kot lani.

Igrajo tudi na dobrem obnovljenem igrišču na Skalni kleti.

Le rezultate dosegajo bolj slabe!

Čudno: v marsikateri delovni organizaciji jim teče voda v grlo.

Delavci pa so vendarle že kmalu po prejemu plače suhi!

ŠOLARJI SO DANES SPET SEDLI ZA ŠOLSKE KLOPI IN ZAČELI POSLUŠATI BESEDE PAMETNEJŠIH. MED ODRASLIMI NI VEDNO TAKO!

Režijci pomagajo proizvodnim delavcem

Znana so prizadevanja v Gorenji, da bi dosegli kar največjo proizvodnjo in da bi delavci imeli dovolj počitja. Tako je dala tovarniška konferenca sindikata TGO Gorenje pobudo, da bi v proizvodnji pomagali delavci iz režije. V soboto, 20. avgusta, je 170 delavcev iz DSSS pomagalo ob tekočih traktorih ubrati traktorje. V torek, 22. avgusta, so delavci pomagali za delo v sobotah in za podaljšano delo. V tozdu Hladilna tehnika so sklenili, da bodo delavci iz režije opravili 40 delovnih ur v proizvodnji. V tozdu Kompressorji v Črnomlju delavci redno pomagajo v proizvodnji. Prav v teh dneh so izdelali prvih

MAR RES POMAGAJO LE PROIZVODNIM DELAVCEM? MORDA ŠE BOLJ POMAGAJO SEBI!

PREOZKO

Ob letošnjem sejmu obrti v Celju se bodo v raznih športnih panogah spet pomerili obrtniki in delavci, ki so zaposleni pri njih.

Športnih panog je sicer precej, izbor pa je še vedno preozek.

Manjka na primer panoga, kako najhitreje priti do stranke. Ali pa - kako hitro in dobro nekaj popraviti, pa malo zaračunati!

PRED VRATI

Slišali smo, da so davčni popisovalci ponekod že ostali pred vrati. Ljudje jih niso pustili v hiše.

To je vendar čudno!

Saj so z davčne uprave pojasnili, da bi na osnovi novega popisa lahko nekaterim davke celo znižali.

TEŽAVE

Celo s semaforji imamo težave, zdaj ko je omejen uvoz. Pravijo, da se bo treba nasloniti na domače dele.

Tiste na dveh nogah in modri uniformi!

Zgornjesavinjski lovci obljublajo, da bodo imeli občani kmalu mir pred medvedom.

Zagotovo! Če ne prej, pozimi!

OZIMNICA

Trgovci na Celjskem so se dobro založili z ozimnico.

Kupci bi se tudi radi!

Gimnaziji za 175. rojstni dan

Za ustanovitev celjske gimnazije se je zavzel lavantinski škof, grof Maksimilijan Firmian. Na pomoč mu je priskočil celjski sodnik dr. Nikolaj Lipič, ki je z meščani nabral ustanovitveni fond. Leta 1808 je bilo zbranih 30.000 goldinarjev. Cesar Franc I. je dovolil otvoritev. Novembra 1808 so ustanovili I. razred v hiši nekoga meščana. Naslednji razredi so sledili leto za letom. Medtem so sezidali lastno šolsko poslopje med opatijsko cerkvijo in Savinjsko ulico. V jeseni leta 1819 je sledil še VI. razred. Glavni predmet je bila latinščina, ki ji je bilo odmerjenih 12 ur tedensko. Grščini sta bili posvečeni dve tedenski uri, drugi predmeti pa so bili: zgodovina, zemljepis, matematika in verouk. Nekateri učitelji so se spomnili tudi na slovenščino.

Gimnazijski učitelji so bili duhovniki ali juristi. Ravnatelj je bil najdlje bivši menih Hartnid Dorfmann. Nadzorstvo sta imela okrogli glavar za državo in opat za cerkev.

Leta 1848 je imela gimnazija 170 učencev, po revoluciji 1848/49 pa je postala osemletna. Dobila je še en trakt, zgrajen vzporedno s cerkvijo. Nemščina je postala učni jezik, slovenščina pa učni predmet za Slovence. Sprva sta jo poučevala Valentin Konšek in Jožef Drobnič. Slovenski dijaki so celo ustanovili posebno društvo, imenovano »Slavija«.

Daljšo dobo so vodili zavod: Jožef Premru, Franc Svoboda in Peter Končnik. Med slovenskimi profesorji je bilo več za slovensko kulturo in znanost pomembnih mož. Med njimi znameniti Čeh, dr. Gustav Adolf Lindner, slovenskih profesorjev pa je bilo malo. Proti koncu avstrijske dobe sta bila dva: Matija Suhač in katehet Jožef Kardinal.

V devetdesetih letih so imeli Slovenci v državnem in deželnem zboru zelo težko borbo. Z njo so si pridobili nižjo, v bistvu utrakvistično gimnazijo, ki je dobila dom na sosednjem Muzejskem trgu. Profesorji so bili Slovenci. Ob koncu prve svetovne vojne je imela nem-

ška višja 218 dijakov, nižja slovenska pa 163. Prav tedaj so zgradili na Otoku novo gimnazijsko poslopje, vendar so v njem nastanili vojsko. Ko se je vojna končala, se je vanj preselila enotna gimnazija. To sta izvedla ravnatelj Lilek in prof. Fran Mravljak. Z odlokom Višjega šolskega sveta z dne 21. avgusta 1919 je postala gimnazija realna. Število dijakov je naraslo preko 1400. Leta 1940/41 je začela II. državna gimnazija klasičnega tipa, ki jo je vodil prof. Fran Bračko.

Izza leta 1886 je delovala Dijaška kuhinja, ki je ubožnim slovenskim dijakom preskrbovala brezplačno kosilo. Še izdatnejše jih je podpirala po prvi vojni, ko jo je vodil upokojeni prof. Kožuh. Med velikimi dobrotniki najdemo tudi župnika Matijo Freceta. Obstajalo je tudi podporno društvo. Poseben fond v prid ubogih učencev je ustanovil trgovec Anton Kolenc.

Okupator je celjsko gimnazijo uničil in jo nadomestil z glavno šolo. Nastanjena je bila v privatni hiši, gimnazijsko poslopje pa je zavzela vojska. Slovenski dijaki so mogli med seboj govoriti slovenski jezik le skrivoma. Močnejši so se pridružili borcem.

Po osvoboditvi je sledila obnova dela v gimnaziji. Kot ravnatelj so jo vodili: Ivan Bračko, dr. Pavle Blaznik, Tine Orel, Zdenka Baš (začasno), Ivan Grobelnik in Jože Zupančič.

Ob šolski reformi leta 1958 so gimnaziji prepustili samo višje štiri razrede, nižje pa so priključili obvezni osnovni šoli. Ob prehodu na usmerjeno izobraževanje leta 1981 se gimnazija postopoma ukinja. Letošnje šolsko leto sta bila gimnazijska le še tretji in četrti letnik. Zavod pa vendar upravičeno praznuje svojo častitljivo 175-letnico v zavesti, da je v preteklosti opravil pomembno vlogo v življenju naroda in družbe.

(Iz zapisa prof. Janka Orožna v Letnem poročilu Srednje družboslovne šole za šol. l. 1982/83).

M. Z.

**INDUSTRIJA
GRADBENEGA
MATERIALA**
GRADNJA 30-let

PO TUNIZIJI

2

Piše: Janez Vedenik

Kartagina potrebuje denar

Obisk Tunizije ne mine brez obiska Kartagine. Kartagina leži v neposredni bližini glavnega mesta Tunisa. Kartagina so ustanovili Feničani leta 814 pred našim štetjem in sčasoma je Kartagina pridobivala na svoji moči. Še zlasti so Kartażani sloveli kot trgovci. Stoletja dolgo so bili prvi tekmeči z Grki in kasneje z Rimljani.

Kartagina je imela v oblasti tudi Sicilijo, ki je bila prava žitarica. V Sredozemlju so hoteli imeti Rimljani prvo besedo in oblast. Močna država Kartagina jim je bila napoti in tako je prišlo do spopada, ki je trajal dobrih sto let. Najbolj znani vojskovodja Kartażanov je bil Hanibal, ki je Rimljane večkrat premagal, znan pa je tudi njegov pohod s sloni čez Pireneje in Alpe na polotok. Končno so Rimljani Kartagina le premagali in ozemlje, kjer je stala, preorali.

Cudovit je sprehod po Kartagini, oziroma med njenimi spomeniki, ki so jih izkopal. Se veliko več kot je izkopanega, je ostalo pod zemljo. Na področju Kartagine stoji sedaj najrazkošnejše vile premožnih Tunizijcev. Če bi hoteli odkopavati naprej, bi morali vse te hiše porušiti, problem pa je tudi v tem, da za takšna dela, oziroma za izkopavanje, ni dovolj denarja. Po svojih najboljših močeh pomaga pri delih, oziroma vzdrževanju, Unesco. Ob vходу v »muzej« na prostem lahko vidimo majhne grobove. Vanje so pokopavali Kartażani svoje žrtve-prvorrojene otroke, ki so jih darovali bogovom, ti pa naj bi jih ščitili. Zanimivo je videti tudi ostanke znamenitih Antonijeveh term.

Tik nad vsemi temi ostanki je rezidenca tunizijskega voditelja Habiba

Burgibe, ki se zdi, kot da kraljuje celotni okolici ter se vzdiguje nad vso preteklost. Resnici na ljubo je treba povedati, da je Habib Burgiba ne le voditelj te severnoafriške države, pač pa tudi narodni junak. Pod njegovim vodstvom so se Tunizijci osvobodili Francozov in 25. julija 1957. leta so Tunizijo proglasili za neodvisno republiko. Mnoge reforme, ki so jih izvedli, so Tunizijo po nekaterih navadah še bolj približale Evropi.

Če bi hoteli videti vse znamenitosti

Ostanki Antonijeveh term v Kartagini

MODNI NASVETI

Preuredimo stare obleke (1)

Jesen in zima sta pred vrati in nam prinašata nove modne zanimivosti in domisljice. Poletje, ki je bilo polno geometrijskih sestavljanek, se je razbohotilo tudi v jesen in zimo. Oblačila, plašči in jopiči, so sešiti iz dveh različnih dopolnjujočih se blag.

Priljubljeni Duška Šorn

Npr.: rokavi in ovrtnik iz progatega žameta, preostalo iz povoščenega platna... (takšnih kombinacij je lahko nešteto, odvisno pač od lastne kreativnosti). Kombinacije dveh blag najdemo tudi na oblekah, bluzah in krilih in celo na hlačah. Ta modna novost nam omogoča, da preuredimo stare obleke z malo domišljije v nove in modne.

Obleka, ki jo predstavljamo danes, je sestavljena iz dveh materialov, ravno krojena in z velikim puli ovrtnikom. Zapenja se na ramenu z velikimi gumbi. V pasu je stisnjena s širokim pasom, ki je iz enakega materiala kot so rokavi. Obleka ima tudi velike našite žepe, ki so letos modni in predvsem zanimivi.

RECEPT TEDNA

Italijanska sirova juha

Potrebujemo: 4 koščke toasta, eno jajce, en liter mesne juhe, 50 g naribanega parmezana.

Kose toasta po obeh straneh zlatorjavo opečemo. Pripravimo si štiri ognjevarne skodelice in v vsako damo eno rezino toasta. Na kruh previdno ubijemo eno jajce in pri tem se rumenjak ne sme razlesti. Čez to polijemo vrelo mesno juho in vse skupaj potresemo z naribanim sirom. Polne skodelice postavimo v ogreto pečico (220 °C) in segrevamo približno deset minut, da se sir popolnoma raztali, a jajce zakrme. Nato hitro postrežemo, a pri tem moramo paziti da se ne opečemo, ker je juha zelo, zelo vroča.

HORTIKULTURNI KOTIČEK

Vedno lepe žive meje

Pogosto si pod pojmom živa meja predstavljamo vrsto grmičevja, ki ga največkrat uporabljamo v te namene. To so razne vrste kaline (Ligustrum). Zato običajno sploh ne razmišljamo, kakšno živo mejo bomo posadili na vrtu ali celo na javni zeleni površini. Mislimo pač, da je to lahko samo kalina in nič drugega. Nekoliko bolj razgledani vrtnik pa ve, da je rastlinskih vrst (grmovnic in drevesnih vrst), primernih za oblikovanje žive meje, zelo veliko.

Čemu sploh živa meja?

Živo mejo sadimo za obrobjanje vrta zaradi oblikovanja, zaradi preprečevanja dostopa kokošim in psom, nadalje zaradi razdelitve vrta na dva ali več funkcionalno ali oblikovno različnih delov, zaradi zakrivanja pred nezaželenimi pogledi, zaradi ustvarjanja posebno intimnih prostorčkov v vrtu itd. Izbor rastlin bo odvisen od tega, koliko prostora bomo namenili živi meji.

Estetski učinek

Živa meja v vrtu ne more učinkovati samostojno, ampak je sestavni del vrtno kompozicije. Zato je zelo pomemben odtonek njene zelene barve in možnost uporabe rastlin drugih barv. Tudi čas cvetenja, če se odločimo za cvetočo vrsto ter plodovi, so zelo pomembni glede na druge rastline. (O živi meji tudi v prihodnji številki.)

Delo v društvu

Ob koncu avgusta so se na redni seji sestali člani izvršilnega odbora Hortikulturenega društva. Dopusti se končujejo in na pragu je čas novega aktivnega delovanja. Na seji je beseda predvsem tekla o tem, kako rešiti kadrovska vprašanja, saj bo jeseni društveni občni zbor. Težimo, da bi v svoje vrste dobili več novih in zlasti mladih članov. Čaka nas tudi zaključek tekmovanja med osnovnimi šolami za ureditev okolja. Prav tako bomo pripravili spored predavanj za zimski čas in še kaj.

HORTIKULTURNO DRUŠTVO CELJE

ZDRAVILNE RASTLINE

Evkalipt

Danes bi si ogledali rastlino, ki ne raste pri nas, temveč je njena domovina v Avstraliji in na sosednjih otokih. To je evkalipt, imenovan tudi modri gumijevce, ker pokriva njegove liste sivo moder voščen oprh. To so na svetu največja in najvišja drevesa, saj dosežejo višino do 165 m in obseg do 40 m. Drevo so prinesli tudi v Evropo, kjer uspeva samo v južnih, sredozemskih krajih. Tu doseže le malo svoje višine in zraste le do 35 m visoko. Drevo raste zelo hitro in ga na veliko sadijo tam, kjer morajo izsušiti tla. Dobro uspeva tudi na suhi in slabi zemlji in ga tako uporabljajo za pogozdovanje.

Ima značilne, navpično postavljene, modrikasto zelene sulicaste liste in nenavadne cvetove. Drevo ima tudi zelo značilen duh. Kot zdravilna droga tukaj pridejo v poštev le listi (folia Eucalypti). So zelo prijetnega in zelo aromatičnega vonja in imajo pekoč okus. Vsebujejo precej eteričnega olja, čreslovine, grenčine, smole, sluzi, rudninske soli itd. Včasih so uporabljali evkaliptusove liste kot antiseptik, antipiretik in adstringens in ga uporabljajo še danes kot zdravilo zoper mrzlico, ki spremlja malarijo, kot antiseptik pri obolenju črevesja (kolera). Prisotno eterično olje pa dobrodejno vpliva na vneta dihalna pota, olajša napad astme, in pospešuje izločanje seča. Vdihavanje eteričnega olja, ki se dobi tudi pri nas v lekarni, pomirjujoče vpliva na živčevje, blaži migreno, zdravi vnete dlesni in ustne bolezni.

Aktivna snov v eteričnem olju je cineol, vsebuje pa še pinen, kamfen, seskviterpene itd. Vse te snovi delujejo kot antiseptik in če uživamo evkaliptusovo olje v malih količinah, razkužuje prebavni trakt, pospešuje prekrvavitev notranjih organov, povečuje izločanje seča in deluje dobrodejno na dihalne organe. Delovanje evkaliptusovega olja lahko primerjamo z delovanjem rožmarinovega olja. Čeprav se razlikujeta po svoji sestavi, je njun glavni učinek antiseptično delovanje. Tudi v rastlinskem svetu so eterična olja za to, da varujejo rastlino pred žuželkami in bakterijami. Zato lahko izkoriščamo antiseptični učinek evkaliptusovega olja pri prehladih, vnetjih ustne votline oziroma povsod, kjer je okužba.

Evkaliptusovo olje lahko vdihavamo pri prehladnih obolenjih, tako da si pripravimo velik lonec vrele vode in vanj vlijemo nekaj kapljic eteričnega olja ter se pokrijemo čez glavo in vdihujemo sopro. Pri tem se ne smemo prehladiti. Lahko si pripravimo tudi cvet, in sicer damo 20 g evkaliptusovega olja v pol litra 70% alkohola in dobro stresemo. To dišavno olje vtiramo pri telesni utrujenosti, pri glavobolu, živčni utrujenosti itd. Če damo nekaj kapljic na kocko sladkorja, le to sesljamo pri vnetem grlu, slabi prebavi in pri prehladnih obolenjih. Eterično olje pospešuje prekrvavitev pljučnih mehurčkov, prisotno je več vode in gost sluz se redči ter se lažje odkašljamo. Evkaliptovo olje lahko uživamo, če nas črviči in imamo prebavne težave.

BORIS JAGODIČ

Kmetijski inštitut Slovenije priporoča:

Siliranje koruze

V posameznih območjih Slovenije, posebno na plitvejših tleh, sta suša in listna progavost močno prizadela koruzne posevke. Del listov se je posušil, storži pa so slabo razviti, ponekod kaže, da bo storž tudi polovico manjši ali pa se sploh ni razvil. To bo vplivalo na zmanjšanje pridelka zrnja ali silažne koruze, neugodno bo pa vplivalo tudi na kakovost silaže in sicer na več načinov. Kljub temu, da so posamezni listi suhi, sušina koruzne rastline zaradi zmanjševanja deleža storža počasi narašča. Pri siliranju prevlažne koruze, dobimo silažo z visoko vsebnostjo očetne kisline (silaža ima ostro kisel vonj), ki jo živali nerade in pramalo pojede. Ugodno sušimo, blizu 30% pa bi pri koruzi z nizkim deležem storža dosegli le, če bi bil ostali del koruzne rastline že precej suh, kar pa neugodno vpliva na hranilno vrednost, obstojnost in okusnost silaže. Poškodovane posevke ne kaže silirati niti premalo, niti preveč dozorele. Tudi močnejše poškodovane posevke naj ne bi silirali dokler zrnje ne doseže začetka voščene zrelosti, tako da bi silaža vsebovala vsaj nad 20% sušine. Manj poškodovane rastline s še dobro razvitimi storži, bi kazalo silirati v normalni silažni zrelosti ob prehodu iz voščene v polno zrelost. Pri taki silaži pa je računati s povečano dovzetnostjo za gretje, odnosno naknadno fermentacijo. Silira-

nje, posebno tlačenje in pokritje mora biti zato pri taki koruzi zelo skrbno izvedeno. Zaradi pomanjkanja pridelka zrnja bo kazalo na prizadetih območjih silirati tudi močnejše poškodovane posevke, ki so bili namenjeni za pridelovanje zrnja. Koruzo uspešno siliramo tudi v zasilnih silosih, če je silos tako narejen, da je možno tlačenje s traktorjem.

Letos še v večji meri kot običajno pokladajo goveji živini celo koruzno rastlino namesto druge zelene krme. Zaradi visoke škrobne vrednosti in olajšanja dela pri spravlilu silažne koruze je to zelo ugodno, vendar moramo upoštevati, da sama koruza tako za molznice kot za pitovno mlado živino vsebuje premalo beljakovin in rudnin. Obrok dopolnimo najboljše z mlado travo, deteljo ali tudi travno silažo odnosno zgodaj košenim senom. Delež koruze naj ne bi presegal polovice obroka. Dodatno pokladamo tudi rudninski dodatek, ki vsebuje poleg soli tudi kalcij in fosfor.

Zaradi slabše koruzne silaže in velike porabe konzervirane krme v letnem obdobju, bo na posameznih območjih premalo kvalitetne krme za zimsko obdobje. Pospeševalna služba pri kmetijskih organizacijah na prizadetih območjih naj že sedaj prouči nastalo situacijo, da bi lahko pravočasno podvzela ustrezne ukrepe.

Gorenje Glin Lesna industrija Nazarje DSSS - DELAVSKI SVET

V skladu z določili samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev in statuta DSSS

razpisuje dela in naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

VODJA KOMERCIJALNEGA SEKTORJA

Kandidat mora poleg splošnih zakonskih pogojev izpolnjevati še naslednje:
- da ima visoko oziroma višjo izobrazbo ekonomske, komercialne ali tehnične smeri in 4 leta delovnih izkušenj na ustreznih delih in nalogah
- da pasivno obvlada vsaj en tuj jezik
- da je moralno in politično neoporečen
- da njegovo doseganje delo zagotavlja da bodo doseženi postavljeni cilji DO kot celote

Mandat traja 4 leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi razpisa splošno-kadrovskemu sektorju DO Gorenje GLIN Nazarje v zaprti ovojnici z oznako »za razpisno komisijo DSSS«.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v roku 30 dni od poteka razpisnega roka.

»ZDRUŽENE OSNOVNE ŠOLE CELJE, o. sol. o. TOZD OŠ XIV. DIVIZIJE DOBRNA Komisija za medsebojna delovna razmerja

objavlja dela in naloge

hišnika

za nedoločen čas.

Pogoji: izpit za kurjača vozniški izpit B kat. (prevozi učencev).

OD po pravilniku TOZD.

Stanovanje: garsonjera.

Rok prijave: 8 dni.

Poskusno delo: 2 meseca.

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje
Ekspozitura Šmarje pri Jelšah

obvestilo

delovni čas

ponedeljek od 7³⁰-16^h
torek, sreda, četrtek, petek od 7³⁰ do 12^h
sobota od 7³⁰ do 11^h

obveščamo delovne ljudi in občane, da bo naša banka od 1. IX. 1983 dalje poslovala za stranke tudi ob sobotah in sicer od 7³⁰ do 11^h

Dnevi Aera so pregled opravljenega dela

Letos potekajo v znamenju prenovitve proizvodnje papirja in celuloze v tozdu Medvode

Dnevi Aera '83

5. 9.

ob 14. uri

otvoritev razstave v Muzeju revolucije v Celju (razstava bo odprta od 5. 9. do 9. 9., vsak dan od 9. do 12. in od 15. do 18. ure)

6. 9.

ob 16. uri

košarkaški turnir v Medvodah - sodelujejo ekipe: Donit Medvode, Color Medvode, Aero Medvode in Aero Celje

od 8. do 10. ure in

od 16. do 18. ure

odprta vrata Aera - ogled proizvodnih obratov na Ipavčevi in Čopovi ulici v Celju, Šempetru, Medvodah in Loki pri Žusmu

7. 9.

od 8. do 10. ure in

od 16. do 18. ure

odprta vrata Aera - ogled proizvodnih obratov na Ipavčevi in Čopovi ulici v Celju, Šempetru, Medvodah in Loki pri Žusmu

8. 9.

ob 14. uri

slavnostne seje delavskih svetov TOZD in DSSS in podelitev jubilejnih nagrad dan upokojenecv

ob 16. uri

turnir v malem nogometu na igrišču Tehniške šole v Celju - sodelujejo ekipe: Zveza afriških študentov, Aero - Medvode, Aero Šempeter in Aero Celje

9. 9.

ob 13. uri

slavnostna seja delavskega sveta DO v TOZD Tovarna celuloze in papirja Medvode

10. 9.

ob 9. uri

srečanje delavcev Aera na Gričku

Čeprav so bili dnevi Aera že po štiriletni, torej dokaj kratki tradiciji, ponavadi namenjeni odpiranju novih objektov v delovni organizaciji Aero, letošnji ne bodo takšni. Kljub vsemu pa bodo tudi potekali v znamenju nove naložbe za prenovitev proizvodnje papirja in celuloze v Medvodah.

Brez naložb ni razvoja! Tega se zavedajo tudi v Aeru in to kljub težjim gospodarskim razmeram. Hkrati pa se zavedajo, da brez papirja, te osnovne surovine, ni napred-

pirjem in tiskom, med »belo« in »črno« umetnostjo izdelave.

Ponovna oživetev proizvodnje papirja v Medvodah je že stekla pod skupno Aerovo streho. Naložbo pa je bilo mogoče uresničiti na osnovi samoupravnega dogovora vseh delavcev Aera.

In, če so v vsem Aeru danes ponosni na častljiv jubilej, 220-letnico papirništva v Medvodah, je prav, da se spomnimo začetkov te proizvod-

aero

ka v grafični in kemični industriji Aerove družine temeljnih organizacij združenega dela. V Aeru so namreč še posebno ponosni, da so znali oblikovati celotno reprodukcijsko verigo znotraj delovne organizacije: od celuloze in

papirja, preko kemije do končnih grafičnih izdelkov. TOZD Tovarna celuloze in papirja v Medvodah praznuje letos častljivo obletnico, 220 let proizvodnje! Rekonstrukcija celuloze naj bi bila končana do konca leta. Na ta način si bo Aero kot celota zagotovil najosnovnejšo surovino. Dosedanja tradicija izdelovanja dobrega papirja se je ohranila in to so si v Aeru že večkrat dokazali, ne nazadnje tudi na svetovnih tržiščih. Papir je že od 1976. leta, po obnovitvi proizvodnje, v prvem kakovostnem razredu, čeprav so kdaj pa kdaj že nastopile tudi kakovostne motnje v proizvodnji.

Papirničarji pač pravijo, da se iz slabega materiala ne da izdelati dober papir!

Narediti dober papir je svojevrstna »bela čarovinja«. Papir v povezavi z drugo, »črno umetnostjo« - tiskano besedo, daje še več. Je tedaj najpopolnejše zrcalo človeštva!

Tiskana beseda na papirju! To je človeška zgodovina, njegova kultura, preteklost, sedanjost in tudi prihodnost, kljub kompjuterjem, elektroni, robotom. Z razvojem papirja, od njegovega spoznanega prvega proizvajalca, Kitajca Tshai Luna v 105. letu našega štetja, pa do znamenitega Johanna Gutenberga v 1439. let, ko je izumil tisk je dolga pot, ki so jo prehodile generacije in generacije papirničarjev in tiskarjev. V tej bogati tradiciji so vsajene izkušnje. Izkušnje, ki so v Aeru našle sodobno, gospodarsko in družbeno-politično ter tehnološko povezavo med pa-

nje v dolini Sore na Gorenjskem.

Prvi začetki sodijo v drugo polovico 18. stoletja. Manjši papirni mlin je začel delovati 1750. leta v naselju Sv. Duh pri Škofji Loki. Vsekakor pa je papirni mlin uspešno deloval v začetku 19. stoletja, osnoval ga je Werner Grundner in se kmalu razvil v manufakturno. Menjal se je lastnik, dokupljena so bila nova zemljišča in obrati in 1870. leta so proizvedli že okrog 430 ton lesovine, ki so jo v tedanji Avstriji med prvimi proizvajalci papirja uporabljali kot polsurovino v izdelavi papirja za lepenke. Na ta način je lastnik Fidelis Terpine postavil osnovo za velepodjetje Vevče-Goričane-Medvode.

V hudi gospodarski konkurenci je podjetje prevzela močna graška grafična in papirna družba Leykam-Josefsthal, ki je gospodarila od 1970. leta vse do ustanovitve bivše Jugoslavije. Od tedaj obstoja družba Združene papirnice Vevče, Goričane in Medvode, s sedežem v Ljubljani in Ljubljanska kreditna banka je bila njihov glavni delničar. Družba je obnovila obrate, saj so bile potrebe po papirju vse večje. Razen v Drvarju je bila tovarna v Medvodah edina v tedanji državi. Gospodarska kriza v svetu ni obšla proizvodnje papirja in celuloze, odpuščenih je bilo veliko delavcev. Druga svetovna vojna je prav tako zarezala globoke rane v razvoj papirništva in celuloze. Tudi po osvoboditvi razvoj ni šel po ravni črti, šele od 1973. leta dalje je tudi ta proizvodnja v okvirih delovne organizacije AERO Celje našla novih spodbud za razvoj.

Danes se tovarna papirja in celuloze Medvode nedvomno uvršča med pomembne industrijske proizvodnje ne samo na Slovenskem, ampak v vsej Jugoslaviji.

aero

PRODAM

ZASTAVO 750L - letnik 77, prodam. Kličite v popoldanskem času (063) 24-015.

Z 750, letnik 72, neregistrirano, v voznem stanju, prodam. Brvar, Matke št. 1.

PONY EXPRESS, letnik 81, dobro ohranjen in priklop za Zastavo 750 - nov, prodam. Brvar, Matke 1.

SONY STEREO radiokasetofon, prodam za 35.000 din. Brvar, Matke 1.

JABOLČNIKA, večjo količino, prodam, Šibila, Matke 1.

4 GUME SAVA SEMPERIT 155 SR 13 (prevoženih 5000 km), prodam. Tel.: 24-962.

PRALNI STROJ GORENJE, DYANO 76, omaro za samce s posteljo, kavč in mizo s tremi stoli, prodam. Inf. na tel.: (063) 33-017.

DIRKALNA KOLESA maraton in senior prodam. Tel.: 24-034 po 21. uri.

MLADO KRAVO z 11 tednov starim bikcem ali samega bikca, prodam. Sikošek, Kompole, Štore.

RAJAVE KOKOŠI, nesnice - Hiseks, stare 2 meseca, ugodno prodamo. Deželak, Lopata 41, Celje, tel.: 28-978.

MLADO KRAVO, simentalo, brejo, prodam. Kumer Franc, Pečovnik 59, Celje.

KOMBI IMV MORIS DIESEL neregistriran, letnik 72, prodam ali zamenjam za kredit. Tel.: (063) 32-099.

FIAT 750 SE, januar 1981, 37.000 km, dobro ohranjen, prodam. Cena 120.000 din. Inf. po tel.: 710-790 po 19. uri. Markovič Milica, Levstikova 4, Žalec.

V SOBOTO, 3. avgusta razprodaja pišk težke pasme na tržnici do 10. ure. Krajnc.

SUHE PLOHE smreka, bor, hrast, debeline 5 cm, stenske obloge, 2 vzmetna posteljna vložka in jogli, novo, betonsko železo Ø 10, porolit 8 cm, betonal, penilec za perlit, prodam. Krajnc, Slatina 10a, Šmartno v Rožni dolini, popoldan od 16. do 20. ure.

DRVA, prodam. Stopče 24 Grobelno, Martinčič.

VINOGRAD, klet, prodam. Babna gora, Loka pri Žusmu - Kajba Marija.

MICHELIN gume XAS 165 x 13, prevoženih 15.000 km, ugodno prodam. Tel.: (063) 25-432 po 16. uri popoldan.

TONSKO KAMERO znamke Bauer S 105XL SOUND super 8 mm, ugodno prodam. Tel.: 21-048.

PEUGEOT 204, caravan, zadnji del karamboliran, ugodno prodam. Inf. Kočet Alojz, Kovinar, Mariborska 19.

DYANO letnik 78, prodam po ugodni ceni. Možna zamenjava za gradbeni material. Pek Janez, Nazarje 70.

Z 750, letnik 74, prodam. Hojnik Marjan, Nova vas 25, Šentjur pri Celju.

SPALNICO z jogi vložki prodam. Vprašati Rehar, Pucova 4, ali tel.: (063) 28-585.

OSEBNI AVTO ZAZ TIP 968, letnik 76, reg. do 8. 84, prodam. Cena 28.000 din. Menjam tudi za 4 m deske ali za ladijski pod. Kunej, Zagrad 130, Celje.

ENODRUŽINSKO HIŠO z nekaj zemlje, 3 km iz centra Celja, na lepem neonesnaženem kraju, prodamo. Ponudbe pod TAKOJ VSELJIVO.

GLOBOK Italijanski voziček, in športni Chicco zložljivi, prodam. Naslov: Vučaj, Trubarjeva 53, tel.: 25-073.

EMOCENTRAL 23, novo, prodam za 3,6 M. Tel.: 25-587.

SEDEŽNO garnituro in preprogo prodam. Inf. tel. 26-987 po 15. uri (Stepišnik).

OTROŠKI voziček - športni, temno modre barve, ugodno prodam. Tel.: 22-911.

OSEBNI avto Fiat 850 coupe, ter Ford taunus 15 MTS, prodam. Novak Roman, Primož 50, Šentjur, tel. 741-887.

30 arov zemlje z vinogradom prodam v bližini Loč pri Poljčanah. Cesta zraven, elektrika, voda, urejena. Urejeno je tudi gradbeno dovoljenje. Cena po dogovoru. Kličite na tel. 21-372.

OPEKO MODUL prodam, 600 kosov. Tel.: 741-392 od 7. do 14. ure.

1500 kom. ligustra za živo mejo, prodam po ugodni ceni. Habe, Vinska Gorica 2, Dobrna.

GARAŽO ob okolici Prekomorskih brigad prodam. Inf. (061) 811-667 popoldan.

KIPER prikolico Ljutomer, staro 2 leti, prodam. Gaber Zvonko, Zlateče 7, Šentjur pri Celju.

R 4, prodam po delih. Fric Danil, Lokrovce 47.

ROTRING rapidografe - komplet originalne in fotoaparati Yashica 17E prodam. Tel.: 26-308.

OTROŠKO rabljeno pohištvo, sedem elementov, prodam. Tel.: (063) 25-449 popoldan.

MANJŠO kmetijo (1 ha 35 a) ob asfaltni cesti 15 km iz Celja, hiša z elektriko, potrebna popravila, skedenj in zidan svinjak, prodam. Inf. Konec, Ulica fran. žrtev 17b, Celje.

HIŠO, komfortno opremljeno (s centralno in telefonom) z vinogradom in sadovnjakom na sončni legi pri Starem gradu v Celju prodamo. Telefon: (063) 22-755 (zvečer)

ZASTAVO 101, letnik 76, registriran do junija leta 1984. Kličite na telef. številko 24-389, popoldne.

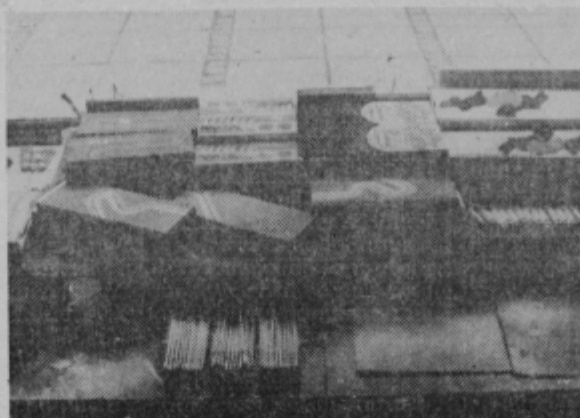
TOMOS 4 in gumijast čoin METZLER, prodam. Moše Pijade 8 Celje.

HIŠO s prostori za delavnico in velikim vrtom, ugodna lokacija v Celju, prodam. Informacije po tel.: 212-43 ali 246-02.

KRAVO brejo 5 mesecev 7 tele, in teličko 4 mesece staro, prodam. Vrisk Anton, Ivanca 16.

ODBIJAČ za golfa, nov, nerabljen, prodam. Tel. 35-500, zvečer.

POIŠČITE V... MAVRICI

kovinotehna tozd tehnična trgovina

OLJNI gorilec ITC Libela (OIK) z garancijo, tovarniško nov, prodam po zelo ugodni ceni. Inf. tel.: (063) 730-872.

KRAVO s teletom, vozno, prodam, Ojstršek Andrej, Orevec 1, Štore.

FIAT 126P, letnik 79, prodam. Tel.: (063) 35-217.

ZIMSKE gume s platišči 165 x 13 (protektorirane) 4 kom, prodam. Steblovnik Rudi, Radeče v Parku 1, tel.: (061) 819-141.

SORTNO rdeče vino »Virštajncan« prodam ali zamenjam za žagan jelov les, večjo ali manjšo količino. Več po dogovoru. Tel.: 781-151 (zgodaj zjutraj ali pozno zvečer).

PLUG in jermenico za traktor TV 18-21, prodam. Cokan Adolf, Vel. Pirešica 48, Žalec.

SIMCO 1000, odlično ohranjeno, prodam. Cena po dogovoru. Grobin Anton, Nova vas 45, Šentjur pri Celju.

FIAT 125 P, letnik 76, reg. do julija 84, prodam. Inf. na tel.: 32-560.

DIANO LC, letnik 79, prevoženih 48.900 km, cena po dogovoru, prodam. Gregl Zdenko, Drapšičnova 5a, Celje. Ogled vsak dan od 16. do 18. ure.

BARVNI TV, malo rabljen, prodam po ugodni ceni. Centrih Zdravko, Kozje 78, tel.: 781-025.

CITROEN GS, letnik 75, karamboliran, prodam. Tel.: 25-073, klicati od 19. ure dalje.

DNEVNO sobo ugodno prodam. Dečkova 54, tel.: 33-665 v popoldanskem času.

ZASTAVA COMBI 412 NF letnik 78, bencinski stroj 1295 cm³, karoserija dobro ohranjena, ugodno prodam po delih. Strupeg Celje, Strma pot 12, tel.: 34-554.

NEMŠKEGA ovčarja, starega 8 tednov, prodam. Povalej Ivan, Trnovlje 98a, 63000 Celje.

ŠKODO 100L, poceni prodam. Je dobro ohranjena. Inf. ob delavnikih v dopoldanskem času na tel.: 746-106.

ŠPORTNI voziček, prodam. Tel.: 25-482 Celje.

AMI 8, letnik 74, prodam. Cena 4 M. Potočnik Viktor, Braslovče 47.

KOTNO garnituro z dvema foteljemama in Triglav omaro, prodam. Tel.: 27-755 Klajnskova 14.

DYANO, letnik 79, ugodno prodam. Inf. po tel.: 27-625.

ZDOMCI! Ugodno prodam posestvo srednje velikosti, stanovanjska hiša in ostala poslopja. Elektrika in vodovod sta v hiši, dostop in lega ugodna. Inf. in ogled na naslov: Kovačič Dragica, Kozje 63 (Senovo).

126P, letnik 80, ugodno prodam. Inf. vsak dan od 18. ure dalje po tel.: 25-013.

SVINJO, brejo 10 tednov, prodam. Turnšek Slavko, Medlog 64 Celje.

FORD Escort, letnik 72, prodam. Lipovšek, Lopata 39, Celje.

ŠKOĽJKO 101, novo, malo poškodovano, prodam za 2 M. Ogled Jevnikar Avtoličar, Latkova vas 27, Prebold.

DVOSTANOVANJSKO hišo, vseljivo, prodam. Brezovšek, Ilovca 13b, Vošnjak.

STAREJŠO, manjšo hišo z nekaj zemlje prodam. Vizjak Anton, Pečovnik 16.

Z 101, prodam po delih, letnik 74. Lipovšek, Ribarjeva 1.

FIAT 750, letnik 75 in peč za centralno kurjavo 30.000 cc, prodam. Tel.: 781-143.

ZAZIDLJIVO parcelo, smer Celje-Vojnik, prodam. Šifra: SONČNA LEGA.

DNEVNO omaro - novo, trosed in električni štedilnik, zaradi selitve ugodno prodam. Inf. tel.: 24-145 od 15. do 16. ure.

PRALNI stroj - rabljen, z majhnim popravilom in kopalno kad 120 x 60 (rabljena), prodam. Mastnak Anton, Zadobrova 78, 63211 Škofja vas.

BARVNI TV Iskra Panorama, prodam. Tel.: (063) 33-383.

TROSILEC gnoja Krpan 30 in motorja APN 4 in 15 SLC, prodam. Moškotevc Janko, Stopče 37, 63231 Grobelno.

RENAULT 4, letnik 1978, prodam. Ogled vsak dan med 17. in 20. uro. Druškovič Franc, Kurirska pot 1, Slovenske Konjice.

TOMOS E 90, letnik 80, prodam. Cena 4 M. Ogled popoldan. Obrez Srečko, Škapinova 12, Nova vas Celje.

KOŠARO za dojenčka (gornji del vozička), primerno za v avto in za prenos, ter stajico, prodam. Tel. 35-500, zvečer.

TERMO peč AEG, 2,5 kW, prodam. Rojc Viktor, Cesta na grad 50a, Celje.

PRALNI stroj Gorenje, prodam najboljšemu ponudniku. Inf. na tel.: 24-363 od 15. ure dalje.

V prodajalni MAVRICA so poskrbeli za tiste, ki sami urejajo stanovanje z lepo izbiro orodij in barv za pleskanje. Šolarji pa si lahko izberejo lepe barvice in čopiče.

STREŠNO OPEKO, rabljeno ali novo, kupim. Ponudbe pod 170 m² ali po tel.: 27-734 po 20. uri.

TRODELNO POMIVALNO korito, gostinsko, kupim. Božak Kaiman, Rogatec 115, tel.: 826-063.

GARSONJERO v Celju kupim. Ponudbe z naslovom in navedbo cene pod šifro: PLAČAM V GO-TOVINI.

DIZEL MOTOR - Hanomag ali Perkins 200 l, v dobrem stanju, kupim. Tel.: 250-94.

PARCELO za postavitev vikenda v bližini Celja, kupim. Ponudbe pod BRUNARICA.

SOBO za dve osebi oddam. »MOŽNOST KUHANJA«.

MLADA TRIČLANSKA družina išče stanovanje. Šifra: »Celje«.

ZAJEMLITEV

MONTAŽO vseh vrst pohištva in ladijskega poda, izvajam hitro in solidno. Zanimirani, javite se na naslov Ivan Mehle, Ulica Frankolovskih žrtev 3, Celje (Hudinja).

AVTOMEHANIKA sprejem. Avto servis Stane Šarlah, Zadobrova 39c, Škofja vas.

KV SLIKOPLESKARJA in keramičarja za polaganje keramičnih ploščic sprejme Slikopleskar Rudolf Kodrič, Čuprijska 2, Celje.

NATAKARICO ali dekle z veseljem do gostinstva išče gostilna na Kolodvoru, Šentjur. Tel.: 063 741-346.

IŠČEM kakršnokoli dodatno zaposlitev, sprejem tudi delo doma. Šifra: ZANESLJIV.

RAZNO

NAGROBNE SPOMENIKE, okvirje, vaze, lučke, lahko dobite pri Srečku Sakelaku, Podgorje 56 b Celje (pri Mestnem pokopališču). Informacije vsak dan od 16. ure dalje.

GARAŽO vzajem v najem na Otočku ali bližnji okolici. Plačam leto vnaprej. Javite po tel.: 27-877 od 12. ure dalje.

MIREN FANT star 29 let, išče zaredi poroke preprosto dekle, ki bi prišla na moj dom. Zaposlitev v bližini. Ponudbe pod: ŠENTJUR

IŠČEM varovan in pokrit prostor za garažiranje prikolice IMV-ADRIA. Inf. tel.: 063 710-360.

TRAKTORISTA za prevoz zasipnega materiala iz okolice Stranj išče Ilovca, Celje, Čopova 10, tel.: 22-713.

V SPOMIN

2. septembra mineva leto, odkar nas je zapustila naša draga mama, stara mama in prababica

MARIJA OSTROŽNIK

iz Bukovžlaka

Veliko Ti dolgujemo, saj je bilo Tvoje življenje trdo delo. Grenka je resnica, da Te ni več med nami. Odsli si tja, kjer ni več trpljenja in hudih bolečin. Našo ljubezen do Tebe Ti lahko še vračamo samo s cvetjem in plamenčki sveč.

Vsi Tvoji, katerim si bila najdražja

NOVI TEDNIK

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____

podpis naročnika

KUPIM

PIANINO kupim. Koštomaj. Ulica V. prekomorske brigade 13, Celje.

TV SPORED

NEDELJA, 4. 9.

9.30 POROČILA; 9.35 ŽIV ŽAV, otroška matineja; 10.25 V. Kovačević-I. Ivanac: KAPELSKI KRESOVI, nadaljevanje TV Zagreb; 11.40 625, oddaja za stik z gledalci; 12.00 KMETJSKA ODDAJA; 13.00 POROČILA (do 13.05); 16.00 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA; 16.45 POROČILA; 16.50 GRENKI ČAJ GENERALA JENA, ameriški film (ČB); 18.15 ŠPORTNA POROČILA; 18.30 NAŠ KRAJ; 18.45 ČLOVEK IN ZEMLJA: Tajga, španska dok. serija; 19.10 RISANKA; 19.15 CIK ČAK; 19.22 TV IN RADIO NOCOJ; 19.24 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 J. Otčenášek: DANES V NEKI HIŠI, češkoslovaška nadaljevanje; 21.30 ALAN STIVEL, II. del glasbene oddaje; 21.45 ŠPORTNI PREGLED; 22.15 ŠAHOVSKI KOMENTAR; 22.35 POROČILA

Oddajniki II. TV mreže:

9.00 ODDAJE ZA JLA (do 12.00); 15.55 NA ŠTIRIH KOLESIH, oddaja o prometu in turizmu; 16.15 KONJ MOJ PRIJATELJ, dokumentarna oddaja; 16.45 Brojanci: VAŠKA OLIMPIADA, reportaža; 17.10 KULTURNE ZAKLADNICE, dokumentarna oddaja; 17.55 Titov Vrbas: BALKANSKO PRVENSTVO V KOŠARKI – JUGOSLAVIJA: GRČIJA, prenos (slov. kom.); 19.30 Casablanca: SI – PLAVANJE, finale, prenos EVR (slov. kom.); 20.30 ČAS JAZZA – Beograjski festival jazz 82; 21.15 VČERAJ, DANES, JUTRI; 21.35 LUDWIG, TV nadaljevanje (do 22.35)

PONEDELJEK, 5. 9.

17.15 POROČILA; 17.20 MODRO KOT PISANO, otroška nanizanka TV Novi Sad; 17.50 OTROK IN ŠOLA: Učenec in učitelj; 18.25 PODRAVSKI OBZORNİK; 18.45 MLADINSKI STUDIO; 19.15 RISANKA; 19.20 CIK ČAK; 19.24 RTV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.28 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 A. Goljevšček: SREČANJE NA OSOJAH, predstava SLG Celje; 21.15 STUDIO 2; 22.25 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 LUTKOVNA ODDAJA; 18.00 VABILO NA KOMEDIJO; 18.15 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA; 18.45 GLASBENA ODDAJA; 19.00 TELESPORT; 19.30 Casablanca: SI – PLAVANJE, prenos (slov. kom.); 20.35 RAZSKOVANJA; 21.20 ZAGREBSKA PANORAMA; 21.40 G. Markov: STROGOVI, sovjetska nadaljevanje; 22.30 KONCERT SKUPINE «LITTLE RIVER BAND» (do 23.00)

TOREK, 6. 9.

17.30 POROČILA; 17.35 V ZNAMENJU DVOJČKOV: Zajček v škripcih (čb); 17.55 NACIONALNI FOLKLORNI ANSAMBEL INDIJE: Ramayana oddaja TV Novi Sad; 18.25 CELJSKI OBZORNİK; 18.40 PISANI SVET: Kako je bilo; 19.10 RISANKA; 19.15 CIK ČAK; 19.24 TV IN RA NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 F. Boyer: ŽVLJENJE BERLIOZA, nadaljevanje in konec; 20.50 DOKUMENTAREC MESECA: Ljudsko gledališče; 21.40 SLOVENSKA LJUDSKA GLASBILA IN GOOCI: Beltinska banda; 22.05 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 KDOR HOČE TA ZMORE; 18.15 KNJIŽEVNOST; 18.45 GLASBA, ČAS, LJUDJE – zabavnoglasbena oddaja; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 FOLK PARADA – oddaja narodne glasbe; 20.50 ČAS PODVIGOV, dokumentarna oddaja; 21.35 ZAGREBSKA PANORAMA (do 21.50)

SREDA, 7. 9.

17.35 POROČILA; 17.40 CICIBAN, DOBER DAN: Greste z nami v živalski vrt?; 17.55 S. Mokranjac: RUKOVETI – 5. del glasbene odd. TV Bgd; 18.25 SEVERNOPRIMORSKI OBZORNİK; 18.40 MOZAIK KRATKEGA FILMA: BORCI TIŠINE, PADALCI – madžarska filma; 19.10 RISANKA; 19.15 CIK ČAK; 19.24 TV IN RA NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 FILM TEDNA: TA VRAŽJI JAZZ, ameriški film; 21.55 TV DNEVNIK II

ČETRTEK, 8. 9.

17.20 POROČILA; 17.25 ZEMLJEPISENE POSEBNOSTI: Hong Kong – družinski portret, angleška dokumentarna serija; 18.20 GORENJSKI OBZORNİK; 18.35 ČAS, KI ŽIVI: Goriška fronta; 19.15 RISANKA; 19.20 CIK ČAK; 19.24 TV IN RA NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 TEDNIK; 21.00 H. Fast: POT SVOBODE, ameriška nadaljevanje; 21.50 J. Haydn: KVARTET ŠT. 67 v D-duru (L'airouette), balet; 22.15 TV DNEVNIK II

PETEK, 9. 9.

17.05 POROČILA; 17.10 ČARODEJEV SIN, švedska otroška nadaljevanje; 17.55 DOMAČI ANSAMBLI: Štirje kovači; 18.25 OBZORNİK LJUBLJANSKEGA OBMOČJA; 18.40 PREHRANA, izobraževalna oddaja; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK ČAK; 19.24 TV IN RA NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 ZGODOVINA SLOVENCEV: VELIKA TEVMA, dokumentarna serija; 20.40 NE PREZRITE; 20.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.00 TV KVIZ; 22.00 TV DNEVNIK II; 22.25 NOČNI KINO: BARAKUDA, ameriški film

SOBOTA, 10. 9.

8.00 POROČILA; 8.05 CICIBAN DOBER DAN: Greste z nami v živalski vrt?; 8.20 ČARODEJEV SIN, švedska otroška nadaljevanje; 9.05 MODRO KOT PISANO, otroška nanizanka TV Novi Sad; 9.35 PISANI SVET: Kako je bilo; 10.05 TRADICIONALNI SVET ISLAMSKEGA IZROČILA: Enotnost, angleška poljudnoznanstvena serija; 10.30 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA; 11.00 ZGODOVINA SLOVENCEV: Plemenica življenja, dok. serija; 11.40 LJUDJE IN ZEMLJA; 12.40 POROČILA (do 12.45); 17.10 POROČILA; 17.15 POVEST O JANKU IN MARINKI, češkoslovaški film; 18.20 EDWARD IN GOSPA SIMPSONOVA, angleška nadaljevanje; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK ČAK; 19.24 TV IN RA NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 LADY POJE BLUES, ameriški film; 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.05 ZRCALO TEDNA; 22.25 AFROVIZIJA, II. del zabavnoglasbene oddaje (čb); 23.10 POROČILA

RADIO CELJE

ČETRTEK, 1. 9.: 8.00 Poročila, 8.05 Iz sveta glasbe (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Kronika, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 2. 9.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Žveplometer, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Poročila, 15.35 Namig za konec tedna, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 3. 9.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, 9.00 Poročila, 9.05 Za gospodinje, 9.15 Koledar prireditvev, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.15 Lestvica zabavnih melodij, 15.30 Poročila, 15.35 Športna sobota, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Čestitke in pozdravi, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 4. 9.: 10.00 Poročila, 10.05 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Žveplometer (ponovitev), 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Poročila, 10.05 Zabavni globus, 12.15 Literarna oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 5. 9.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.15 Nove plošče, 15.30 Poročila, 15.35 Reportaža, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.30 Športni pregled, 17.45 Lestvica narodnozabavne glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 6. 9.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Esperanto, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Poročila, 15.35 Odmevi, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Iz delovnih organizacij, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 7. 9.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Koledar prireditvev, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.15 Glasbene vzporednice, 15.30 Poročila, 15.35 Iz krajevskih skupnosti, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Čestitke in pozdravi, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IMP »KLIMA« Celje

Delovna organizacija, n.sol.o.
Celje, Delavska c. 5

1. Delavski svet TOZD Industrijska proizvodnja ponovno razpisuje prosta dela in naloge

– vodje razvojnega sektorja

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
– imeti morajo visokošolsko izobrazbo strojne smeri in 5 let delovnih izkušenj,
– imeti morajo pozitiven odnos do socialistične družbene ureditve,
– biti morajo aktivno vključeni v družbeno življenje in
– predložiti morajo predlog koncepta o načinu realizacije razvojnega programa ter opredeliti lastno vlogo pri njegovi realizaciji,
Kandidat, ki bo izbran, bo imenovan z 4 leta.
2. Komisija za delovna razmerja TOZD Montažna proizvodnja objavlja prosta dela in naloge:

– 1 KV strugarja – 1 KV avtoličarja

Kandidati morajo imeti:
– končano poklicno šolo in
– za avtoličarja 2 leti delovnih izkušenj.
Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po razpisu oz. objavi na naslov IMP »KLIMA« Celje, Delavska c. 5, Celje.
O rezultatih izbire bomo objavljene kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

Lestvici zabavnih in domačih melodij

Zabavne melodije:

1. A VITAR PUŠE – OLIVER DRAGOJEVIČ
2. L'ITALIANO – TOMISLAV IVČIČ
3. DALMACIJA, LJUBAV SI VJEČNA – MILO HRNIČ
4. MELODIJA Z DRUGEGA LP – ČUDEŽNA POLJA
5. LET'S DANCE – DAVID BOWIE

Domače melodije:

1. KADAR SI DOMA – MIHELČ
2. NAŠA DOLINA – SLOVENIJA
3. TA ŽENSKI SVET – SAVINJSKIH 7
4. NIAGARA CVIČEK – HENČEK
5. ŠE EN POGLED – HERVOL

Prodajalna MELODIJA v Cankarjevi ulici v Celju vam nudi bogat program plošč in kaset. Prodajalna MELODIJA – TDO »TEKO« CELJE – SOZD MERX

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____
izvajalec _____
lestvica domačih melodij _____
izvajalec _____
ime in priimek _____
naslov _____

Nagrajenca: Marija Gorenjak, Šentjanž 45, Štore
Milan Zbiljski, Pohorska 6, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje,
Trg V. Kongresa 3a, Celje
Vsakič – nagrada velika plošča, ki jo izžrebanci dvignejo v prodajalni MELODIJA.

DO Žična, tovarna žičnih izdelkov

RAZPISUJE

LICITACIJO

1. 1 kom moped TOMOS 14 TLS –
vozen	izklicna cena
6.000,00 din
2. 1 kom termoakumulacijska peč TA
4KW	1.000,00 din
- pokvarjena

ki bo dne 6. 9. 1983 v Žični Celje – obrat Sp. Hudinja s pričetkom ob 11. uri.

Interesenti pred pričetkom licitacije položijo varščino 10% od izklicne cene.

NOVI TEDNIK

Ob 35-letnici izhajanja je Predsedstvo SFRJ odlikovalo Novi tednik z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo. Glasilo občin celjskega območja Novi tednik so ustanovile občinske konference SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec na osnovi družbenega dogovora o prevzemu ustanoviteljskih pravic in zagotavljanju materialnih pogojev za izhajanje Novega tednika in oddajanje Radia Celje.

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 23-105, 22-369.
Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Miran Korošec. Redakcija: Marjela Agrež (Šmarje, mladina), Violeta Vatovec Einspieler (Laško, izobraževanje), Mateja Podjed (Šentjur, kultura), Milena Brečko Poklič (Slov. Konjice, zdravstvo), Rado Pantelič (Mozirje, turizem), Zdenka Stopar (Celje, socialna politika), Srečko Šrot (repožarja, kronika-kriminal), Mitja Urnik (gospodarstvo, kmetijstvo in namestnik odgovornega urednika NT), Janez Vedenik (Žalec, zamejstvo), Tož Vrabl (Titovo Velenje, šport) Franček Pungertič (glasba in glasbeni urednik RC). Tehnični urednik Franjo Bogadi.

Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana.
Cena posameznega izvoda je 12 dinarjev. Celoletna naročnina 540 dinarjev, polletna naročnina 270 dinarjev. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje.
Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

IZLETI

- 10. in 11. 9. PULA-MALI LOŠINJ
 - 17. in 18. 9. NA TRGATEV V VIPAVO
 - 6. do 9. 10. KRIZARJENJE
 - 8. 10. PIKNIK V BELO KRAJINO
 - 12. do 16. 10. MAKEDONIJA
- VSAK DAN NA KOPANJE V ATOMSKE TOPLICE – PAKET S PREVOZOM – UGODNE CENE
ŽE PROGRAM ZA OGLED OLIMPIJSKIH IGER V SARAJEVU

LETOVANJA

ŠE VEDNO UGODEN PROGRAM »POČITNICE ZA VSAK ŽEP«
JESEN V BOHINJU
PROGRAM ZIMSKH POČITNIC V BOHINJSKI BISTRICI

PRIJAVE IN INFORMACIJE

TTG, TURISTIČNA POSLOVALNICA CELJE, TITOV TRG
1, tel. 23-448

IZ UČITELJEVE
BELEŽNICETomažek je
lepo zapel

Tekli so prvi šolski dnevi v mesecu septembru. Učiteljica elementarka je vzpostavljala prve stike z novinci. Takrat še ni bilo vrtcev in malih šol, ki bi otroke socializirale. Otroci so iz svojega domačega okolja prihajali neposredno v šolo, kar je bilo za posameznike izredno zahteven korak.

Učiteljica je prinesla v razred citre in otrokom pela znane otroške pesmi, s katerimi se jim je izredno prikupila. Tako so tudi sami pritegnili k učiteljičinemu petju. Led je bil predrt in posamezniki, ki so bili manj plašni so celo pritegnili učiteljičinemu petju. Čez nekaj časa so prišli že tako daleč, da so posamezniki že sami zapeli krajše pesmice, ki jih je učiteljica spremljala na citrah. To je bilo učencem izredno všeč še zato, ker je vsak tak nastop učiteljica posebno pohvalila in so vsi nastopajočemu ploskali.

Tomažek, ki je sedel v tretji klopi se dolgo ni mogel okorajžiti, da bi dvignil roko in povedal, da bi tudi on zapel. Nazadnje ga je le nekaj vzpodbudilo in začel je peti: »Še nikoli se nisem tak smejal, ko je šola pogorela, učitelja je okolmetal, kot sama gromska strela!« ...

Otroci so se ob pesmi od srca smejali in na koncu divje zaploskali. To je bilo ploskanja konec je učiteljica Tomažku rekla: »Lepo si zapel, ti pa res znaš peti! Kdo te je pa naučil to lepo pesmico?« Tomažek, ki je bil nad aplavzom navdušen je povedal: »Stric Jožek so me naučili, oni so godec, ki hodijo igrati na fureže in ohceti!« ...

ERNEST REČNIK

NAPITNINA

Prijatelja sta bila skupaj v gostilni. Ko sta odšla, je dal tisti, ki je plačal, natarjarju neznatno napitnino. Nato sta odšla v gledališče. Ko je eden po končani predstavi dal garderoberki znatno napitnino, ga je drugi vprašal, kako neki dela takšne razlike. Pa mu drugi odvrne: »Ko bi ti vedel, kako krasen plašč mi je dala namesto mojega.«

AMADEUS POROČA

Naš bogato izbrani asortiman za rahitični dinar je nedosegljiv, za devize bo trdne ves razprodan potrošnik vegetiraj, če še hočeš ostati živ.

Od košev k sodom

Sredi vročega dopoldneva, sredi počitnic, dopusta ali kakorkoli že hočete, smo zmotili Ivana Tratnika, sodarja, doma iz Letuša. S sodelovanjem se ukvarja že od leta 1965, prej pa je izdeloval koše. Ivan je obrtnik samouk, prve navšete za izdelovanje sodov pa je dobil pri sosedu v vasi. Tudi njegovi prvi izdelki so bili na-

Ce bi bil Ivan še enkrat mlad, bi se odločil za enako življenjsko pot. Delo mu pomeni veselje.

menjeni sosedom in delavcem v tovarni Polzela.

Dan pred našim obiskom pri Ivanu se je vrnil z dopusta, ki ga je preživel v Piranu in Fiesi. To je bil po 40 letih njegov prvi dopust. Po vojni se je Ivan vrnil domov in pričel z izdelovanjem košev. To delo pa je prineslo premalo zaslužka za življenje, zato se je odločil, da bo začel izdelovati sode. Danes izdelava 60 do

70 sodov v letu dni, izven sezone pa izdeluje čebre za rože. Teh izdelava 100 letne. Težave pri njegovem delu so pri lesu, kajti Ivan potrebuje lep hrastov les, ki ga dobi pri Gozdnem gospodarstvu. Les nato razžaga, in ga primerno pripravi za nadaljnje delo. Ivan izdeluje sode s prostornino od 5 do 1200 litrov. Največ naročil ima za 100 do 200

litrske sode.

»Če hočeš narediti dober sod«, začne Ivan s pripovedovanjem »moraš najprej izbrati dober hrastov les.« Najprej napravim doge, jih »pooblam«, izrežem, kajti na sredini morajo biti tanjše. Debelina je odvisna od velikosti sode. Večji je sod, večja je doga na sredini. Po merah označim vse doge in jih »spehnem« na stroju za oblanje, tako da dobim pravi kot. Nato doge sestavim. V 200 litrski sod dam 32 do 33 dog. Paziti moram, da sod ni preveč ali premalo vnapast. Nato sledi kurjenje. Ko naredim sod do konca, pa nanj nabijem nove obroče.«

Ivan Tratnik porabi za izdelavo sode 8 ur. Včasih, ko še ni imel strojev in je vse delo opravljal ročno, pa je za sod porabil teden dni. Sedaj ima na razpolago veliko strojev, mnoge od njih pa si je Ivan napravil kar sam. Pri delu mu pomagata zet in njegov sin, ki zagotavljata, da se bodo dleta, žage in kladiva še dolgo oglašali iz njegove delavnice.

Pravijo, da dober glas seže v deveto vas. Tudi Ivanov glas seže daleč izven meja njegove vasi. Kot dobrega izdelovalca sodov ga poznajo povsod po Sloveniji, kupci pa se oglašajo tudi iz drugih republik. Dela ne zmanjka nikoli. Niti poleti niti pozimi, naročila sprejema za leto dni vnaprej.

Ivan si je zgradil hišo z lepo urejeno okolico. Živi od pokojnine, zaslužek od sodov pa ima »za povrh«.

MATEJA ZALOŽNIK

Bucike

Kdor se na morje poda, naj živce pusti doma!

Razpisana delovna mesta so postala monopol zaposlenih - brezposelni, varčujte s papirjem za pisanje vlog!

Ob humanih naslovih v časnikih, si človek zaželi spoznati human odnos v praksi.

Imamo preveč ljudi, ki so prepričani, da zaradi njih sonce vzhaja...

Psi stiskajo med noge repe - ljudje glave in srca.

Če koža postane podplat, žebli dobro primejo...

Letovanje vedno bolj postaja nedolžna želja po grešnih dejanjih.

BUCIK

Udomačil je kanjo

Kanja je roparica, Hariju Posedlu iz Polzele pa se je posrečilo, da jo je udomačil. Kot je povedal, je dobil kanjo še kot mladička. Vse dokler ni zrasla, jo je skrbno hranil, vedel pa je, da takšna ujeta v kletki ne more živeti, zato jo je pravočasno spustil na svobodo. Kanja pa svojega hranitelja ni pozabila in še danes na njegov žvižg prileti na železni drog, od koder mu iz rok jemlje koščke mesa.

T. TAVČAR

MERX TEKO CELJE

POSEZONSKO ZNIŽANJE CEN

40%

- ženska, moška in otroška konfekcija
- pletenine in usnjena galanterija

od 15. 8. do 15. 9. 1983

VELEBLAGOVNICA »T«, SALON »T«, NOVOST, OBLAČILA

MERX TEKO CELJE

Celjski ribiči
v Doboju

Pretekli teden je 18 članska ekipa RD Celje sodelovala v Doboju na četrtem pokalu pobratenih občin Celje, Čuprija in Dobjo. Tekmovanje je bilo med člani, članicami, mladinci in mladinkami. V vseh teh štirih kategorijah so celjski tekmovalci zasedli tretje mesto. Izkazali pa so se mladinci v postavi Darjan Rojc, Aleš Oštir in Matjaž Hodnik, ki so zmagali v troboju suhih disciplin. Skupni zmagovalci tega zanimivega tekmovanja so postali ribiči iz Čuprije in tako osvojili prehodni pokal.

V nedeljo, 4. septembra pa bo ob 7. uri pri ribiški koči na Šmartinskem jezeru tovariško srečanje celjskih ribičev. Tokrat se ne bodo pomerili v ribolovu, ampak v streljanju z zračno puško, metu obtežilnika v cilj in ruskem keglaanju.

FB